MINISTERUL DE INTERNE

DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

securitatea

STRICT SECRET

Nr. 4 (80)–1987

1947

1987

30 DECEMBRIE

PENTRU PATRIA NOASTRA, REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA !

securitatea

1987

Exemplar nr. 633

STRICT SECRET

Cuprins

Pag.

În sprijinul învățămîntului de specialitate

— **Datele și informațiile pe care organele de securitate trebuie să le caute, precum și persoanele ce prezintă interes pe linia muncii de securitate și gardă. Culegerea și raportarea cu operativitate a acestor date și informații — obligație prioritară a tuturor cadrelor de securitate, condiție indispensabilă pentru desfășurarea întregii activități de importanță excepțională** — gl. mr. Marin NEAGOE și col. Adrian CRISTEA 7

— **Sarcinile actuale și modul specific de acțiune ale organelor de securitate pentru asigurarea climatului de legalitate, a ordinii de drept și intransigenței față de orice acte antisociale potrivnice intereselor R. S. România** — col. Lucian MOLNAR și mr. Alexandru OLARU 14

— **Apărarea teritoriului patriei — cauză și operă a întregului popor. Zone de operații și aliniamente de apărare care vor fi pregătite în situația unei agresiuni armate împotriva țării noastre** — col. Constantin ȘTEFAN și cpt. Valentin NEDELCU 20

— **Acțiunile cadrelor de securitate pentru ieșirea dintr-o ambuscadă organizată de elemente de cercetare — diversiune ori din forțele speciale** — mr. Alexandru CRISTESCU și mr. Gheorghe LAMBRU 30

O sarcină mereu actuală

— **Perfecționarea activității de pregătire și desfășurare a acțiunilor de popularizare a legislației în domeniul apărării secretului de stat — cerință obligatorie a îmbunătățirii muncii de prevenire** — gl. mr. Gheorghe ZĂGONEANU 37

— Activitatea cadrelor de conducere pentru realizarea unui control informativ eficient în locuri și medii date în competența aparatului de informații interne — lt. col. Elena MOCA 43

Dialog — Cunoașterea și prevenirea stărilor de spirit negative în obiectivele economice. Măsuri de influențare pozitivă — lt. col. Ioan DEACONU . . 49

— Pregătirea contrainformativă și antiinfracțională a populației. Forme, mijloace, eficiență — col. Gheorghe DIȚĂ 53

Din experiența noastră — Eficiența măsurilor de prevenire în combaterea și contracararea acțiunilor de natură ostilă — col. Traian SIMA 59

Punct ochit — punct lovit — Urciorul nu merge de multe ori la apă! — lt. col. Dumitru DĂNĂU 65

— Sentință pe măsura faptelor... — lt. col. Constantin DINESCU 70

Documente de arhivă — Unele aspecte ale strategiei deznaționalizării românilor în perioada dualismului austro-ungar (1867—1918) — lt. maj. Cristian TRONCOTĂ 78

* * * — Lucrări editoriale în curs de apariție — lt. col. Nicolae CĂLUGĂRIȚA 86

* * * — Bibliografie 88

Publicația este editată în cadrul Centrului de informatică și documentare
Redactori: locotenent-colonel Dumitru DĂNĂU și locotenent-colonel Ana PAUNA

Comanda: 081 Apărut: decembrie 1987

„Este mai necesar ca oricînd, să acționăm cu toată hotărîrea pentru perfecționarea și îmbunătățirea întregii activități, pentru creșterea răspunderii și pentru organizarea mai bună a controlului îndeplinirii legilor și hotărîrilor, astfel încît fiecare minister, fiecare organism central sau teritorial să-și îndeplinească în cele mai bune condiții rolul, să asigure înfăptuirea neabătută a tuturor planurilor și programelor de dezvoltare. Trebuie să facem astfel încît activitatea tuturor organelor, de sus pînă jos, să se afle permanent sub controlul poporului, să răspundă în fața poporului de felul cum își îndeplinesc misiunea încredințată. Trebuie să se înțeleagă că toate organismele de stat nu funcționează deasupra poporului, ci sînt în serviciul acestuia, că ele răspund în fața poporului de felul cum își îndeplinesc misiunea! Dar, în același timp, ele au marea răspundere față de popor de a asigura respectarea de către toți cetățenii a legilor țării, de a nu admite nici o încălcare a Constituției, de a asigura ca fiecare să acționeze într-o singură direcție, să facă totul pentru înălțarea continuă a României pe noi culmi de progres și civilizație."

NICOLAE CEAUȘESCU

Din Raportul prezentat la cea de-a V-a Conferință Națională a Partidului Comunist Român (14—18 decembrie 1987)

DATELE ȘI INFORMAȚIILE PE CARE ORGANELE DE SECURITATE TREBUIE SĂ LE CAUTE, PRECUM ȘI PERSOANELE CE PREZINTĂ INTERES PE LINIA MUNCII DE SECURITATE ȘI GARDĂ.

Culegerea și raportarea cu operativitate a acestor date și informații — obligație prioritară a tuturor cadrelor de securitate, condiție indispensabilă pentru desfășurarea întregii activități de importanță excepțională

În conștiința națiunii noastre socialiste, ca și pentru întreaga omenire progresistă, secretarul general al partidului, președintele Republicii Socialiste România, comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, întruchipează, prin întreaga sa activitate, cele mai înalte virtuți ale geniului creator al poporului român. Tot ce s-a înfăptuit în țara noastră în perioada de cînd se află în fruntea partidului și statului poartă pecetea prestigioasei sale personalități, a concepției sale înaintate despre lume și viață, despre valorile care trebuie să stea la baza progresului națiunilor și înțelegerii între state. Într-o lume confruntată cu probleme grave, marcată de puternice contradicții, conflicte și nesiguranță, președintele României socialiste se pronunță cu hotărîre împotriva rezolvării prin forță a neînțelegerilor dintre state, împotriva forțelor reacționare, neofasciste, care instigă la ură și violență, punînd în pericol dreptul fundamental al tuturor oamenilor la viață și pace.

Personalitatea marcantă pe plan internațional a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU a determinat, într-o progresie constantă, de la un an la altul, extinderea relațiilor de prietenie și colaborare cu toate statele lumii, indiferent de orînduirea socială, materializată prin contactele directe cu șefi de state și partide, prin schimbul reciproc de vizite.

Toate aceste acțiuni care converg spre instituirea unei noi ordini economice și politice internaționale, spre o lume mai bună și mai dreaptă contravin intereselor unor cercuri reacționare, ostile din exterior, care proliferează teroarea și acțiunile de destabilizare generală, recurgînd, în numeroase cazuri, la asasinatul politic.

În contextul general al situației internaționale prezente, asigurarea deplinei securități a conducerii partidului și statului, precum și a conducătorilor de partide și de state străini pe timpul prezenței acestora în Republica Socialistă România constituie o sarcină prioritară, permanentă și necesită să se realizeze într-o concepție unitară de către toate unită-

ţile, organele şi formaţiunile Departamentului Securităţii Statului şi Ministerului de Interne. Această misiune fundamentală presupune îmbinarea judicioasă a unui complex de măsuri informativ-operative, de pază, securitate şi antiterorism, pentru cunoaşterea, prevenirea şi contracararea cu maximă operativitate şi eficienţă a oricăror acţiuni sau intenţii de atentat, de natură să pună în pericol securitatea statului, a faptelor, evenimentelor sau manifestărilor ce pot afecta, în orice mod, viaţa, sănătatea, integritatea corporală a înaltelor personalităţi apărate.

Activitatea desfăşurată în acest domeniu trebuie să aibă un caracter preponderent preventiv, asigurîndu-se controlul informativ temeinic în obiectivele, locurile şi mediile date în competenţă, precum şi asupra tuturor elementelor identificate cu intenţii de a recurge la acţiuni de natură a pune în pericol securitatea statului.

MĂSURILE INFORMATIV-OPERATIVE CU CARACTER PERMANENT PE PROFIL DE SECURITATE ŞI GARDĂ

Ţinînd seama de caracteristicile activităţii ostile îndreptate împotriva înaltelor personalităţi şi avînd în vedere unele neajunsuri existente în activitatea de cunoaştere şi stăpînire a situaţiei informativ-operative în domeniu, în conformitate cu prevederile ordinelor şi programului de măsuri în problemă, întregul aparat de securitate trebuie să acţioneze prioritar pentru :

— acoperirea informativă cu reţea corespunzătoare, numeric şi calitativ, a tuturor obiectivelor, locurilor şi mediilor stabilite că prezintă interes pentru activitatea de securitate şi gardă ;

— căutarea sistematică, pe bază de plan, a datelor de interes, prin utilizarea diversificată şi continuă a tuturor mijloacelor şi metodelor muncii de securitate ;

— folosirea posibilităţilor personale ale cadrelor Ministerului de Interne pentru culegerea de informaţii pe profil ;

— perfecţionarea conlucrării unităţilor de securitate cu cele de miliţie şi alte organe ale administraţiei de stat şi organisme ale democraţiei muncitoreşti-revoluţionare, în scopul prevenirii oricăror încercări de acţiuni împotriva conducerii de partid şi de stat şi implicării acestora în rezolvarea unor situaţii, atunci cînd intervenţia organelor de securitate nu este indicată ;

— verificarea şi valorificarea completă şi cu maximă operativitate a informaţiilor ce prezintă interes în problemă ;

— creşterea operativităţii şi fermităţii în documentarea şi neutralizarea acţiunilor ostile iniţiate de autohtoni sau persoane străine venite în ţară sub diferite acoperiri ;

— aprofundarea evoluţiei comportamentului unor elemente aflate în atenţie şi analizarea atitudinilor şi faptelor lor, în vederea prevenirii atît a acţiunilor pe care le-au preconizat, cît şi a tendinţelor de a se da nuanţă politică unor eventuale manifestări ostile ;

— intensificarea muncii de cunoaştere, verificare şi pregătire contrainformativă a persoanelor ce se deplasează în străinătate (în interes de

serviciu sau particular) şi care, prin natura preocupărilor profesionale, cunosc o gamă largă de activităţi desfăşurate de conducerea superioară de partid şi de stat ; aceasta, pentru a se preveni posibile situaţii de furnizare a unor date sau informaţii — cu sau fără intenţie — ce ar putea genera false probleme.

DATE ŞI INFORMAŢII CARE PREZINTĂ INTERES

Căutarea informaţiilor pe profil de securitate şi gardă este necesar să fie direcţionată spre obţinerea de date referitoare la preocupările unor indivizi de a acţiona, izolaţi sau în grup, prin mijloace şi metode violente împotriva securităţii statului. În acest scop, în atenţia atît a aparatului de securitate, cît şi a organelor de miliţie trebuie să se afle, prioritar :

— informaţiile privind iniţierea sau constituirea unor grupări în scopul comiterii de acţiuni ce vizează suprimarea vieţii, integritatea corporală ori sănătatea înaltelor personalităţi apărate ;

— intenţiile, ameninţările, instigările la asemenea acte sau alte fapte ce pot pune în pericol securitatea acestor personalităţi ;

— persoanele care apar în legătura organizatorilor şi instigatorilor la atentate, indiferent de cetăţenia şi ţara de reşedinţă a elementelor suspecte ori de locul unde se preconizează săvîrşirea unor astfel de acte ;

— elemente autohtone vizate de grupări şi organizaţii teroriste din străinătate în scopul atragerii lor la organizarea şi comiterea unor acţiuni criminale ori la proliferarea unor idei ostile ;

— intenţiile de a procura, sustrage şi confecţiona armament, muniţie, substanţe explozive, toxice, bacteriologice, radioactive, ori deţinerea unor asemenea materiale, în scopul comiterii de fapte periculoase, precum şi deţinuţii evadaţi ori dezertorii cu armament sau alte materiale şi substanţe ce pot fi folosite în astfel de acţiuni ;

— preocupări de redactare şi difuzare a unor înscrisuri, precum şi de formulare a unor apeluri telefonice cu conţinut ostil sau de ameninţare din care rezultă intenţii de atentat ;

— manifestările duşmănoase care, prin conţinutul ori virulenţa lor, sînt de natură a degenera în acţiuni periculoase ;

— persoanele bolnave psihic predispuse să comită, cu sau fără discernămînt, acţiuni cu un grad ridicat de periculozitate ;

— intenţiile de culegere sau posibilităţile de culegere a unor date şi informaţii nedestinate publicităţii despre înaltele personalităţi sau în legătură cu sistemul instituit pentru protecţia acestora ;

— premisele de producere a unor fapte, evenimente, stări de spirit negative, în împrejurări ce ar putea degenera în acţiuni periculoase care să afecteze securitatea statului ;

— descoperirea căilor de introducere în ţară a unor materiale cu caracter ostil conducerii superioare de partid, depistarea locurilor de multiplicare şi depozitare a acestora ;

— injurii, calomnii şi orice alte manifestări de natură a aduce atingere autorităţii, demnităţii şi onoarei ;

— intenții ori amenințări cu recurgerea la acțiuni demonstrativ-protestatare (arborarea de pancarte, afișe, demonstrații în grup, greva foamei, autoincendieri, automutilări ș.a.) ori la acte de dezordine ; expresii sau gesturi obscene pe traseele de deplasare, în apropierea sediilor de lucru, reședințelor sau alte locuri în care sînt sau urmează a fi prezente personalitățile apărate ;

— intenții de penetrare a dispozitivelor de securitate și gardă, în scopul prezentării de memorii ori de comitere a altor fapte ce pot conduce la stări de pericol.

CATEGORII DE PERSOANE, LOCURI, MEDII ȘI OBIECTIVE CE INTRĂ ÎN PREOCUPĂRI PE LINIE DE SECURITATE ȘI GARDĂ

Atenția unităților Departamentului Securității Statului și Ministerului de Interne trebuie îndreptată asupra categoriilor de persoane pretabile la comiterea, cu sau fără discernămînt, a unor acțiuni ce pot aduce atingere securității înaltelor personalități sau afecta buna desfășurare a activităților la care acestea participă.

Astfel, în procesul activității de supraveghere informativă vor sta în preocupări :

a) persoane care își exprimă ura ori nemulțumirea împotriva orînduirii noastre socialiste și din partea cărora, deși s-ar părea că se limitează la demonstrații verbale de adversitate, nu sînt excluse unele reacții violente ;

b) persoane influențate de propaganda ostilă din exterior și care, prin diferite forme, sînt incitate să săvîrșească acțiuni de atentat ;

c) foști condamnați pentru infracțiuni comise cu violență ;

d) persoane nemulțumite care, lipsite de discernămînt și maturitate politică, pun propria situație precară pe seama unor măsuri de partid și de stat, iar sub influența unor cercuri reacționare din exterior își manifestă ostilitatea împotriva înaltelor personalități, recurgînd inclusiv la amenințări ori la ideea necesității unor atentate. Pericolul acestora este cu atît mai mare, cu cît în relațiile zilnice pot apărea cu o conduită normală, creînd chiar impresia de loialitate, putînd, astfel, să acționeze în momente și locuri imprevizibile sau necontrolate suficient ;

e) suspecți de deținere ilegală de armament, semnalați cu manifestări dușmănoase ori nemulțumiri din diverse considerente ;

f) cei care încearcă să-și procure sau să confecționeze armament ori alte mijloace pentru săvîrșirea de acțiuni periculoase împotriva securității statului ;

g) dezertori și evadați care dețin armament, cunoscuți cu poziție ostilă prezentă ;

h) elemente aventuriere, cu intenții de a comite, singure sau în grup, acțiuni de atentat ;

i) bolnavi psihic, cu comportament violent și manifestări dușmănoase grave ;

j) persoane care manifestă interes nejustificat față de date nedestinate publicității privind înaltele personalități ;

k) persoane care, prin natura activității desfășurate anterior, au avut acces la date nedestinate publicității privind viața și activitatea înaltelor personalități sau sistemul măsurilor pentru protecția acestora, cărora li s-a retras avizul de a mai lucra în astfel de sectoare ;

l) persoane cunoscute ca legături ale unor teroriști, a căror activitate vizează și înaltele personalități ;

m) străini aflați în țara noastră, nemulțumiți din diverse motive ;

n) persoane nemulțumite de modul de rezolvare a unor probleme personale sau de unele măsuri legale luate împotriva lor, semnalate cu intenții de comitere a unor fapte ce pot afecta sau compromite desfășurarea activităților de importanță excepțională (interpunerea în fața coloanei oficiale, sinucideri demonstrative, tulburarea ordinii publice, expunerea de pancarte și afișe cu conținut negativ, proferarea de injurii, calomnii, denigrări, penetrarea dispozitivelor de securitate și gardă pentru înmînarea de memorii etc.).

Pe fondul recrudescenței terorismului internațional, în complexul de măsuri preventive întreprinse de organele de securitate trebuie să stea permanent în preocupări și unele elemente din străinătate, care pot recurge la acțiuni și fapte periculoase cu prilejul misiunilor de importanță excepțională ce se organizează în exterior. De asemenea, măsurile informativ-operative vor viza și identificarea elementelor suspecte de apartenență la organizații teroriste din rîndul străinilor aflați în țara noastră sau în străinătate, cu preocupări de a comite acțiuni de atentat împotriva personalităților române.

Trebuie să se asigure controlul informativ temeinic asupra tuturor elementelor identificate că au aderat la grupările sau organizațiile teroriste, pentru a putea preveni antrenarea acestora la săvîrșirea de acte terorist-diversioniste pe teritoriul țării noastre.

În acest sens, se va acorda atenție :

— elementelor din emigrația reacționară, cunoscute cu poziție ostilă prezentă împotriva țării noastre care, din proprie inițiativă sau sub influența unor cercuri și organizații interesate, pot recurge la acțiuni violente, de natură a pune în pericol securitatea statului ;

— persoanelor plecate din țară pe căi ilegale pe considerentul că ar fi fost, chipurile, persecutate politic ori nu s-au putut realiza pe plan profesional ;

— cetățenilor români, rezidenți în unele state occidentale, care, pentru rezolvarea unor probleme de natură personală (emigrarea unor rude, ridicarea interdicției de a intra în țară, recunoașterea unor drepturi etc.), recurg la acțiuni demonstrative sau de protest ;

— elementelor din categoria : expulzați, extrădați, indezirabili, condamnați în țară pentru comiterea unor infracțiuni ;

— membrilor unor organizații teroriste ale căror acțiuni vizează înaltele personalități române.

Se impune să se asigure, permanent, o cît mai judicioasă completare a bazei de lucru pe profil, printr-o selecție atentă a suspecților, în strictă concordanță cu dinamica situației operative, realizîndu-se, totodată, măsurile de control și urmărire asupra tuturor celor care, pe fondul con-

cepţiilor politice şi comportamentului lor, pot fi atraşi sau se pot angrena în comiterea de acţiuni cu caracter duşmănos.

Activitatea de căutare a informaţiilor necesită să fie direcţionată spre următoarele locuri ce prezintă interes :

— împrejurimile reşedinţelor, sediilor de lucru, locurilor destinate pentru odihnă şi agrement, folosite permanent sau temporar de înaltele personalităţi ;

— itinerarele permanente sau temporare de deplasare ;

— întreprinderile sau secţiile economico-productive care furnizează produse cu destinaţie specială ;

— obiectivele economice, social-culturale, ştiinţifice ş.a., posibil a fi vizitate ;

— locurile stabilite pentru desfăşurarea unor activităţi de amploare (adunări populare, mitinguri, defilări, acţiuni protocolare etc.) ;

— locurile de aterizare-decolare, garare ,parcare, acostare a mijloacelor de transport cu destinaţie specială.

Totodată, vor sta în preocupări şi :

— mediile persoanelor angajate sau selecţionate să îndeplinească permanent sau temporar diferite sarcini în apropierea înaltelor personalităţi ;

— anturajele persoanelor care, din diferite motive, au fost înlăturate din obiectivele şi locurile cu destinaţie specială ;

— anturajele formate din elemente din ţară sau străinătate, cu sau fără antecedente, ale căror preocupări pot degenera în acţiuni periculoase sau pot perturba buna desfăşurare a activităţilor la care participă înaltele personalităţi. Atenţie deosebită trebuie acordată grupurilor în care se cultivă fanatismul de orice natură ;

— concentrările de persoane — străini sau români — aflate în atenţia organelor Ministerului de Interne, pentru comiterea de infracţiuni cu violenţă ;

— concentrările de străini aparţinînd unor state în care este proliferat fenomenul terorist ş.a.

În conformitate cu prevederile ordinelor ce reglementează activitatea pe acest profil, unităţile de securitate şi miliţie, toate organele şi formaţiunile Ministerului de Interne au obligaţia ca, folosind întreaga gamă de metode şi mijloace specifice, să desfăşoare o activitate continuă de căutare a informaţiilor pe linie de securitate şi gardă, pe baza cărora să se aplice cele mai ferme măsuri de prevenire impuse de importanţa şi particularităţile muncii în acest domeniu.

Cadrele cu funcţii de răspundere din unităţile de securitate trebuie să manifeste un înalt spirit de previziune şi ofensivitate în conducerea întregii problematici pe acest profil şi să promoveze metode şi procedee diversificate, cu eficienţă sporită în prevenirea şi neutralizarea oricăror acţiuni de natură duşmănoasă.

OBLIGAŢIA TUTUROR CADRELOR MINISTERULUI DE INTERNE DE A CULEGE ŞI TRANSMITE IERARHIC DATE ŞI INFORMAŢII PE LINIE DE SECURITATE ŞI GARDĂ

Culegerea personală de informaţii este o obligaţie a tuturor cadrelor Ministerului de Interne. Aceasta decurge în primul rînd din faptul că fac parte dintr-un organism statal care are menirea de a cunoaşte şi preveni orice acţiune, faptă, eveniment ori fenomen ce ar aduce, într-un mod sau altul, atingere valorilor fundamentale ale societăţii noastre şi, în al doilea rînd, din calitatea de cetăţeni ai Republicii Socialiste România, care au obligaţia constituţională de a contribui prin toate mijloacele la apărarea cuceririlor revoluţionare ale poporului, a patriei socialiste.

În această dublă calitate, cadrele Ministerului de Interne, avînd posibilitatea — prin natura activităţilor profesionale sau cetăţeneşti — să intre în posesia unor date şi informaţii ce prezintă interes pentru securitatea statului, sînt obligate a le raporta imediat, ierarhic, pentru a se întreprinde măsurile necesare de prevenire a unor fapte antisociale.

Atunci cînd este vorba de informaţii referitoare la acţiuni iminente de natură a pune în pericol valorile sociale apărate, inclusiv la fapte sau evenimente ce pot aduce atingere securităţii conducerii superioare de partid şi de stat, cadrul respectiv trebuie să intervină direct şi imediat, cu orice risc, pentru prevenirea acţiunii ostile, urmînd a raporta după ce a luat toate măsurile de înlăturare a oricărui pericol.

Informaţiile pe linie de securitate şi gardă, referitoare la persoane sau aspecte din obiectivele, zonele sau problemele ce intră în competenţa altor unităţi ale Ministerului de Interne, vor fi trimise spre soluţionare unităţilor competente, informîndu-se în timp util Direcţia de securitate şi gardă, pentru a putea participa la clarificarea lor cu maximă operativitate şi a le lua în calcul cu prilejul evaluării situaţiei operative în problemă.

Comanda unităţilor, organele şi organizaţiile de partid trebuie să acţioneze cu perseverenţă pentru ca toate cadrele să se achite în orice situaţii de această obligaţie, să nu treacă pasive pe lîngă aspecte care prezintă interes deosebit pentru securitatea statului.

General-maior Marin NEAGOE
Colonel Adrian CRISTEA

SARCINILE ACTUALE ȘI MODUL SPECIFIC DE ACȚIUNE ALE ORGANELOR DE SECURITATE PENTRU ASIGURAREA CLIMATULUI DE LEGALITATE, A ORDINII DE DREPT ȘI INTRANSIGENȚEI FAȚĂ DE ORICE ACTE ANTISOCIALE POTRIVNICE INTERESELOR REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Exercitarea de către Partidul Comunist Român a rolului său conducător se materializează atît în elaborarea liniei politice generale, cît și în activitatea practică-organizatorică de realizare a acesteia. Partidul stabilește cadrul adecvat și formele concrete de înfăptuire a politicii sale interne și externe. Între acestea este și *legalitatea socialistă*, principiu potrivit căruia toate organele și organizațiile de stat și obștești, precum și cetățenii au obligația fundamentală de a respecta legile și actele normative bazate pe lege.

Referindu-se la asigurarea legalității socialiste în etapa actuală, în Raportul prezentat la Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — secretar general al partidului — sublinia : „*...vom veghea la respectarea neabătută a legilor, luînd măsuri împotriva oricui încalcă ordinea, legile și normele de conviețuire socială. Va trebui să se acționeze astfel încît nimeni să nu se poată sustrage răspunderii dacă aduce prejudicii intereselor poporului, intereselor patriei noastre socialiste. În același timp, să veghem permanent la respectarea legalității socialiste, la înlăturarea oricăror abuzuri, astfel încît nimeni să nu poată fi pedepsit pe nedrept*".

În condițiile intensificării participării maselor la îndeplinirea sarcinilor organelor de stat, ale creșterii răspunderii sociale a fiecărui om al muncii și ale aplicării consecvente a principiilor eticii și echității, legalitatea socialistă se afirmă tot mai activ în organizarea muncii întregului popor. Respectarea legii, a tuturor actelor normative subordonate acesteia, se află, deci, în relație nemijlocită cu democrația, exprimînd una din dimensiunile și trăsăturile ei definitorii.

Militînd neabătut pentru traducerea în viață a sarcinilor ce revin aparatului de securitate din istoricele hotărîri ale Congresului al XIII-lea al partidului, din ordinele și indicațiile comandantului suprem, Consiliul de conducere și Biroul executiv ale Departamentului Securității Statului acționează în permanență pentru ca întreaga activitate să se desfășoare în spiritul legalității socialiste, cultivînd și dezvoltînd la toate cadrele respectul față de lege, datoria de a fi exemplu de comportare civică și profesională în toate împrejurările.

Înfăptuirea cu hotărîre a legalității socialiste în întreaga muncă a organelor de securitate are însemnătate covîrșitoare, întrucît activitatea desfășurată de acestea are prin excelență un profund caracter politic. Totodată, trebuie avut în vedere că, dacă măsurile întreprinse de securitate nu sînt în deplină concordanță cu legea, ele afectează drepturile și libertățile fundamentale cetățenești, contravin principiilor de bază ale eticii și echității socialiste, avînd mari implicații sociale, angajînd — de fapt — țara, partidul, întreaga societate.

Ca urmare, un obiectiv prioritar al activității politico-educative desfășurate în unitățile Departamentului Securității Statului îl constituie formarea și dezvoltarea la toate cadrele a cultului pentru lege, dreptate și adevăr, a unei profunde gîndiri economice, a grijii pentru înfăptuirea întocmai și respectarea cu strictețe a legalității socialiste, a capacității fiecărui lucrător de a aplica corect și cu înalt spirit de răspundere hotărîrile de partid și legile țării în domeniul său de activitate.

Organizarea și desfășurarea întregii activități de securitate pe baza legii, a ordinelor și instrucțiunilor de muncă presupun :

● asigurarea însușirii temeinice a prevederilor actelor normative, pe măsura apariției acestora, dar și prin reluarea — în cadrul învățămîntului la locul de muncă — a unor reglementări esențiale (din Codul penal, Codul de procedură penală, Decretul de organizare și funcționare a Ministerului de Interne, hotărîrile organelor superioare de partid privitoare la controlul asupra activității de securitate, programele de măsuri aprobate de comandantul suprem, ordinele și instrucțiunile de muncă etc.) ori cu implicații pentru munca de securitate ;

● organizarea unor puncte de informare legislativă la toate unitățile de securitate, pentru a se cunoaște în orice moment normele legale aplicabile în diverse obiective sau domenii aflate în atenția organelor de securitate (inclusiv a legislației străine, în cazul anumitor unități). Aceste puncte trebuie să devină funcționale, prin punerea la dispoziția cadrelor interesate a actelor normative sau a extraselor necesare muncii. Culegerile cuprinzînd principalele acte normative, editate în prezent, nu satisfac, după părerea noastră, exigențele actuale ale asigurării unei cunoașteri aprofundate a situației operative din domeniul de competență ;

● îmbunătățirea modului de aducere la cunoștință a prevederilor ordinelor și instrucțiunilor de muncă apărute pe parcurs, prin renunțarea la prelucrarea lor colectivă și organizarea însușirii acestora de către fiecare cadru, în părțile care îl privesc, pe bază de studiu individual și conspect. Fiind acte normative esențiale pentru munca de securitate, acestea trebuie consultate permanent, ori de cîte ori nevoile practicii impun ;

● sporirea rolului cadrelor cu funcţii de conducere în verificarea modului cum se cunosc prevederile actelor normative a căror aplicare o controlează sau supraveghează informativ (de exemplu, cum sînt cunoscute actele normative relative la diverse culte sau secte religioase de către cadrele de informaţii interne, cunoaşterea legislaţiei economice de către aparatul de contrainformaţii în sectoarele economice etc.);

● respectarea întocmai a competenţelor organelor de securitate, ceea ce impune:

a) delimitarea netă de competenţa altor organe de stat (miliţie, procuratură, justiţie, organe ale puterii de stat etc.), dar şi cunoaşterea temeinică a normelor legale şi a hotărîrilor de partid care le obligă pe acestea să conlucreze cu organele de securitate pentru prevenirea oricăror fapte sau fenomene de natură a aduce atingere securităţii statului. Numai cunoscînd foarte bine cadrul normativ existent, referitor la aceste sarcini comune, putem determina conducerile organelor de stat, ale organismelor democraţiei muncitoreşti-revoluţionare să ne sprijine efectiv şi eficient în realizarea sarcinilor de prevenire;

b) însuşirea şi cunoaşterea exactă a competenţei organelor de securitate în general (astfel cum rezultă din prevederile Decretului nr. 121/1978), a profilului de muncă în care işi desfăşoară activitatea fiecare cadru şi a domeniului personal de activitate profesională (partea care revine fiecărui ofiţer din competenţa pe profil);

c) respectarea competenţelor stabilite ierarhic, pe funcţii de conducere, atît în ce priveşte aprobarea, avizarea sau analizarea diverselor cazuri (măsuri, propuneri etc.), cît şi în ce priveşte obligaţiile de raportare şi informare operativă. Aceasta s-ar obţine în mai bune condiţii prin obligarea tuturor cadrelor să motiveze nu numai în fapt, ci şi în drept propunerile pe care le înaintează şefilor profesionali sau conducerii Departamentului Securităţii Statului, în sensul de a indica prevederea din ordin sau instrucţiune care obligă la înaintarea propunerii şi autorizează pe cel în drept să dea o asemenea aprobare. Dacă s-ar face de fiecare dată şi motivarea în drept, ar exista o posibilitate suplimentară de control asupra respectării competenţelor, fiecare fiind interesat să-şi verifice atribuţiile;

d) respectarea de către toate cadrele a atribuţiilor funcţionale ce le revin, stabilite prin statele de organizare ale unităţilor şi fişele posturilor, aceasta fiind o obligaţie care revine şi şefilor ierarhici, ce nu au dreptul să încalce aceste prevederi, dar pot face propuneri de modificare, în funcţie de necesităţile specifice unităţii apărute pe parcurs;

e) neamestecul în competenţa altor organe, toate faptele stabilite informativ fiind aduse la cunoştinţa celor în drept, cu asigurarea conspirării surselor, eventual solicitîndu-se să se comunice măsurile luate pe baza celor semnalate de organele de securitate.

Asigurarea legalităţii socialiste în activitatea organelor de securitate dobîndeşte noi valenţe în condiţiile adîncirii şi lărgirii democraţiei socialiste şi ca urmare a intensificării conlucrării acestora cu organele democraţiei muncitoreşti-revoluţionare, cu colectivele de oameni ai muncii, cu masele largi populare. În conformitate cu hotărîrile de partid

şi legile ţării, în executarea misiunilor încredinţate, în realizarea comandamentului major de prevenire a infracţiunilor şi a altor fapte antisociale, unităţile Departamentului Securităţii Statului se sprijină pe concursul larg al colectivelor de oameni ai muncii, asigurînd aplicarea fermă în viaţă a tezei de excepţională însemnătate formulată de secretarul general al partidului, potrivit căreia „...*forţa, tăria organelor de securitate constau în legătura indisolubilă cu poporul, cu masele populare*".

Dezvoltarea conştiinţei juridice socialiste a maselor populare — consecinţă firească a uriaşelor transformări politice, economice şi sociale care au avut loc în patria noastră, precum şi a neîntreruptei activităţi educative desfăşurate de partid, de organele şi organizaţiile obşteşti — a determinat, pe lîngă respectarea conştientă a legilor, crearea şi amplificarea unei opinii publice potrivnice actelor antisociale, tuturor celor care nesocotesc sau încalcă normele juridice. La rîndul lor, organele de securitate îşi aduc o contribuţie substanţială la formarea şi dezvoltarea unei opinii publice responsabile şi exigente în aplicarea legilor, în combaterea oricăror manifestări antisociale.

Perfecţionarea activităţii statale, dezvoltarea continuă a democraţiei socialiste se exprimă şi în faptul că în ţara noastră creşte tot mai mult importanţa formelor obşteşti de influenţare şi reeducare, exercitate nemijlocit de colectivele de oameni ai muncii, în cadrul unor structuri specifice, create de partidul şi statul nostru în acest scop. Oamenii muncii se afirmă din ce în ce mai hotărît ca luptători activi împotriva oricăror încălcări de lege, dovedind capacitatea de a exercita, în forme sociale organizate, pe de o parte, unele atribute de control al respectării legilor, iar pe de altă parte, sarcini precise vizînd reeducarea celor care încalcă prevederile actelor normative.

Conlucrarea permanentă şi sitematică a organelor de securitate cu celelalte organe ale statului, cu organismele democraţiei muncitoreşti-revoluţionare şi colectivele de oameni ai muncii este de natură să conducă la întărirea legalităţii socialiste, la aşezarea întregii activităţi pe baza strictei respectări a prevederilor legale.

Practica muncii confirmă neîndoielnic că legătura organelor de securitate cu masele de oameni ai muncii, conlucrarea activă şi sistematică cu cetăţenii, sprijinirea efectivă pe ajutorul acestora, în spiritul legalităţii socialiste, contribuie la înlăturarea cauzelor şi condiţiilor care ar putea determina, înlesni sau favoriza săvîrşirea unor fapte de competenţa securităţii şi constituie garanţia îndeplinirii în cele mai bune condiţii a sarcinilor şi misiunilor încredinţate de partid.

Pentru adaptarea mijloacelor şi metodelor muncii de securitate la transformările ce au avut loc în societate şi mutaţiile produse în situaţia operativă, conducerea Departamentului Securităţii Statului a elaborat în cursul acestui an Instrucţiunile nr. D-00180/1987 şi nr. D-00190/1987.

O coordonată majoră a noilor reglementări o reprezintă orientarea mai fermă a activităţii de securitate în direcţia prevenirii oricăror fapte sau fenomene de natură a afecta securitatea statului. De asemenea, au fost instituţionalizate unele măsuri cu caracter preventiv folosite în prac-

tica muncii și s-a stabilit cadrul procedural pentru executarea unui control sistematic de către direcțiile centrale de linie asupra anumitor măsuri preventive, în vederea garantării eficienței acestora, precum și pentru înlăturarea oricăror posibilități de proliferare a cazurilor și de folosire a acestora în scopuri propagandistice ostile.

În luarea măsurilor preventive ori cu caracter penal, pentru a se asigura respectarea legii, a ordinelor și instrucțiunilor de muncă, precum și efectul preventiv-educativ al acestora, este necesară documentarea temeinică a faptelor săvîrșite de persoanele respective. În acest sens, se impune administrarea tuturor probelor concludente, în vederea lămuririi sub toate aspectele a cazurilor și pentru înlăturarea oricăror posibilități de interpretare, atît din partea autorilor, cît și a altor persoane participante la măsurile cu caracter deschis.

Folosirea în condițiile legii a instituției actelor premergătoare și cercetării informative trebuie să asigure transformarea datelor și informațiilor obținute în procesul muncii informativ-operative în mijloace de probă, asigurîndu-se și conspirarea surselor secrete de informare.

Avînd în vedere implicațiile deosebite ale activității organelor de securitate și, în principal, a măsurilor de securitate cu caracter deschis, se impune a releva și corelația dintre asigurarea legalității și oportunitatea unor asemenea măsuri.

Fiind o problemă deosebită, analiza oportunității măsurilor preconizate în finalizarea unor cazuri de securitate este nu numai un atribut al lucrătorilor operativi, ci, mai ales, al cadrelor de conducere care analizează, avizează sau aprobă asemenea măsuri, așa cum prevede Ordinul ministrului secretar de stat și șef al Departamentului Securității Statului nr. 00116/D/00171 din 14 ianuarie 1987.

Oportunitatea în activitatea de securitate nu trebuie în nici un caz contrapusă legalității, ci trebuie înțeleasă ca un corolar necesar al acesteia, impus de diversitatea situațiilor practice și de necesitatea de a se acorda prioritate unor interese superioare de stat în raport cu alte interese operative, mai puțin importante. Din acest motiv, răspunderea pentru asigurarea oportunității revine șefilor unităților de securitate, în condițiile prevăzute de ordinul menționat.

Este necesar să se acorde o atenție sporită și măsurii preventive de sancționare contravențională pentru fapte de competența organelor de securitate, în vederea înlăturării lipsurilor și neajunsurilor rezultate din practica muncii pe acest profil. Astfel :

— nu s-a manifestat întotdeauna fermitatea necesară în sancționarea faptelor contravenționale constatate prin mijloacele muncii informativ-operative ori cu ocazia controalelor efectuate, procedîndu-se numai la sesizarea factorilor de conducere din obiectivele respective, fără aplicarea măsurilor prevăzute de lege ;

— unele procese-verbale de constatare a contravențiilor nu au cuprins elementele obligatorii prevăzute de Legea nr. 32/1968 ori au fost completate cu superficialitate, descriindu-se sumar sau confuz faptele săvîrșite, indicîndu-se greșit textele de lege etc. ;

— nu în toate cazurile s-a procedat la punerea în discuția colectivelor de muncă a persoanelor care au încălcat normele legale privitoare la apărarea secretului de stat, modul de stabilire a relațiilor cu străinii și regulile de protocol — chiar și în cazul în care legea prevede în mod expres acest lucru — în vederea creării unui climat de intoleranță față de asemenea fapte și pentru prevenirea repetării lor.

•

• •

Îndeplinirea misiunilor încredințate la nivelul exigențelor puse în fața cadrelor de securitate de către comandantul nostru suprem, cu respectarea strictă a legalității socialiste și în strînsă conlucrare cu organismele democrației muncitorești-revoluționare, formează obiectivul major al întregii activități a aparatului de securitate.

În acest context, realizarea conceptului de prevenire a oricăror fapte antisociale, fundamentat de secretarul general al partidului, constituie premisa înfăptuirii rolului pe care organele securității statului îl au de îndeplinit în etapa actuală de dezvoltare a societății noastre socialiste.

Aceasta presupune, din partea fiecărui lucrător de securitate, un înalt nivel de conștiință politică, spirit revoluționar, angajant și de răspundere în apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, a valorilor fundamentale ale socialismului, însușirea temeinică și aplicarea neabătută în practică a hotărîrilor de partid, a legilor statului socialist, a ordinelor și indicațiilor conducerii Departamentului Securității Statului.

Colonel Lucian MOLNAR
Maior Alexandru OLARU

• • •

Apărarea teritoriului patriei — cauză și operă a întregului popor. Zone de operații și aliniamente de apărare care vor fi pregătite în situația unei agresiuni armate împotriva țării noastre

consultație

Referindu-se la problematica apărării țării în condițiile deosebit de complexe ale vieții internaționale actuale, secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, sublinia faptul că „este necesar să dezvoltăm toate formele de pregătire militară și de apărare a țării, să întărim și să dezvoltăm activitatea gărzilor muncitorești, a unităților de pregătire militară a tineretului, să organizăm apărarea teritorială, în care autoconducerea și autoaprovizionarea reprezintă un factor de importanță deosebită".

Pentru soluționarea acestui deziderat major, partidul a elaborat o concepție politico-militară clară de apărare a țării, prin ridicarea la luptă a întregului popor, pe baza căreia s-a constituit un amplu edificiu doctrinar-militar. Analizată dialectic, relația construcție-apărare conferă apărării naționale atît un pronunțat caracter teritorial, o anume autonomie logistică, acțională, cît și capacitatea de autoreglare în împrejurări limită.

În compunerea sa, apărarea teritoriului național înglobează toate categoriile de formațiuni populare ale sistemului nostru defensiv, resursele economice și logistice în profil teritorial, obiectivele economice, localitățile și platformele industriale, lucrările de hidroameliorații și alte elemente teritoriale locale și zonale, diverse forme de apărare (armată, economică, psihologică, civilă, mișcarea de rezistență etc.).

În viziunea unor gînditori militari români, teritoriul național este considerat atît ca spațiu de refugiu și protecție a populației, cît și ca factor potențial al puterii militare, aliat de nădejde al poporului. Încă din trecutul îndepărtat, poporul român a înțeles că singura soluție de a-și apăra libertatea, glia străbună și ființa națională împotriva unor agresori și năvălitori puternici este lupta întregului popor. Adoptînd și aplicînd practica ducerii războiului de către întregul popor, a rezistenței tenace și active în fața vicisitudinilor istoriei, înaintașii noștri s-au distins prin folosirea, pe scară largă, a unor forme și procedee de luptă manevriere, dinamice, active, beneficiind de sprijinul local al populației, de avantajele și resursele teritoriale existente.

Născută din nevoia de a pune libertatea și independența teritoriului național la adăpost de marile și necontenitele primejdii ce-l pîndeau de dincolo de hotare, ideea ridicării la luptă a întregului popor împotriva cotropirii străine a reprezentat o permanență în gîndirea militară a neamului românesc. Îmbinarea organică a eforturilor combative ale structurilor militare tradiționale cu apărarea teritorială a dat acea tărie de neînvins pe care românii au opus-o cu succes invaziilor și cotropirilor străine.

Sistemul defensiv preconizat de doctrina militară românească se bazează pe apărarea militară asigurată de forțele armate permanente, consolidată și susținută multilateral de o apărare teritorială bine pusă la punct, cu participarea întregului popor și reprezintă un element de bază al apărării țării, care asigură convergența tuturor forțelor de pe teritoriul național, coordonarea tuturor resurselor militare și civile pentru pregătirea și executarea cu succes a operațiilor de ripostă.

Conflictele armate de după al doilea război mondial, mai ales cele din ultimii ani, în care s-au confruntat forțe militare dotate cu mijloace moderne de luptă, au demonstrat că războaiele actuale nu se mai derulează după cunoscutul model clasic — armată contra armată. Luptele și operațiile nu se mai desfășoară exclusiv în zonele și pe direcțiile unde se confruntă unități și mari unități militare. Prin întrebuințarea unor forțe speciale (trupe de desant și aeropurtate, comandouri, formațiuni diversionist-teroriste) și a loviturilor cu mijloace moderne, inclusiv cu arme de nimicire în masă și cosmice, teritoriile părților beligerante, pe întreaga lor adîncime, pot fi afectate, pînă la anihilarea deosebirilor dintre front și spatele frontului. Din acest punct de vedere, orice parte a teritoriului devine front de luptă. Ca urmare, statul care ar fi țintă potențială a unei agresiuni nu va avea sorți de izbîndă decît în măsura în care se pregătește din timp să facă față unui „front peste tot", printr-o ripostă totală, multilaterală.

Orientarea partidului nostru de a organiza apărarea țării nu numai la nivel central, ci și pe plan teritorial, asigură astfel o mai mare autonomie și capacitate de autoapărare, oportună și de durată, tuturor zonelor, județelor și localităților, pe întreaga suprafață a țării. Soluția cea mai verosimilă s-a dovedit a fi organizarea unei apărări care să acopere întregul teritoriu național, capabilă să facă față cu succes oricăror acțiuni ale agresorului, în orice moment și peste tot unde ele ar putea avea loc. De fapt, propriul teritoriu național se constituie ca un factor de seamă al capacității defensive de apărare a patriei.

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, comandantul suprem al forțelor noastre armate, subliniind însemnătatea teritoriului ca factor de putere, a evidențiat necesitatea ca perfecționarea organizării și înzestrării armatei, a tacticilor diferitelor variante de luptă, proiectarea și producerea armamentului și tehnicii militare, precum și pregătirea de luptă a trupelor să se facă în raport cu condițiile de relief și de climă din patria noastră, astfel ca armata să fie în stare să poarte acțiuni de luptă în oricare din localități în condițiile războiului popular.

Apărarea teritoriului patriei se constituie într-o componentă de bază a sistemului național de apărare care, atît din punct de vedere demografic, social și spațial, cît și prin gama largă de sarcini și misiuni ce-i revin, în timp de pace și de război, se dovedește a fi elementul defensiv

cel mai cuprinzător. **Prin ea se realizează participarea în masă a** populației la luptă și la alte acțiuni de apărare a țării, valorificarea și subordonarea întregului potențial uman, material și spiritual efortului defen**siv generalizat în caz de război.**

Principiul doctrinei noastre militare — apărarea patriei, cauză și operă a întregului popor — își află temeiurile și transformările care au **avut loc în structura socială și de clasă a României, în formarea coeziunii** de monolit a poporului în jurul partidului — centrul vital al națiunii noastre socialiste. Este evident că acest principiu își găsește aplicarea **și în organizarea apărării teritoriului național.**

De aceea, apărarea trebuie să fie organizată pe toată suprafața țării, atît prin forțele operaționale — care se opun principalelor grupări de invazie —, **cît și prin forțele teritoriale care apără obiectivele din adîncime, acționînd și pe teritoriul vremelnic ocupat de inamic.**

Apărarea teritoriului patriei, componentă esențială a apărării naționale, se manifestă atît la nivel strategic, cît și la nivel tactic, urmărind îndeplinirea, în principal, a următoarelor obiective :

— apărarea localităților, întreprinderilor, unităților economico-sociale, organelor de conducere locale, căilor de comunicații, sistemului de telecomunicații și a tuturor celorlalte obiective economice și militare de pe teritoriul țării ;

— **combaterea și lichidarea elementelor de diversiune, a spionilor,** infractorilor ; **asigurarea** ordinii publice și securității interne ;

— slăbirea sistematică a forțelor agresoare de pe teritoriul vremelnic invadat, nimicirea lor în acțiuni locale, zădărnicirea tentativelor agresorului de a instaura un regim stabil de ocupație și, în cooperare cu forțele principale naționale, alungarea lor și eliberarea teritoriului țării ;

— **susținerea multilaterală a eforturilor** de apărare pe plan material, financiar, tehnic, al asistenței medicale etc.

Desfășurarea războiului întregului popor pe teritoriul propriu conferă **forțelor naționale** importante elemente de superioritate. Din acest punct de vedere, pregătirea, **încă din timp** de pace, a teritoriului național pentru apărare, a fiecărei întreprinderi și unități economico-sociale, a tuturor localităților de pe cuprinsul țării, **la** înalta cotă de exigență cerută de comandantul nostru suprem, oferă forță și stabilitate întregului sistem de apărare.

Caracterul specific ramificat, articulat și relativ dens al sistemului de apărare a localităților patriei ușurează conturarea rapidă a zonelor, fișiilor, raioanelor și aliniamentelor avantajoase, ce urmează a fi menținute de marile unități ale armatei, **alături de subunități** de gărzi patriotice, formațiuni de apărare civilă și populația aptă de luptă, necuprinsă în elementele sistemului apărării naționale. Așa cum se prezintă realitățile geografice de pe teritoriul țării noastre, în cuprinsul sau vecinătatea zonelor și fișiilor avantajoase de apărare, în afara centrelor politice și economice se găsesc puternice platforme industriale, aeroporturi, noduri ale sistemului energetic, căi de comunicații, elemente logistice (silozuri, baze de depozitare a rezervelor de stat etc.), centrale și noduri radiotehnice și de telecomunicații, lucrări de artă (poduri, viaducte, tunele)

Temeinica organizare din timp de pace a apărării tuturor acestor obiective se detașează, în mod firesc, ca o sarcină majoră politico-militară a întregii noastre națiuni, ca temei al dezvoltării viitoare, libere **și independente a țării noastre.**

Zone de operații și aliniamente de apărare care vor fi pregătite în situația unei agresiuni armate împotriva țării noastre

Pentru a putea face față unui inamic superior din punct de vedere numeric și tehnic, o atenție deosebită trebuie acordată terenului care, **prin folosirea avantajelor ce le prezintă, constituie un factor decisiv în apărarea patriei. Avînd în vedere configurația teritoriului românesc și** ținînd seama de faptul că la luptă trebuie să participe întreaga populație **validă, aceasta avînd cea mai mare densitate în zonele depresionare (cîmpii, dealuri, podișuri și văi), cît și de posibilitatea că într-o anumită situație politico-militară agresiunea inamicului se poate produce concomitent pe mai multe direcții, deosebit de importantă este cunoașterea zonelor de operații și a aliniamentelor de apărare.**

Zona de operații poate fi definită ca suprafața de teren determinată de elemente fizico-geografice importante (lanțuri muntoase, fluvii sau rîuri mari, țărmuri maritime) și de frontiera de stat, care facilitează ducerea operațiilor cu una sau două mari unități operative de tip armată sau corp de armată, aflate în strînsă cooperare. De reținut că aceasta include obiective de importanță strategică și operativă, a căror menținere influențează în mod substanțial desfășurarea apărării strategice și ducerea ofensivei pentru eliberarea teritoriului național.

În funcție de zonele geografice, de necesitatea și posibilitățile ducerii acțiunilor militare în mod unitar și în cooperare cu formațiunile de luptă populare, de direcțiile probabile de acțiune ale inamicului, de obiectivele politico-administrative și economice existente în anumite compartimente de teren, de elementele pregătite sau prevăzute a se pregăti pentru apărare (fortificații, comunicații, aerodromuri, sisteme de hidroameliorații), de posibilitatea ducerii acțiunilor de luptă în aceste locuri și necesitatea atingerii unor scopuri operative și strategice ale războiului, precum și de alte elemente, teritoriul țării noastre cuprinde următoarele zone de operații :

a) *Zona de operații de vest*, care cuprinde teritoriul Banatului, Crișanei, Maramureșului și Transilvaniei ;

b) *Zona de operații de sud*, care cuprinde teritoriul Munteniei și Olteniei ;

c) *Zona de operații de sud-est*, care cuprinde teritoriul Dobrogei ;

d) *Zona de operații de est*, care include Moldova și Bucovina de sud.

Aceste zone corespund marilor compartimente fizico-geografice delimitate de lanțul Carpaților, fluviul Dunărea și litoralul maritim, cărora le asociem conturul frontierelor naționale.

c Zona de operații de vest [illegible]

[illegible] aliniamente de apărare :

☐ *Primul aliniament de apărare* de [illegible] reprezentative forme de [illegible] și pe lucrările de hidroameliorații și de îmbu[illegible] precum și pe lucrările de fortificații.

☐ *Al doilea aliniament de apărare* de importanță operativă [illegible] în general, cu crestele Carpaților Occidentali [illegible] și Jibou, [illegible] pe Munții Me[illegible]

☐ *Al treilea aliniament de apărare* (al doilea de armată) s-ar organiza pentru interzicerea [illegible] inamicului în Podișul Transilvaniei, pe [illegible] Someșul Mare, Someșul Mic, Turda, Ocna Mureșului, Sebeș, Munții Su[illegible]. În cazul apărării pe acest aliniament, principala problemă [illegible] este aceea a interzicerii pătrunderii [illegible] prin cele două porți operative : Poarta Someșului și Poarta Mureșului, în care se înscriu cele mai multe direcții tactice.

Poarta Someșului este zona depresionară dintre munții vulcanici din nord-vestul țării și Munții Apuseni, delimitată astfel : *la nord* de Munții Oaș, Gutîi, Țibleș ; *la sud*, Munții Pădurea Craiului, Vlădeasa și Gilăului ; *la vest*, linia Satu Mare, Oradea ; *la est*, Someșul Mare și Someșul Mic între Beclean și Cluj.

În Poarta Someșului se înscriu 4 direcții tactice de interzis, cea mai importantă fiind cea de pe Valea Crasnei, asociată cu cea de pe Valea Barcăului, avînd împreună o capacitate tactică de 3—4 mari unități a căror acțiune ar putea fi favorizată de folosirea desantului aerian operativ inamic în următoarele raioane probabile : *în prima etapă*, Zalău, Jibou, Munții Mezeș, depresiunile Baia Mare și Huedin ; *ulterior*, pe Someșul Mic, la Bonțida, Apahida sau Dealul Feleacului.

Poarta Mureșului este zona depresionară dintre Munții Apuseni *la nord*, Munții Banatului și Carpații Meridionali *la sud* ; are ca ax rîul Mureș și permite pătrunderea pe o distanță scurtă din Cîmpia de Vest în Podișul Transilvaniei.

Poarta Mureșului cuprinde 4 direcții tactice de interzis, definite de văile rîurilor Crișul Negru, Crișul Alb, Mureș, Timiș, Bega, Bîrzava, care coboară spre vest din regiunea muntoasă. În funcție de caracteristicile și capacitățile direcțiilor tactice de interzis menționate, este indicat ca forțele apărării să fie astfel repartizate, încît să interzică în primul rînd pătrunderile pe direcțiile de pe Valea Timișului, cu o capacitate tactică de 2—3 mari unități tactice (un corp de armată) și Crișul Alb, cu o capacitate de o mare unitate tactică, urmînd, ca importanță, cele de pe Văile Mureșului și Crișului Negru.

În scopul favorizării ofensivei în adîncime este posibil ca inamicul să folosească desant operativ în raioanele : dealurile Lipovei, depresiunea Hațegului, Sebeș — Alba Iulia.

☐ *Aliniamentul de apărare de pe Carpații Orientali* este tipic pentru ducerea operației de apărare în munți și ar putea avea limita dinainte pe pantele de vest ale munților vulcanici, sprijinit la nord pe Munții Rodnei și continuat la sud pe Munții Călimani, Gurghiului, Harghitei și Perșani. Mai la est, apărarea se poate sprijini pe pantele vestice ale culmilor carpatine, iar ultima poziție în care apărarea poate să facă sistem pe întreaga lărgime a aliniamentului ar fi pe culmile estice ale acestor munți. Pe acesta se înscriu 7 direcții tactice de interzis, de capacitate 1—2 regimente și o direcție — Brașov—Tîrgu Secuiesc, de capacitate două mari unități tactice.

☐ *Aliniamentul de apărare de pe pantele nordice ale Carpaților Meridionali* s-ar organiza pentru interzicerea pătrunderii inamicului spre sud prin trecătorile din Carpații Meridionali, unele dintre ele avînd capacitate tactică însemnată, astfel : Poarta Orientală — o mare unitate tactică ; Merișor-Lainici — o mare unitate tactică ; Sebeș-Novaci — 1 regiment ; Turnu Roșu — o mare unitate tactică ; Bran — Rucăr : 1—2 regimente ; Predeal — o mare unitate tactică.

În situația unor presiuni puternice din exterior cu forțe mult superioare, a unui raport de forțe nefavorabil pentru armata noastră și a imposibilității îmbunătățirii lui, precum și ca urmare a pierderii parțiale sau totale a unor aliniamente naturale caracteristice, rezistența poate fi continuată, în condițiile luptei duse în încercuire, cu unitățile militare, gărzile patriotice și celelalte elemente din sistemul național de apărare în raioane și pe obiective care favorizează apărarea de lungă durată. Zona de operații de vest cuprinde de asemenea raioane favorabile, respectiv în : Munții Apuseni, Munții Banatului, Depresiunea Hațegului, Depresiunea Maramureșului și Depresiunea Bîrsei.

b **Zona de operații de sud** cuprinde marele compartiment geografic dintre Carpații Meridionali și fluviul Dunărea și are o dezvoltare de la est la vest de aproximativ 480 km, iar de la nord la sud 150—200 km,

cu o suprafață de76.000 km.p., ceea ce reprezintă aproape 32% din teritoriul țării. Cuprinde 14 județe, Sectorul agricol Ilfov și municipiul București, cu un potențial demografic reprezentînd 41% din produ… țării, cu o pondere economică de 40% la producția industrială globală și cu 41% la cea agricolă.

În funcție de caracteristicile terenului, de existența unor elemente naturale sau de pregătire a teritoriului pentru apărare, a unor centre economice și politico-administrative, precum și de necesitatea de a zdrobi gruparea de ofensivă a agresorului care atacă din sud, cît mai aproape de granița de stat, se conturează mai multe aliniamente de apărare.

□ ***Primul aliniament de apărare*** **de importanță strategică** este un aliniament puternic și va avea limita dinainte pe malul nordic al fluviului Dunărea, cu o lungime de aproximativ 450 km, între localitățile **Gruia și Călărași**

□ *Al doilea aliniament de apărare* (primul aliniament de armată) este indicat să se organizeze cu limita dinainte la extremitatea sudică a Piemontului Getic, in Oltenia, și pe la sud de principalele localități din Cîmpia Burnazului și Cîmpia Bărăganului. Aliniamentul este situat la o depărtare de 50—70 kilometri la nord de Dunăre, înapoia fîșiilor de apărare ale diviziilor din eșalonul întîi.

□ *Al treilea aliniament de apărare* (al doilea aliniament de armată) trebuie organizat în interiorul Podișului Getic și către limita sudică a regiunii deluroase din centrul și estul Munteniei. Limita dinainte ar putea fi pe la sud de localitățile : Baia de Aramă, Tîrgu Jiu, Pitești, **Tîrgoviște, Ploiești, Buzău, Făurei, Brăila.**

□ *Al patrulea aliniament de apărare* (de importanță strategică) se va sprijini pe Carpații Meridionali, avînd limita dinainte pe pantele sudice ale regiunii muntoase, astfel încît să asigure adîncimea necesară eșaloanelor tactice pentru organizarea și ducerea apărării.

În zona de operații de sud se deschid 9 direcții de interzis care sînt condiționate de cele 16 sectoare favorabile fluviului Dunărea, ce se pot grupa în sectoare de mari unități tactice, astfel : Calafat, Rastu, Bechet, **Corabia, Turnu** Măgurele, Zimnicea, Pietroșani, Giurgiu, Oltenița, Călărași. Valoarea direcțiilor de interzis dinspre sud este în general echivalentă cu cea a sectoarelor de forțare de la care se deschid în adîncimea teritoriului românesc.

Studiul amănunțit al zonei de operații de sud conduce la concluzia că apărarea va trebui să-și concentreze eforturile în raioanele : 20 km vest Zimnicea, 25 km est Oltenița, Buzău, Pitesti, 15 km nord-vest Bechet, Drăgășani, Filiași — pentru a interzice pătrunderea inamicului pe direcțiile Giurgiu, București, Ploiești, Brașov și Bechet, Craiova, Tîrgu Jiu, Petroșani.

În zona de sud raioanele favorabile folosirii desantului aerian de către inamic sînt :

— la Dunăre , pe malul nordic, pe direcția sectoarelor favorabile forțării, desant aerian tactic, pentru a fovoriza forțarea Dunării ;

— la sud și nord de București, desant aerian operativ (probabil brigadă de desant, divizie) în scopul asigurării joncțiunii între grupările

care ar urmări încercuirea Bucureștiului, al interceptării magistralei rutiere București—Ploiești ;

— la nord de Craiova, precum și în raioanele Tîrgu Jiu și Rîmnicu Vîlcea poate fi folosit desant aerian tactic sau operativ pentru a favoriza încercuirea municipiilor respective și a deschide direcțiile spre trecătorile din Carpații Meridionali ;

— în Poarta Focșanilor, inamicul va folosi desant aerian operativ pentru a asigura pătrunderea în zona de operații de est ;

— în trecătorile din Carpații Meridionali și în cele din Carpații de curbură, va folosi desant aerian tactic în scopul deschiderii acestora și al pătrunderii peste lanțul carpatic.

c **Zona de operații de sud-est** se înscrie pe teritoriul Dobrogei și este limitată de fluviul Dunărea între Călărași și gura brațului Chilia, frontiera maritimă de stat, frontiera cu R.P. Bulgaria, între fluviul Dunărea și Marea Neagră. Această zonă de operații include o suprafață de 15.500 km.p., unde trăiește 4% din populația țării și cu o pondere economică de 3% la producția industrială și de 5,5% la cea agricolă a țării.

De menționat că în zona de operații de sud-est se pot desfășura acțiuni de amploare operativă de mare intensitate, la care vor participa toate categoriile de forțe armate și de trupe. O importanță deosebită care va influența și interpretarea militară a spațiului dobrogean o va avea canalul Dunăre—Marea Neagră.

În cazul apărării orientate spre litoral, cel mai important aliniament de apărare în Dobrogea ar fi cel de pe litoralul Mării Negre, cu limita dinainte a apărării pe țărmul maritim sau pe faleza maritimă, folosind fortificațiile existente și barajele de mine pe direcțiile plajelor favorabile debarcării.

În adîncimea podișului Dobrogei se mai pot organiza unele aliniamente de apărare (fîșii, poziții), dar numai de importanță tactică, pe pantele estice ale formelor de relief mai înalte.

Direcțiile de interzis dinspre litoral sînt legate nemijlocit de plajele de debarcare de la Vadu, Midia, Clisargic, Năvodari, Mamaia, Constanța, Eforie, Costinești, Neptun, Mangalia-Nord, Mangalia, 2 Mai și Vama Veche. Cea mai importantă direcție de interzis este la nord de Constanța, care conduce de la plajele din apropiere de Capul Midia spre Hîrșova, Vadu Oii — spre unicul sector unde Dunărea prezintă în această zonă un singur braț pe o lungime de 3—4 km.

□ **Cea mai probabilă variantă a agresiunii în Dobrogea este aceea în care inamicul ar căuta să combine loviturile dinspre mare cu cele dinspre uscat (sud), sprijinite puternic de aviație. În cazul apărării orientate spre sud,** ***primul aliniament de apărare*** **poate fi organizat pe frontiera de stat cu R.P. Bulgaria.**

□ ***Un al doilea aliniament*** **de apărare trebuie să se sprijine pe canalul Dunăre — Marea Neagră**, care ar avea o mare valoare de obstacol, **obligîndu-l pe inamic la executarea forțării. Acest aliniament va fi** dublat de canalul Poarta Albă—Midia—Năvodari, cu implicații de aceeași natură.

Mai spre nord, apărarea s-ar putea organiza pe pantele sudice ale podişurilor Casimcei şi Babadagului.

Principala direcţie de interzis se înscrie pe axa sud-nord şi este marcată de localităţile Negru Vodă, Medgidia şi Tulcea.

Pentru a favoriza debarcarea pe litoral, pătrunderea în Dobrogea şi deschiderea direcţiei spre Capitală, agresorul poate folosi atît desant aerian tactic pe litoral, probabil la nord de Mangalia, cît şi desant aerian operativ pe timpul dezvoltării ofensive în adîncime, în raionul Vadu Oii—Giurgeni, în vederea creării condiţiilor favorabile forţării fluviului Dunărea.

Partea de nord a Dobrogei, cuprinzînd şi Delta Dunării, poate fi organizată pentru lupta de lungă durată.

d **Zona de operaţii de est** se delimitează la nord şi est de frontiera de stat cu U.R.S.S., la sud de o linie convenţională care conduce de la Galaţi pe cursul inferior al Siretului pînă la Măicăneşti şi continuată pînă la vîrful Penteleu, la vest de culmile centrale ale Carpaţilor Orientali.

Zona cuprinde teritoriile Moldovei şi Bucovinei de sud, cu o suprafaţă de 46.000 km p. şi cu 20% din populaţia totală a ţării.

Privită în ideea operativă a desfăşurării acţiunilor de apărare către sud, zona cuprinde următoarele aliniamente de apărare

☐ ***Primul aliniament de apărare*** **se organizează cu limita** dinainte a apărării între Carpaţii de curbură şi Dunăre, trecînd pe la Focşani, Rîmnicu Sărat, Nămoloasa, pe cursul inferior al Siretului, pe Dunăre, pînă la confluenţa cu Prutul. Este un aliniament puternic prin organizarea apărării într-o fîşie relativ îngustă de aproximativ 60—70 km.

☐ ***Al doilea aliniament*** **ar putea** fi organizat pe înălţimile de la sud de Valea Trotuşului, pe Culmea Zăbrătuinului (între depresiunea Putnei şi mica depresiune Oneşti). Aliniamentul se găseşte la o depărtare de 60—70 km faţă de primul aliniament.

☐ *Un aliniament intermediar*, pe care trebuie să se organizeze apărarea, va trece pe la sud de localităţile Bacău, Vaslui, Huşi.

Mai spre nord, în situaţii deosebit de critice s-ar mai putea organiza apărarea pe aliniamentul valea rîului Moldova, Paşcani, Tîrgu Frumos, Iaşi, Oprişani.

În raport cu posibilităţile inamicului de a rupe aliniamentul de apărare din Poarta Focşanilor, în zona de operaţii de est, se vor interzice, în principal, următoarele două direcţii :

— Nămoloasa, Bîrlad, Vaslui, Iaşi, Săveni, care se înscrie între Siret şi Prut şi are o capacitate tactică de 2—3 mari unităţi ;

— Focşani, Tg. Ocna, Buhuşi, Tg. Neamţ, Suceava, Rădăuţi care se înscrie între Siret şi Carpaţii Orientali, avînd o capacitate de 1—2 mari unităţi.

Cel mai probabil raion pentru folosirea desantului aerian operativ de către inamic va fi în Poarta Focşanilor, la nord de cursul inferior al Siretului.

În *varianta apărării orientate spre vest*, se vor organiza două aliniamente de apărare, astfel :

☐ ***Primul aliniament de apărare*** s-ar organiza pe Carpaţii Orientali, respectiv Obcina Mestecănişului, Munţii Bistriţei, Ceahlăul, Hăşmaşul Mare, Ciucului, Nemirei, Vrancea.

Direcţiile de interzis cele mai caracteristice se înscriu în trecătorile din Carpaţii Orientali avînd capacităţi pînă la o mare unitate tactică, unde inamicul poate întrebuinţa şi desant aerian tactic.

☐ ***Al doilea aliniament operativ***, **caracteristic pentru apărare**, este definit de rîul Siret, pe lungimea care se înscrie în limitele teritoriului naţional şi are o dezvoltare de aproximativ 350 km, pentru a interzice direcţiile spre sectoarele favorabile forţării rîului. Pe cele mai importante dintre acestea, inamicul ar putea folosi desant aerian tactic, iar pe cursul inferior chiar desant aerian operativ, cu scopul cuceririi unor mici capete de pod sau pentru favorizarea forţării.

Zonele de operaţii de pe teritoriul naţional conferă acţiunilor militare un grad de independenţă în fiecare dintre acestea şi impun, totodată, coordonarea eforturilor tuturor forţelor apărării naţionale, în funcţie de situaţiile ivite. Din acest punct de vedere este necesară o atentă analiză a zonelor respective, pentru a nu se diminua rolul cooperării şi coordonării necesitate de acestea şi a nu se limita manevra pe timpul ducerii operaţiei.

Analiza zonelor de operaţii prin prisma geografico-militară oferă sub toate aspectele, condiţii optime de apărare, ele corespunzînd cu unele provincii istorice în care, timp de secole, poporul român a trebuit să ducă o luptă îndîrjită şi necurmată pentru a-şi păstra fiinţa, pentru a-şi asigura continuitatea pe teritoriul în care s-a născut şi dezvoltat, în ciuda vicisitudinilor istorice.

Colonel Constantin ŞTEFAN
Căpitan Valentin NEDELCU

ACŢIUNILE CADRELOR DE SECURITATE PENTRU IEŞIREA DINTR-O AMBUSCADĂ ORGANIZATĂ DE ELEMENTELE DE CERCETARE-DIVERSIUNE ORI DIN FORŢELE SPECIALE

plan de dezbatere

○ Teoria şi practica acţiunilor trupelor de cercetare-diversiune şi ale forţelor speciale în concepţia armatelor străine în etapa actuală

Analiza teoriei şi practicii acţiunilor desfăşurate de forţele speciale şi trupele de cercetare-diversiune în perioada postbelică duce la concluzia că acestea au devenit o componentă a doctrinelor militare şi politice ale unor state străine. Astfel, în regulamentele armatei americane, alături de conceptele de război geofizic, electronic, psihologic etc., este prevăzut şi cel de război de diversiune (război neconvenţional)

În unele documente oficiale şi materiale de specialitate străine se menţionează că desfăşurarea acţiunilor de luptă, în războaiele contemporane, pe spaţii mari şi adinci, cu o mare dispersare a forţelor şi cu existenţa unor mari intervale între grupările de forţe, creează condiţii deosebit de favorabile pentru îmbinarea luptei clasice cu acţiunile speciale, de diversiune, în adîncimea teritoriului advers, făcînd ca frontul să fie pretutindeni.

În aceste condiţii, acţiunile trupelor de cercetare-diversiune şi ale forţelor speciale vor cunoaşte o largă folosire şi vor contribui în mod substanţial la distrugerea sau avarierea unor obiective politico-administrative, economice şi militare de importanţă operativ-strategică, dezorganizarea sistemului de conducere politico-militară, favorizînd obţinerea unor victorii rapide.

Experţii militari străini apreciază că forţele speciale şi cele de cercetare-diversiune sînt tot atît de importante ca şi armamentul nuclear, efectul unei asemenea formaţiuni fiind similar sau chiar superior celui obţinut prin folosirea unei lovituri nucleare tactice ori operative.

În acest sens, specialiştii în problemă apreciază că acţiunile de luptă ale forţelor în cauză prezintă o serie de avantaje, cum ar fi :

— obţinerea unor succese militare şi politice de maximă importanţă cu forţe reduse, fără pierderi considerabile şi complicaţii ;

— folosirea unor metode şi a unor tehnici variate şi subtile, dar de mare eficacitate, puse la dispoziţie în condiţiile noii revoluţii ştiinţifico-tehnice ;

— posibilitatea de a acţiona în orice condiţii de teren, stare a vremii sau anotimp ;

— culegerea din timp de pace a unui mare volum de informaţii despre obiectivele cele mai sensibile, necesare pentru pregătirea grupurilor speciale şi de cercetare-diversiune care îşi vor desfăşura activităţile pe teatrul de acţiuni militare studiat, iar în caz de război obţinerea unor date despre inamic ;

— posibilitatea de a captura cadre militare cu funcţii de răspundere şi, mai ales, ofiţeri de legătură şi agenţi de transmisiuni între marile unităţi tactice şi operative ;

— instruirea şi înzestrarea forţelor speciale şi a trupelor de cercetare-diversiune cu armament şi tehnică de luptă speciale se realizează cu cheltuieli materiale şi financiare mult mai mici decît în cazul constituirii şi înzestrării cu mijloace de luptă a unor unităţi şi mari unităţi.

În etapa actuală, intr-o serie de ţări capitaliste este din ce în ce mai mult folosită diversiunea politică de stat, mijloc de creare, amplificare ori „soluţionare“ a unor evenimente pe arena mondială, atît în timp de pace, dar mai ales în momentele de agravare a situaţiei internaţionale şi în cadrul conflictelor armate.

Datorită importanţei şi rolului acestor forţe, în prezent majoritatea armatelor străine dispun de trupe de cercetare-diversiune, iar unele şi de alte forţe speciale, constituite în cadrul tuturor categoriilor de arme (trupe de uscat, forţe aeriene şi maritime militare).

Forţele speciale sînt unităţi constituite şi pregătite să desfăşoare acţiuni de diversiune politică, economică, militară şi psihologică, să organizeze şi să pregătească lupta de gherilă pe teritoriul statului considerat inamic, în scopul destabilizării regimului politic, subminării potenţialului economic şi militar, instaurării teroarei şi panicii, a creării de nemulţumiri în rîndul populaţiei faţă de organele de stat, acţiuni care, în ultimă instanţă, să ducă la schimbarea orînduirii sau conducerii din statul vizat.

Aceste forţe se subordonează direct conducerii politico-militare a statului respectiv şi acţionează la nivelul teatrului de operaţiuni militare.

În cazul marilor **puteri**, forţele speciale sînt dotate şi pregătite pentru a interveni oriunde în lume, dacă interesele lor impun acest lucru. Astfel, un grup din forţele speciale, format din 7—14 militari, poate desfăşura acţiuni pe o adîncime de 3500—4000 km în teritoriul statului advers şi pe o suprafaţă de 600—2000 km.p., timp de pînă la 60 de zile sau, în unele situaţii, chiar mai mult.

Principalele misiuni ale forţelor speciale sînt următoarele :

— organizarea şi conducerea acţiunilor de cercetare prin agentură ;

— executarea acţiunilor de diversiune şi sabotaj împotriva celor mai importante obiective militare, politico-administrative, economice şi sociale ;

— desfăşurarea activităţii de propagandă şi dezinformare in rîndul populaţiei şi militarilor, provocarea unor revolte şi răscoale ;

— [illegible] sau răpirea unor personalități politice și mili[illegible];

— [illegible] în cazul mișcărilor de eliberare națională [illegible];

— organizarea [illegible] de gherilă, a unor bande ilegale, înarmarea, instruirea, [illegible] și conducerea lor;

— [illegible] cu trupele aeromobile, de desant aerian și mari[illegible] [illegible];

— participarea la executarea unor acțiuni pentru depistarea, des[illegible] [illegible] formațiunilor de rezistență;

— organizarea evadării și evacuării prizonierilor etc.

[illegible] forțelor speciale pot să acționeze cu cîteva luni înainte [illegible] războiului. Elemente din forțele speciale pot [illegible] sub diferite acoperiri pe teritoriile statelor vizate, încă din timp de pace. Acestea se pot afla în activitate sau pot fi activate numai [illegible] conflict militar.

Membrii forțelor speciale sînt, de regulă, buni cunoscători ai limbii și obiceiurilor populației și pot acționa în ținută civilă sau cea [illegible] de ordine ale statului pe teritoriul căruia își desfășoară activitatea.

Trupele de cercetare-diversiune sînt subunități și unități din organica marilor unități și unităților operativ-tactice, pregătite și instruite să execute acțiuni de cercetare-diversiune în adîncimea tactică și operativă în scopul culegerii informațiilor despre inamic și distrugerii unor obiective importante.

În funcție de situația creată, comandanții marilor unități operative (armată și corp de armată) pot hotărî folosirea grupurilor de cercetare-diversiune în întreaga fîșie de acțiune sau numai în anumite zone și raioane ale acesteia.

Subunitățile de cercetare-diversiune pot acționa pe o adîncime de 40—200 km în dispozitivul unităților și marilor unități tactic-operative ale inamicului, pe o suprafață de 50—200 km.p., timp de 2—6 zile.

Principalele misiuni ale subunităților de cercetare-diversiune constau în:

— *executarea cercetării obiectivelor militare ale inamicului pe adîncimea dispozitivului operativ-tactic;*

— *descoperirea și distrugerea mijloacelor de atac nuclear, a depozitelor de muniție nucleară și chimică;*

— *executarea acțiunilor de diversiune pentru neutralizarea și distrugerea unor obiective importante care să ducă la dezorganizarea conducerii și aprovizionării forțelor inamicului și subminării moralului trupelor;*

— *procurarea informațiilor necesare despre activitatea inamicului, în special în zona rezervelor, eșaloanelor doi, raioanelor de mobilizare și de dispunere a completărilor;*

— *dirijarea aviației și asigurarae operațiilor de desant aerian sau maritim etc.*

Grupurile de cercetare-diversiune pot folosi pe timpul îndeplinirii misiunilor ținuta militară proprie sau a inamicului în raioanele dens populate și în localități pot acționa și în ținută civilă.

Pentru îndeplinirea misiunilor, forțele speciale și trupele de cercetare-diversiune folosesc o gamă largă de metode și procedee, dintre acestea cele mai des uzitate fiind : observarea directă, ascultarea, organizarea rețelei de informatori, ambuscada, atacul cu obiectiv limitat, raidul de diversiune, distrugerile, incendiile și lupta directă în condiții avantajoase. Procedeul se alege în funcție de caracterul misiunii, situația inamicului, mărimea obiectivului, starea timpului, natura terenului, dotarea și posibilitățile proprii de acțiune.

De remarcat faptul că forțele speciale execută atacuri asupra obiectivelor de importanță deosebită sau organizează ambuscade numai atunci cînd nu pot fi făcute de alte forțe ori bande ilegale înarmate și pregătite în acest scop din timp. În acțiunile întreprinse acestea folosesc în mod deosebit mijloacele incendiare și explozive de producție artizanală, pentru ca distrugerile să poată fi puse pe seama unor accidente întîmplătoare.

În cadrul procedeelor de acțiune enumerate, **ambuscada** este una dintre cele mai importante pentru forțele organizatoare, dar deosebit de periculoasă pentru cele care cad în ea și constă în dispunerea forțelor și mijloacelor în ascuns și din timp, într-un loc favorabil, astfel încît să asigure capturarea sau nimicirea inamicului.

Locurile pentru organizarea ambuscadei se stabilesc în : defileuri, păduri, localități, treceri importante peste cursurile de ape și alte puncte obligatorii de trecere care să asigure condiții pentru intrarea, dispunerea și ieșirea mascată a celor ce o organizează, observarea la distanțe cît mai mari, posibilități de vedere și de tragere, căi de părăsire a locului faptei în mod organizat și ascuns.

Dispozitivul de luptă al grupului special sau de cercetare-diversiune, în funcție de natura și valoarea probabilă a forțelor urmărite, de configurația terenului și existența acoperirilor, poate fi în formă de arc de cerc (potcoavă), liniar, în triunghi, cu vîrful înainte sau înapoi, și se compune, de regulă, din două echipe :

— una, cu un efectiv mai mic, este destinată executării, observării și siguranței ;

— cealaltă, cu un efectiv mai mare, urmează să execute atacuri prin surprindere și să captureze militari și documente ori să producă pierderi importante sau să nimicească forțele prinse în ambuscadă.

○ Acțiunile cadrelor de securitate pentru prevenirea intrării și ieșirea dintr-o ambuscadă

Organelor și unităților de securitate, ca parte integrantă a Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România și element de bază al sistemului național de apărare, le revin sarcini importante în ducerea războiului de apărare a patriei de către întregul popor.

În acest context, pe lîngă misiunile specifice ce le îndeplinesc — continuare a celor din timp de pace —, organele și unitățile de securitate execută misiuni speciale, independent sau în cooperare cu alte forțe în fîșiile de operații ale marilor unități ale armatei, ori în adîncimea teritoriului național.

Indiferent de locul unde se află și misiunile ce le execută, cadrele și organele de securitate sînt permanent vizate de elementele din forțele speciale și cele din trupele de cercetare-diversiune.

În toate situațiile, organele de securitate vor avea rolul de principală forță specializată în descoperirea și inițierea măsurilor de neutralizare sau lichidare a forțelor speciale și trupelor de cercetare-diversiune, acționînd cu subunități special constituite, independent sau în cooperare cu subunități aparținînd celorlalte elemente ale sistemului de apărare națională.

Această misiune impune stăpînirea de către întregul efectiv a principiilor de organizare și întrebuințare a forțelor speciale și trupelor de cercetare-diversiune, unele noțiuni de tactică, cunoașterea perfectă a zonei de responsabilitate, dirijarea operativă a forțelor în dispozitive pentru supravegherea, îndeosebi, a locurilor probabile de debarcare și desantare. De asemenea, este necesară intensificarea pregătirii contrainformative a populației, în scopul sesizării imediate a oricăror elemente ori acțiuni suspecte, prevenirii și combaterii panicii și menținerii unei stări de spirit corespunzătoare.

Pe timpul îndeplinirii misiunilor încredințate, cadrele de securitate pot acționa individual sau în grup. Întotdeauna deplasarea acestora trebuie să se facă cu luarea unor măsuri de siguranță și de cercetare a itinerarului de parcurs, evitîndu-se punctele obligatorii de trecere și, dacă nu este posibil, deplasarea prin aceste locuri se va face în viteza cea mai mare, iar cadrele vor fi pregătite permanent pentru a riposta unui eventual atac.

Organizarea și realizarea deplasării organelor de securitate pentru executarea misiunilor specifice implică inițierea și aplicarea premergătoare a unor măsuri de prevenire și siguranță care să garanteze succesul deplin al acțiunilor de luptă. Comandantul (șeful) care organizează deplasarea este obligat să se informeze din timp asupra situației informativ-operative, privind prezența și acțiunile probabile ale forțelor speciale și trupelor de cercetare-diversiune în zona unde urmează a se disloca, să inițieze și să lanseze variante de dezinformare, să asigure o conspirativitate deplină asupra acțiunii ce urmează a se desfășura, să stabilească mai multe itinerarii de parcurs (de bază și de rezervă), să realizeze o legătură permanentă și să mențină o cooperare activă cu formațiunile de rezistență, cu unități și subunități de securitate ori ale Ministerului Apărării Naționale, care la nevoie pot interveni operativ în sprijinul organelor proprii.

Totuși, în situația în care se intră într-o ambuscadă organizată de elementele din forțele speciale sau trupele de cercetare-diversiune, cadrele angajează lupta cu acestea și acționează pentru ieșirea din zonă, prin următoarele procedee :

a) forțele proprii organizează o puternică ripostă cu focul tuturor categoriilor de armament și tehnică de luptă pentru fixarea inamicului, identificarea dispozitivului adoptat și evaluarea tăriei acestuia. Se solicită

sprijinul organelor și forțelor cooperante stabilite din timp. Se organizează o grupă de asalt care va simula intenția de ieșire din ambuscadă pe o direcție, creînd condiții ca celelalte forțe cu valorile de apărat să rupă lupta și să se evacueze prin punctul cel mai favorabil al dispozitivului inamic. Ulterior, forțele de intervenție împreună cu grupa de asalt constituită asigură încercuirea și nimicirea inamicului ;

b) în cazul în care tăria forțelor proprii în comparație cu cele ale inamicului nu permit aplicarea variantei prezentate anterior, comandantul subunității (unității) organizează riposta hotărîtă a cadrelor, astfel încît să fixeze și să reziste atacului inamic în poziția surprinsă pînă la sosirea forțelor cooperante și împreună să acționeze pentru capturarea sau nimicirea acestuia și ieșirea din ambuscadă.

În situația în care nu pot fi aplicate procedeele prezentate, dacă inamicul a realizat o surprindere totală, este net superior și rezistă, se vor distruge documentele transportate ori care se află asupra cadrelor, pentru ca acestea să nu cadă în mîna dușmanului.

Un caz aparte avem atunci cînd se organizează deplasarea efectivelor unei unități centrale sau teritoriale de securitate din localitatea de reședință în alt raion, la primirea ordinului de dislocare. Într-o astfel de situație, pe timpul deplasării, forțele speciale și trupele de cercetare-diversiune pot organiza ambuscade cu urmări deosebite.

Pentru a se preveni acest lucru, itinerarul de deplasare se alege cu mare atenție, iar asigurarea se face de către o patrulă de cercetare, care poate fi formată dintr-o grupă de securitate din cadrul plutonului de apărare antiteroristă. Patrula de cercetare, îmbarcată pe un autoturism blindat de intervenție (ABI) sau pe un autoturism ARO, se deplasează în față pînă la distanța de 5—10 km.

În situația în care nu se dispune de timp sau distanța pînă la raionul de dislocare este mică, cercetarea itinerarului se execută o dată cu deplasarea coloanei, realizîndu-se o strînsă cooperare cu organele de miliție și celelalte elemente ale sistemului apărării naționale.

Siguranța de marș se organizează prin pichete mobile (patrule de siguranță) de cap, iar cînd există pericol evident de a fi atacați de inamic — de flanc și de spate — de către forțe de securitate de valoarea unui pluton (grupă) de securitate trimise la distanța de 3—5 km (1,2—2 km) în față, la flancul sau înapoia coloanei ce se deplasează.

În situația cînd se intră într-o ambuscadă organizată de forțele speciale sau trupele de cercetare-diversiune, elementele din siguranța marșului angajează lupta cu inamicul ,anunțînd coloana principală pentru varientare și prevenirea intrării în ambuscadă a forțelor principale.

Un rol deosebit în prevenirea acțiunilor grupurilor speciale și de cercetare-diversiune îl au măsurile de mascare, în scopul de a ascunde inamicului starea și intențiile forțelor proprii și de a-l induce în eroare, de a-i crea imagini false cu privire la acțiunile prezente și viitoare.

Întotdeauna cînd se organizează deplasarea, trebuie să se analizeze cu atenție locurile probabile de acțiune ale grupurilor speciale sau de cercetare-diversiune și să se stabilească variante pentru neutralizarea sau lichidarea acțiunilor acestora.

În concluzie, acțiunile forțelor speciale și trupelor de cercetare-diversiune, ca element component al doctrinelor militare contemporane și al unei eventuale agresiuni împotriva țării noastre, pot constitui un pericol potențial pentru desfășurarea cu succes a războiului de apărare a patriei de către întregul popor.

Contracararea acestor acțiuni constituie o misiune comună a tuturor elementelor sistemului apărării naționale, în cadrul acestora organele și unitățile de securitate deținînd un rol prioritar, în scopul asigurării unei depline securități și ordini interne pe întreaga adîncime a teritoriului național.

Maior Alexandru CRISTESCU
Maior Gheorghe LAMBRU

O sarcină mereu actuală

PERFECȚIONAREA ACTIVITĂȚII DE PREGĂTIRE ȘI DESFĂȘURARE A ACȚIUNILOR DE POPULARIZARE A LEGISLAȚIEI ÎN DOMENIUL APĂRĂRII SECRETULUI DE STAT – CERINȚĂ OBLIGATORIE A ÎMBUNĂTĂȚIRII MUNCII DE PREVENIRE

„Este necesar — sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului — să acordăm o mai mare atenție măsurilor preventive. Principalul este să impiedicăm comiterea de abateri, incălcarea legilor. Organele de stat să considere că au acționat bine numai atunci cind au reușit să prevină infracțiunile și manifestările antisociale. În acest scop, se impune o atenție sporită cunoașterii legilor de către toți cetățenii patriei. Nu trebuie să considerăm că, dacă am publicat in presă o lege sau o hotărîre, dacă am prelucrat-o o dată cu oamenii muncii, prin aceasta am rezolvat problema pentru totdeauna. Este necesar — și insist asupra acestei probleme — ca, periodic, anual cel puțin, să se asigure explicarea in fața cetățenilor a legilor, a hotăririlor, a modului in care trebuie acționat pentru respectarea lor... Totodată, trebuie să informam cetățenii cu diferitele cazuri de infracțiuni, să punem în dezbaterea colectivelor de oameni ai muncii pe cei care incalcă legile țării și să fim mai activi și combativi în demascarea propagandei care se face in alte țări pentru a înșela și dezorienta oamenii... Consider necesar să stabilim in această privință un program de măsuri permanent; să asigurăm ca aceste măsuri să facă parte integrantă din activitatea de zi cu zi a organelor noastre de securitate, miliție, procuratură și justiție“.

▲ În temeiul acestor orientări de inestimabilă valoare pentru înfăptuirea politicii partidului in domeniul securității statului și aplicarea riguroasă a prevederilor actelor normative, organelor de securitate le revine obligația ca, sub indrumarea organelor de partid, in strinsă colaborare cu celelalte organe de stat, cu organismele democrației muncitorești-revoluționare, cu organizațiile de masă și obștești, să participe

efectiv și activ la educarea cetățenilor în spiritul respectării cu strictețe a legilor țării, pentru întărirea vigilenței și combativității revoluționare față de orice acțiuni și manifestări ostile orînduirii socialiste și intereselor poporului.

În acest scop, unitățile de securitate — potrivit competențelor — au datoria să sprijine permanent și calificat conducătorii organizațiilor socialiste și obștești, organele de presă, radio, televiziune și instituțiile cultural-educative în organizarea de activități preventive diversificate de popularizare a prevederilor legale referitoare la problemele ce privesc securitatea statului, proprietatea socialistă, apărarea secretului de stat și a celorlalte valori ale orînduirii socialiste și, totodată, cu aprobarea și cu sprijinul organelor de partid, să pună — prin intermediul factorilor competenți — în discuția colectivelor de oameni ai muncii sau în adunări populare diferite cazuri de abateri sau încălcări ale legilor.

În vederea asigurării unui caracter cît mai organizat și eficient acestor activități, este creat un cadru legal, în baza căruia, atît Departamentului Securității Statului, cît și conducătorilor organizațiilor socialiste le revin o serie de răspunderi și obligații, care privesc:

1. Popularizarea legislației în rîndul tuturor cetățenilor (Decretul nr. 468/1971 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității de aplicare și de popularizare a legislației și Decretul nr. 121/1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne).

2. Măsuri referitoare la pregătirea personalului muncitor deținător de secrete și la cunoașterea prevederilor legale care reglementează apărarea secretului de stat și modul de stabilire a relațiilor cu străinii (Legea nr. 23/1971 privind apărarea secretului de stat în R. S. România, H.C.M. nr. 18/1972, Decretul nr. 408/1985 despre unele măsuri referitoare la apărarea secretului de stat în R. S. România și la modul de stabilire a relațiilor cu străinii, Instrucțiunile nr. D-00190/1987 în legătură cu organizarea și desfășurarea activității informativ-operative a organelor de securitate).

Ca urmare a măsurilor stabilite de conducerea partidului pentru apărarea cu mai multă fermitate a secretului de stat și aplicarea prevederilor Decretului nr. 408/1985, în ultima perioadă se constată pe toate planurile o creștere a preocupărilor pentru cunoașterea, aplicarea și respectarea normelor legale din domeniul apărării secretului de stat și de stabilire a relațiilor cu străinii.

Rezultă în mod cert mai multă ordine în activitatea cu datele, informațiile și documentele secrete de stat și un control mai riguros, pe baza legii, al accesului străinilor în unitățile socialiste.

Cu toate acestea, se mențin și persistă situații negative și chiar mentalități greșite, de necunoaștere și neaplicare întocmai a dispozițiilor legale în materie. Se întîlnesc unele cazuri în care inclusiv factori responsabili, persoane anume destinate să aplice și să respecte riguros normele legale, dovedesc lipsuri serioase în cunoașterea legislației din domeniu, cu urmări negative directe în ce privește aplicarea și respectarea acestora.

Conform prevederilor Decretului nr. 468/1971, Legii nr. 23/1971, H.C.M. nr. 18/1972 și Decretului nr. 408/1985, obligația prelucrării legislației și a educării personalului muncitor, îndeosebi a deținătorilor de secrete, în spiritul respectării legilor și întăririi vigilenței în apărarea secretului de stat revine, în primul rîndul, conducătorilor organelor de stat și obștești.

Fără a prelua asupra lor aceste sarcini, organele de securitate au obligația legală să sprijine și să participe la activitățile de instruire a personalului muncitor din unitățile socialiste, pentru a se asigura cunoașterea și aplicarea unitară a legislației care reglementează acest domeniu de activitate.

Inițiativa unor asemenea acțiuni de prelucrare a legislației trebuie să aparțină atît conducătorilor unităților socialiste, cît și organelor de securitate competente.

Sprijinirea conducătorilor organizațiilor socialiste se poate realiza fie prin acordarea de asistență de specialitate pentru pregătirea acțiunilor, fie prin prezentarea directă a unor materiale instructiv-educative pe profil.

Ofițerii care desfășoară asemenea activități trebuie să fie buni cunoscători ai legislației, atît din punct de vedere teoretic, cît și practic, să dispună de capacitatea de a expune problemele în mod clar, convingător, de a da soluții legale problemelor ce se pot ridica.

Alături de acțiunile de conlucrare și sprijinire a conducerilor organizațiilor socialiste pentru cunoașterea și aplicarea dispozițiilor legale, activitățile de pregătire contrainformativă au menirea să contribuie la dezvoltarea vigilenței, prin cunoașterea metodelor de acțiune ale serviciilor străine de informații în vederea autoapărării, a sesizării și respingerii lor.

Spre deosebire de prelucrarea legislației, care cade în sarcina mai multor factori, pregătirea contrainformativă este o acțiune preventivă specifică organelor de securitate și, deci, se organizează și se desfășoară potrivit normelor interne de muncă.

▲ Pentru a obține eficiența maximă, activitățile de prelucrare a legislației și de pregătire contrainformativă trebuie să fie temeinic organizate.

Pregătirea acestor acțiuni trebuie să aibă la bază o cooperare activă între compartimentele și ofițerii de securitate cu competențe care sînt angrenați în activitatea de prevenire a comiterii de încălcări ale normelor legale, a scurgerii de informații ori a altor fapte sau fenomene ce privesc securitatea statului.

Totodată, se impune o bună conlucrare cu organele democrației muncitorești-revoluționare, cu factorii responsabili din unitățile socia-

liste respective, atît pentru a se cunoaște mai bine situația și problematica concretă din obiective, cît și pentru implicarea acestora în organizarea activităților de prelucrare a legislației

Materialele cu caracter de prelucrare a legislației și de pregătire contrainformativă pe linia apărării secretului de stat și respectării normelor de stabilire a relațiilor cu străinii pot cuprinde, după caz, aspecte referitoare la :

— legislația în materie și interpretarea corectă, unitară a acesteia;

— norme de comportare în raporturile cu străinii, în țară și în străinătate ;

— cazuri (clarificate și soluționate) de încălcare a prevederilor legale sau categorii de încălcări privitoare la apărarea secretului de stat, modul de stabilire a relațiilor cu străinii și regulile de protocol ;

— obiective și modalități de acțiune ale serviciilor de informații străine și ale altor organisme (organizații) ostile R. S. România ;

— modul în care trebuie acționat în diferite situații și cazuri în scopul prevenirii scurgerii de date și informații secrete de stat sau nedestinate publicității

În tematica problemelor abordate, precum și cu ocazia expunerilor, este cu desăvîrșire interzis să se facă referiri la metodele și mijloacele muncii de securitate, la cazurile aflate în lucru sau la acțiuni cu caracter secret, în curs de desfășurare etc. Totodată, trebuie să se manifeste grijă pentru a nu se uza de terminologia profesională a organelor de securitate și să se evite orice inexactități sau exagerări, întrucît acestea pot genera confuzii, interpretări și orientări greșite.

Prin conținutul materialului și modul de prezentare a problemelor, trebuie să se urmărească :

— educarea personalului muncitor în spiritul respectării cu strictețe a legilor țării, pentru apărarea secretului de stat, sporirea vigilenței și combativității față de orice acțiuni și manifestări ostile orînduirii socialiste și intereselor poporului ;

— sprijinirea conducerii organizațiilor socialiste în acțiunile de cunoaștere, aplicare și respectare a dispozițiilor legale ;

— dezvoltarea în conștiința deținătorilor de secrete a spiritului de sesizare și de responsabilitate, pentru a-i determina să fie conștienți de existența unor nereguli, de posibilitatea comiterii de încălcări, de pericolul angrenării în activități care pot leza interesele statului, pe care să le aducă la cunoștința conducerii profesionale, a organelor de securitate și, bineînțeles, să acționeze direct și operativ pentru prevenirea și neutralizarea acestora.

Conform cerințelor Ordinului ministrului de interne nr. 0820/1976, după elaborare, asemenea materiale trebuie avizate pe plan central de U.M. 0500/A, iar la nivel județean de ofițerul anume desemnat. În acest sens, pentru cei care întocmesc astfel de lucrări sînt necesare cunoașterea și respectarea prevederilor ordinului menționat

După definitivarea și aprobarea de către cadrele de comandă competente, materialele realizate în scopurile amintite se prezintă conducătorilor unităților socialiste unde se vor desfășura acțiunile

Pentru mai multă operativitate, în vederea pregătirii unor lucrări de acest gen este necesar și indicat să se folosească materiale-cadru, aprobate de factorii competenți și avizate de unitatea care are sediul problemei.

În ceea ce privește participarea, activitățile cu un astfel de specific pot viza întregul personal dintr-o unitate socialistă, o parte a acestuia (deținătorii de secrete, persoanele care vin în contact cu străinii, se deplasează în străinătate etc.) sau o anumită categorie de persoane din mai multe unități socialiste (de exemplu, personalul de la compartimentele speciale dintr-un minister economic și din unitățile subordonate acestuia).

În funcție de problematică și de auditoriul stabilit, expunerile pot fi făcute de ofițerii care asigură contrainformativ unitățile socialiste sau de cadre cu funcții de conducere din unitățile centrale și teritoriale de securitate.

Asemenea expuneri pot fi urmate de filme cu tematică adecvată despre cazuri rezolvate, din care se pot trage învățămintele necesare, precum și de diafilme, diapozitive etc., cu condiția ca acestea să contribuie la creșterea eficienței acțiunii.

Nu trebuie însă făcut abuz de artificii care să îngreuieze acțiunea ori să abată atenția de la problemele ce trebuie clarificate ori de la ideile pe care vrem să le promovăm

Ulterior, în raport cu cerințele muncii, prin rețeaua informativă, dar și prin celelalte mijloace specifice, se pot urmări reacțiile generate în rîndul participanților, aceasta pentru a se cunoaște, printre altele, și modul în care acțiunea respectivă a contribuit la creșterea responsabilității și vigilenței.

În situațiile cînd se impun fie pregătirea contrainformativă individuală a unor persoane, fie acțiunile instructive de cunoaștere a legislației din domeniul apărării secretului de stat, acestea se efectuează, de regulă, de către ofițerii care asigură contrainformativ obiectivele, ofițerii responsabili pe problema apărării secretului de stat, cu participarea, după caz, și a altor cadre.

Dintre categoriile de persoane care pot face obiectul unor pregătiri contrainformative individuale menționăm :

— specialiști ori alte cadre de valoare care sînt sau pot intra în atenția străinilor ;

— deținători de secrete care vin în contact cu străini ;

— oameni ai muncii care se deplasează frecvent în străinătate, în mod oficial sau în interes personal ;

— persoane care lucrează la compartimentele de documente secrete, la protocol, cabinete, telex, xerox etc. ;

— translatori sau alte persoane anume destinate să însoțească străini;

— persoane care lucrează în locuri de muncă de importanță deosebită pentru apărarea secretului de stat;

— alte categorii de personal care, prin natura relațiilor, a locului de muncă etc., pot intra în atenția unor străini în vederea angrenării lor la activități ostile.

Și în astfel de cazuri pregătirile contrainformative individuale se fac, de regulă, pe baza materialelor realizate, în acest scop, de către unitățile sau compartimentele de securitate cu competență, a unor documentare întocmite de organizațiile socialiste în condițiile și temeiul prevederilor H.C.M. nr. 18/1972.

▲ Tot în scopul popularizării legislației, potrivit dispozițiilor legale și normelor interne de muncă, organele de securitate sprijină organele de presă, radio, televiziune și instituțiile cultural-educative în realizarea de acțiuni de natură să contribuie la educarea cetățenilor în spiritul legalității socialiste, al vigilenței și combativității față de manifestările antisociale.

Materialele care se referă la problematica apărării secretului de stat și se pun la dispoziția organelor de informare în masă și instituțiilor culturale centrale se aprobă de conducerea Departamentului Securității Statului, iar cele pentru organele de informare în masă și cultural-educative locale se aprobă de șefii securităților județene (a municipiului București), după obținerea avizului U.M. 0500/A.

Acest cadru asigură o participare activă a organelor de securitate la popularizarea legislației din domeniul apărării secretului de stat și înlătură eventualele posibilități de a se face publice metodele și mijloacele muncii de securitate, cazuri aflate în lucru, alte date și aspecte nedestinate publicității.

Indiferent de metoda aleasă pentru popularizarea legislației din domeniul apărării secretului de stat sau pentru pregătirea contrainformativă, asemenea acțiuni trebuie temeinic pregătite și organizate, astfel încît să se asigure o eficiență maximă, o înțelegere aprofundată a dispozițiilor legale prelucrate, care să contribuie la înlăturarea neajunsurilor existente și să determine o mai puternică implicare a tuturor factorilor în apărarea cu fermitate a secretului de stat și respectarea normelor de stabilire a relațiilor cu străinii.

General-maior Gheorghe ZAGONEANU

ACTIVITATEA CADRELOR DE CONDUCERE PENTRU REALIZAREA UNUI CONTROL INFORMATIV EFICIENT ÎN LOCURI ȘI MEDII DATE ÎN COMPETENȚA APARATULUI DE INFORMAȚII INTERNE

I. Necesitatea realizării unui control informativ de securitate în locurile și mediile date în competența aparatului de informații interne

După cum este binecunoscut, situația operativă de securitate este marcată în prezent de intensificarea activității serviciilor de spionaj, a cercurilor imperialiste și organizațiilor reacționare care au sporit, în mod periculos, acțiunile de diversiune ideologică și de denigrare, susținute în mod deschis de unele cercuri guvernamentale occidentale.

În acest context, aparatul de informații interne este chemat să-și facă simțită prezența în toate locurile și mediile date în competență, prin **măsuri de securitate** adecvate pentru cunoașterea, prevenirea și eliminarea **faptelor ce pot afecta securitatea statului**, puse la cale de elementele dușmănoase, acționînd în spiritul documentelor de partid, al legilor țării, **al ordinelor și programelor de măsuri** ale Departamentului Securității Statului, precum și al celor elaborate de Direcția I, pe problemele **din responsabilitate.**

Din datele și informațiile ce le deținem rezultă că aspectele cu care se confruntă aparatul de informații interne sînt, în principal, emanația uneltirilor și actelor provocatoare puse la cale din exterior de cercuri și organizații reacționare, finanțate de guvernele unor state capitaliste, care **au găsit ecou în țară la elemente** cu concepții și preocupări retrograde, **existente în locurile și mediile date în competență**. Pe fondul propagandei furibunde ce se desfășoară, în mod deschis, îndeosebi prin intermediul postului de radio „Europa liberă", dar și prin emisari cultici ori ai unor **organizații reacționare**, cadre și agenți ai serviciilor de spionaj, turiști, **vizitatori etc., sînt încercări tot mai insistente** de a contacta elemente din **preocuparea aparatului de informații interne** pentru a le incita la acțiuni **anarho-protestatare**, disidente, de nesupunere, pentru emigrare sau de părăsire ilegală a țării.

Pentru a răspunde deziderattului impus de conceptul de prevenire elaborat de comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, aparatul de securitate trebuie să asigure cunoașterea, prevenirea și neutralizarea oricăror acțiuni ce pot aduce atingere securității statului in problemele, mediile, locurile și obiectivele date în competență. In acest sens, organele noastre desfășoară muncă de **control informativ**, care reprezintă un complex de activități — executate sistematic prin toate mijloacele muncii de securitate — de căutare și obținere a informațiilor despre intențiile sau acțiunile unor persoane, în locuri și medii, în scopul cunoașterii permanente a preocupărilor elementelor din atenție, al urmăririi și previzionării evoluției situației operative și luării cu operativitate a unor măsuri de prevenire oportune și eficiente.

Controlul informativ are un rol ofensiv, asigurind avantaj de acțiune pentru organele de securitate in confruntarea cu elementele dușmănoase, deoarece prin analiza datelor obținute se pot desprinde concluzii cu privire la adevăratele intenții ale obiectivelor urmărite, permițindu-ne, astfel, să organizăm in bune condiții dispozitivul de prevenție și neutralizare, in funcție de situația operativă din fiecare caz. Aceasta oferă garanția unor măsuri diversificate și eficiente, în concordanță cu cerințele conceptului de prevenire pentru etapa actuală.

Controlul informativ al organelor de securitate se compune din: supravegherea informativă, verificarea informativă și urmărirea informativă.

Acesta se realizează prin toate mijloacele muncii de securitate, locul prioritar ocupîndu-l rețeaua informativă care, judicios plasată, corect dirijată și permanent verificată, poate aduce contribuții de fond la cunoașterea, prevenirea și neutralizarea faptelor sau fenomenelor ce pot afecta securitatea statului.

Munca cu rețeaua vizează în principal următoarele aspecte :

— calitatea, structura și amplasarea rețelei informative în raport cu situația operativă existentă ;

— stabilirea corectă a criteriilor pe baza cărora se hotărăște necesarul de recrutări ;

— măsura in care rețeaua informativă rezolvă sarcinile cuprinse în planul de căutare a informațiilor ;

— modul cum sint folosite sursele cu posibilități în județe și în străinătate ;

— eliminarea din rețea a celor fără aport informativ ;

— felul in care se desfășoară activitățile de educare, instruire, dirijare și verificare a rețelei, care trebuie să constituie preocupări permanente ale cadrelor, atit pentru sporirea volumului și calității informațiilor, cit și pentru rezolvarea operativă și eficientă a cazurilor aflate în lucru.

La cunoașterea și stăpinirea situației operative un aport substanțial au și mijloacele speciale, folosite combinativ și pe momente operative.

II. Activitatea cadrelor de conducere pentru realizarea unui control informativ eficient în locurile și mediile date în răspunderea aparatului de informații interne

Pentru înțelegerea corectă a locului și rolului organelor de securitate in etapa actuală, un accent deosebit trebuie pus pe studierea documentelor de partid, in mod deosebit a cuvintărilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, care, referindu-se in nenumărate rînduri la activitatea noastră, a făcut sublinierea că se impune ca, sub conducerea organizațiilor de partid, să ne perfecționăm continuu munca. pentru a ne aduce o contribuție mai mare la apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, a independenței și suveranității patriei noastre. În acest sens avem sarcina să lărgim și să perfecționăm legătura cu oamenii muncii, cu organismele democrației muncitorești-revoluționare, orientare materializată în Programul de măsuri al unității pe anul 1987. Concret, s-a prevăzut crearea și dezvoltarea legăturilor operative cu factori de răspundere sau persoane atașate, bine pregătite sub toate aspectele, care, instruite contrainformativ in mod corespunzător, să ne semnaleze rapid cind situația cere sau cu ocazia întîlnirilor impuse de prezența noastră în locuri și medii din competență, aspecte de interes operativ pentru securitatea statului.

Cunoscind temeinic documentele de partid, schimbările survenite in viața social-politică și economică ce au determinat mutații și in conștiința oamenilor muncii, cadrele de conducere au imprimat intregului aparat de informații interne, in baza ordinelor date, un stil de muncă dinamic, ferm și revoluționar in cunoașterea activității ostile desfășurate de elementele din baza de lucru, iar in planul măsurilor de prevenire s-a avut in vedere ca acestea să fie suple, discrete, pentru a nu crea cazuri-problemă sau a da posibilitatea unor aprecieri denigratoare din partea oficinelor de propagandă din exterior.

Pentru a asigura controlul informativ în locuri și medii date în competență, cadrele de conducere trebuie să desfășoare activitate de previziune, planificare, organizare și control asupra muncii subordonaților.

În spiritul principiilor conducerii științifice, ca necesitate obiectivă a complexității problemelor cu care ne confruntăm, **previziunea**, atribut esențial al acesteia, presupune stabilirea tuturor variantelor posibile de evoluție a fenomenelor, a gradului de probabilitate a fiecărei variante care să facă posibilă alegerea celei cu eficacitate maximă.

Astfel, previziunea se realizează numai pe baza investigării științifice a faptelor și fenomenelor din competență și presupune cunoașterea temeinică a politicii partidului și statului nostru în toate domeniile, a hotăririlor de partid, legilor și ordinelor ce ne reglementează activitatea, a problematicii cu care se confruntă organele de securitate, a situației operative din obiectivele, locurile și mediile date in răspundere.

Avînd această bază de date, cadrul de conducere le supune unui proces complex de analiză ştiinţifică şi elaborează ipoteze asupra mediului în care poate evolua situaţia operativă într-un caz, problemă sau fenomen. Este foarte important ca în elaborarea ipotezelor acesta să fie în permanent dialog cu subordonaţii, atît pentru a se consulta, cît şi pentru a li se cere date în plus, menite să conducă la emiterea celei mai eficiente decizii, prin care în final să se realizeze prevenirea. De asemenea, pentru a putea previziona unele fapte sau fenomene este necesar să se pornească de la realităţile concrete ale situaţiei operative, factorii obiectivi şi subiectivi ce o influenţează, condiţiile interne şi externe care o pot determina într-un anumit sens.

Strîns legată de previzionare este **organizarea muncii**, de asemenea atribut al cadrelor de conducere, prin care se urmăreşte stabilirea şi aplicarea măsurilor ce se impun, în vederea realizării la cote de maximă eficienţă a obiectivelor propuse. Activitatea de organizare are rolul de a realiza următoarele :

— funcţionarea unitară a unui colectiv de muncă ;

— repartizarea sarcinilor şi coordonarea îndeplinirii lor, în spiritul unui plan intocmit pe baza problematicii cu care se confruntă colectivul;

— desfăşurarea metodică şi ordonată a întregii activităţi ;

— pregătirea temeinică a unei acţiuni ;

— asigurarea disciplinei şi rigurozităţii în muncă ;

— exploatarea la maximum a posibilităţilor de care dispune fiecare executant şi găsirea altora noi, inedite, care să ducă la obţinerea unei maxime eficienţe ;

— folosirea capacităţii fiecăruia la locul de muncă (omul potrivit la locul potrivit) printr-un sistem adecvat de repartizare a sarcinilor şi de apreciere a executării lor ;

— evitarea risipirii forţelor printr-o încărcătură corespunzătoare, în funcţie de competenţa fiecărui lucrător.

Organizarea muncii asigură, astfel, condiţii pentru realizarea sarcinilor şi ordinelor ce le are de executat fiecare colectiv de muncă pe linia cunoaşterii şi prevenirii oricăror fapte sau fenomene ce pot aduce atingere securităţii statului. În acelaşi timp, printr-o activitate organizatorică corespunzătoare, cadrele de conducere prevăd priorităţi în planificarea sarcinilor, acordînd întîietate executării ordinelor cu termen — analize prevăzute expres în ordinele de linie, în programele de măsuri ale Departamentului Securităţii Statului, în ordinele curente ale conducerii acestuia, în planurile de muncă —, precum şi analiza informaţiilor obţinute şi a situaţiei operative în problemele din competenţă, ocazie cu care stabilesc :

— stadiul îndeplinirii sarcinilor din ordine, programe şi planuri de muncă ;

— eficienţa măsurilor de prevenire a infracţiunilor şi a altor fapte de natură să aducă atingere securităţii statului ;

— mutaţiile survenite în situaţia operativă ;

— forme şi metode de activitate ostilă folosite de elementele din atenţie şi măsurile ce se impun pentru neutralizarea lor ;

— calitatea reţelei informative, puterea de acoperire şi penetrare a acesteia, în ce măsură rezolvă ea sarcinile din planul de căutare a informaţiilor ;

— modul cum sînt folosite mijloacele speciale ale muncii de securitate etc.

În acelaşi timp, cadrele de conducere realizează analize pe cazuri, fapte şi fenomene, stabilind măsuri eficiente de cunoaştere şi prevenire. Pentru a obţine efectul scontat, acestea trebuie să fie bine pregătite, operative, să se încheie cu concluzii practice, care să aducă îmbunătăţiri de conţinut controlului informativ. Rolul comandanţilor este nu numai de a veghea la respectarea ordinelor, dar şi de a asigura executarea lor integrală, lucru ce se realizează prin **actul de comandă**, care presupune :

— să pretindă subordonaţilor îndeplinirea la timp a îndatoririlor, într-un climat corespunzător de ordine şi disciplină ;

— să-i îndrume în activitatea practică, ajutîndu-i să găsească cele mai eficiente soluţii ;

— să-şi asume răspunderea totală şi absolută asupra hotărîrilor luate.

Pentru realizarea acestor cerinţe ,conducătorul trebuie să cunoască nu numai obiectivele sau sarcinile ce le are de îndeplinit, dar şi forţele cu care le execută, capacitatea, pregătirea şi, nu în ultimul rînd, spiritul de dăruire, devotamentul subordonaţilor.

Ca să fie eficient, să răspundă cerinţelor unei conduceri moderne, ştiinţifice, **actul de comandă** trebuie să ţină seamă de următoarele :

☐ Existenţa unui bun sistem de comunicaţii la scara întregului efectiv sau grup de lucru, prin care conducătorul înţelege pe alţii şi se face înţeles ;

☐ Înţelegerea deplină a necesităţii motivării în transmiterea unei decizii, fapt ce-l determină pe şef să gîndească mult la aceasta, asigurînd pe de o parte nivelul calitativ al deciziei, iar pe de altă parte prezintă subordonaţilor suficiente argumente pentru a-i determina să o realizeze.

Este, ca să spunem aşa, momentul psihologic hotărîtor, în a descătuşa iniţiativa, inteligenţa, spiritul de dăruire al acestora, obţinîndu-se orientarea acţiunilor în sensul dorit.

☐ Realizarea atributului de comandă în mod corespunzător la toate nivelurile ierarhice, pentru a se eşalona raţional deciziile ce se iau şi a se aprecia corect implicaţiile executării lor cu disponibilităţile existente la fiecare nivel.

☐ În executarea atributului de comandă, comandantul (şeful) trebuie să apeleze la actul delegării de autoritate, mijloc deosebit de eficient pentru ridicarea calităţii muncii acestuia şi a subordonaţilor. Înţeleasă ca un raport personal între comandant şi subordonat, prin care primul transferă celui de al doilea o parte din atribuţiile sale, delegîndu-i

astfel autoritatea necesară realizării la nivelul de exigență cerut și făcin-du-l responsabil pentru rezultatele ce le va obține. În problema delegării autorității este esențial să știe pînă la ce punct trebuie și poate să delege puterea sa de conducător către subordonații nemijlociți. Delegarea îl eliberează pe șef de unele sarcini pe care alții le pot face tot atît de bine și mărește eficiența actului de conducere, lăsîndu-i timp pentru celelalte atribute : de a prevedea, organiza, coordona și controla.

Autoritatea nu se deleagă în probleme ce ar putea avea consecințe grave în cazul că anumite probleme s-ar rezolva greșit. La fel, nu se poate delega dreptul de recompensare și pedepsire a subordonaților și nici de apreciere a acestora.

În delegarea responsabilității și autorității se impune să se aibă în vedere următoarele : definirea clară a responsabilităților și autorităților ce se deleagă ; autoritatea delegată este proporțională cu responsabilitatea încredințată și invers ; persoana căreia i s-a delegat autoritatea răspunde numai în fața celui care i-a dat-o ; delegarea de autoritate trebuie să fie însoțită de controlul folosirii ei.

În vederea unei delegări și descentralizări raționale, este necesar să se țină seamă de faptul că nu trebuie acordată autoritate și responsabilitate subordonaților dacă nu li se pot controla munca și deciziile. Cu cît sistemul de control este mai bine organizat, cu atît poate fi mai mare sfera delegărilor, crescînd răspunderea și inițiativa subordonaților.

☐ Comandantul (șeful) trebuie să acorde o atenție deosebită selecționării și pregătirii cadrelor. Acestea se realizează printr-un complex de mijloace și metode, de la formele organizate — prin școli și facultăți, cursuri de reciclare, de pregătire politico-ideologică — la formele curente, în activitatea practică, prin studiu individual, prin munca desfășurată de organizațiile de bază.

Trebuie pus un accent deosebit pe pregătirea cadrelor pentru că, în final, ele sînt acelea care asigură realizarea controlului informativ de securitate în locuri și medii date în competența aparatului de informații interne.

Lt. colonel Elena MOCA

Cunoașterea și prevenirea stărilor de spirit negative în obiectivele economice. Măsuri de influențare pozitivă

În acest număr, la dezbaterea pe tema enunțată participă tovarășul locotenent-colonel Ioan DEACONU, șeful Securității județului Dîmbovița :

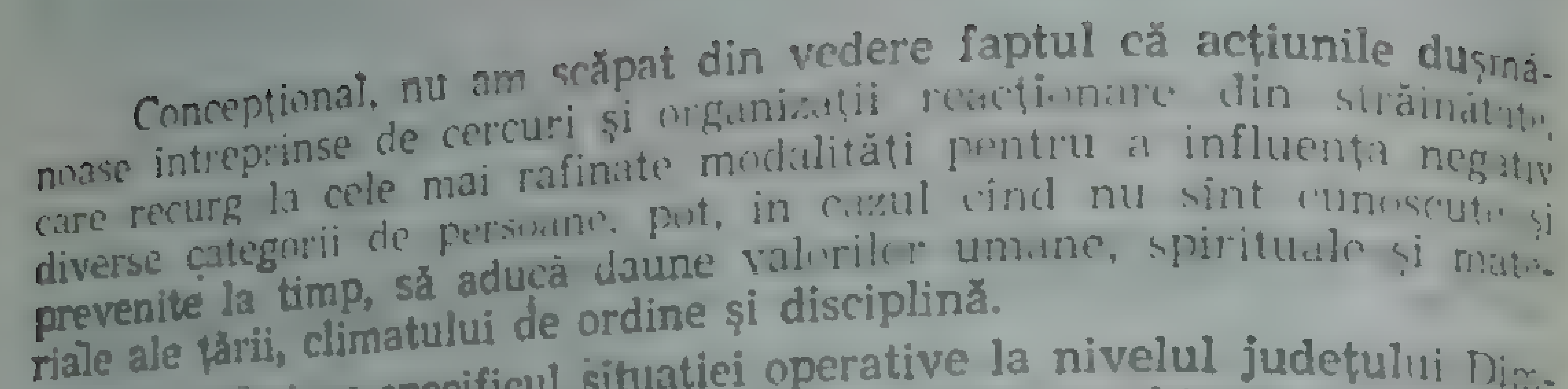
Poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, a obținut succese de importanță istorică pe drumul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și al înaintării României spre comunism, realizînd programe de puternică dezvoltare economică a țării și de ridicare a nivelului de trai material și spiritual al tuturor oamenilor muncii.

Rezultate remarcabile s-au obținut și în direcția creșterii și dezvoltării conștiinței socialiste a maselor, a formării omului nou, constructor conștient al socialismului și comunismului în patria noastră, înarmat cu o concepție științifică înaintată despre lume și viață.

Asemenea tuturor cetățenilor patriei, oamenii muncii din economia județului Dîmbovița urmează neabătut politica partidului și acționează cu elan și abnegație pentru realizarea obiectivelor și sarcinilor actualei etape de dezvoltare a patriei, desfășurîndu-și activitatea în ordine și disciplină, într-un climat de înaltă exigență și răspundere.

În calitate de activiști ai partidului într-un domeniu special care au, prin excelență, de îndeplinit misiuni politice, cadrele securității județene, prin mijloace și metode specifice, și-au adus o contribuție însemnată la înfăptuirea și promovarea politicii partidului, a intereselor oamenilor muncii. În mod firesc, o atenție prioritară s-a acordat problemelor economice, acționîndu-se permanent pentru însușirea și aplicarea neabătută de către întregul aparat de securitate a gîndirii economice a comandantului nostru suprem, pentru prevenirea oricăror fapte, situații și fenomene ce ar putea împiedica buna desfășurare a activității de producție.

★

Conceptional, nu am scăpat din vedere faptul că acțiunile dușmănoase întreprinse de cercuri și organizații reacționare din străinătate, care recurg la cele mai rafinate modalități pentru a influența negativ diverse categorii de persoane, pot, în cazul cînd nu sînt cunoscute și prevenite la timp, să aducă daune valorilor umane, spirituale și materiale ale țării, climatului de ordine și disciplină.

În raport cu specificul situației operative la nivelul județului Dîmbovița — caracterizat prin existența unor puternice obiective economice — ofițerii compartimentului de profil au avut ca sarcină de mare răspundere cunoașterea în timp util a situațiilor și fenomenelor care pot genera stări de spirit negative, astfel încît unele nemulțumiri ce apar izolat să nu fie exploatate în folosul lor de elemente ostile.

Influența nocivă a propagandei și diversiunii ideologice, exercitate îndeosebi prin intermediul emisiunilor postului de radio autointitulat „Europa Liberă", prin al căror conținut se dorește crearea unor stări de nemulțumire legate de o pretinsă lipsă a posibilităților de realizare pe plan profesional sau material, s-a aflat la originea unor acte izolate cu caracter antisocial comise sau pregătite de persoane din unele unități economice ale județului nostru.

În scopul respingerii și contracarării încercărilor de răspîndire a acestei propagande, s-a acționat în direcția neutralizării colportorilor știrilor tendențioase difuzate și a demascării caracterului reacționar al mijloacelor de propagandă din Occident, precum și prin pregătiri contrainformative în rîndul diferitelor categorii de personal muncitor, măsurile întreprinse fiind astfel concepute și orientate, încît propaganda ostilă din exterior să nu găsească teren fertil în rîndul colectivelor de oameni ai muncii. Toate aceste activități, desfășurate în strînsă legătură cu conducerile organizațiilor socialiste, cu organismele democrației muncitorești-revoluționare, au condus la prevenirea unor stări de spirit negative de natură să degenereze în acte de dezordine.

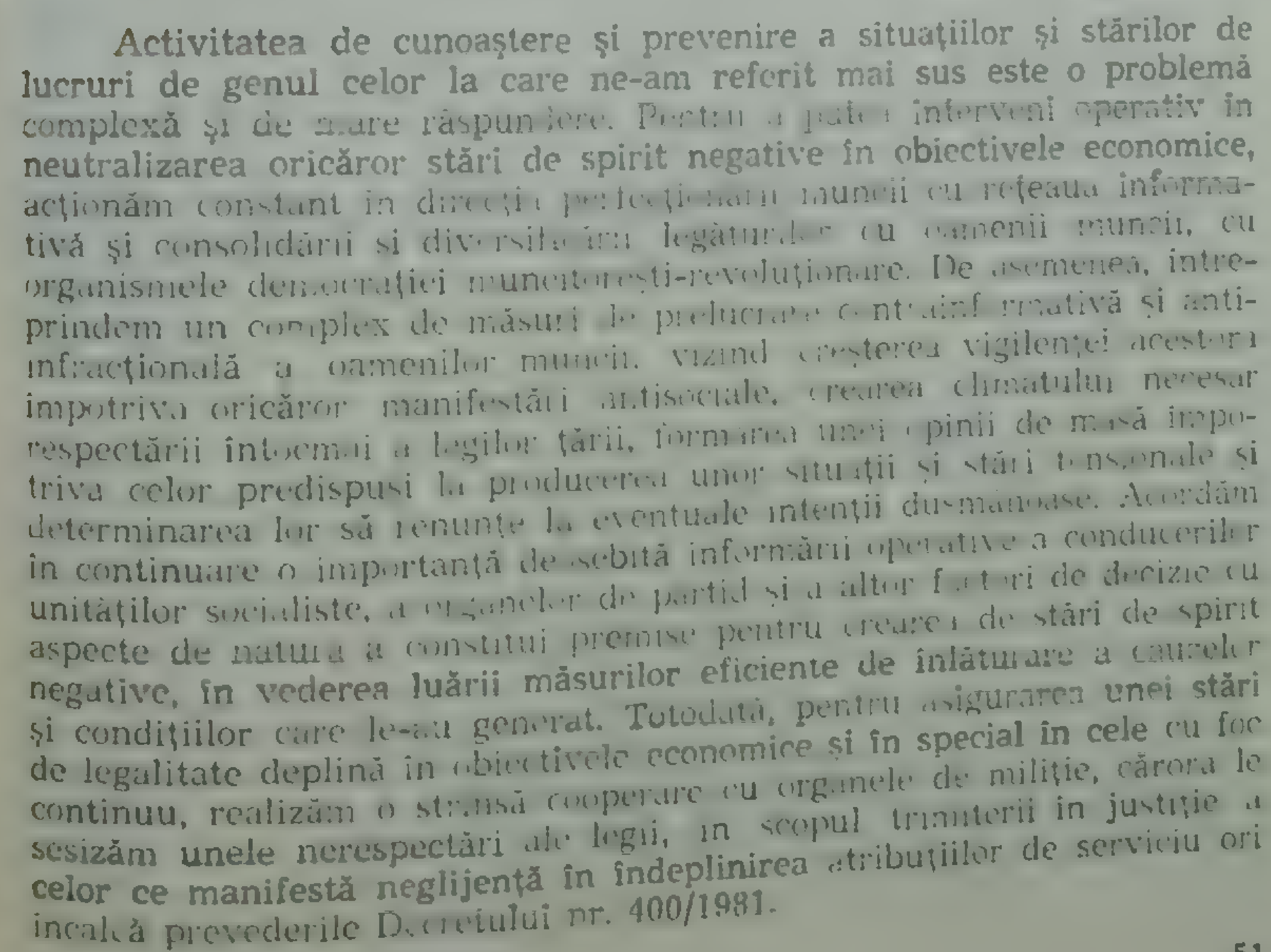
Analiza situației operative la nivelul județului a pus în evidență și alte cauze care puteau genera stări de nemulțumire, ca: neajunsuri în planificarea muncii și în organizarea activității productive; neglijențe și atitudini de delăsare din partea unor factori de decizie; interpretarea eronată a unor acte normative; deficiențe în aprovizionarea tehnico-materială; neutilizarea integrală a fondului de mașini și utilaje, ca urmare a nerealizării la termen și de calitate a reviziilor și reparațiilor; situații cu implicații directe asupra realizării integrale a sarcinilor de plan și, implicit, asupra nivelului de retribuție a oamenilor muncii.

De exemplu, la o unitate economică, pe fondul unei insuficiente preocupări din partea factorilor de conducere privind organizarea judicioasă a activității și asigurarea condițiilor necesare care să ducă la îndeplinirea ritmică a sarcinilor de plan, au fost semnalate nemulțumiri legate de planificarea schimburilor și chemarea personalului muncitor la serviciu în zilele de sărbători legale. În consecință, au fost sesizate organele locale de partid, care au dispus măsuri de organizare riguroasă a muncii și de lămurire a personalului muncitor cu privire la necesitatea de a răspunde la unele solicitări impuse de nevoile economiei naționale.

La originea altor nemulțumiri ce ne-au fost semnalate au stat unele neajunsuri în aprovizionarea cu materii prime și materiale, așa cum a fost cazul la o secție importantă dintr-un combinat, unde nu se manifesta suficientă preocupare din partea unor factori cu atribuții pe această linie, situație agravată și de neonorarea la timp a obligațiilor asumate prin contracte de către unele unități colaboratoare din țară. Pentru înlăturarea neajunsurilor și ameliorarea situației, au fost informate organele locale de partid, iar prin unitatea centrală de linie s-a intervenit la conducerea ministerului de resort. Concomitent, s-a intensificat cooperarea prin legătură directă cu securitățile județene pe a căror rază de competență se află unitățile colaboratoare.

La o unitate energetică, din cauza neexecutării la termen și la parametrii de calitate a reviziilor și reparațiilor la instalații și utilaje, s-au produs frecvente opriri ale procesului de producție, soldate cu nerealizarea integrală a sarcinilor de plan și diminuarea retribuției la nivelul întregului personal muncitor. În legătură cu această situație, pe lîngă măsurile întreprinse pe plan local, prin unitatea centrală de linie au fost informate persoane de înaltă decizie din organele superioare de partid și de stat care s-au deplasat în mai multe rînduri la fața locului pentru reintronarea ordinii și disciplinei în unitatea respectivă.

★

Activitatea de cunoaștere și prevenire a situațiilor și stărilor de lucruri de genul celor la care ne-am referit mai sus este o problemă complexă și de mare răspundere. Pentru a putea interveni operativ în neutralizarea oricăror stări de spirit negative în obiectivele economice, acționăm constant în direcția perfecționării muncii cu rețeaua informativă și consolidării și diversificării legăturilor cu oamenii muncii, cu organismele democrației muncitorești-revoluționare. De asemenea, întreprindem un complex de măsuri de prelucrare contrainformativă și antiinfracțională a oamenilor muncii, vizînd creșterea vigilenței acestora împotriva oricăror manifestări antisociale, crearea climatului necesar respectării întocmai a legilor țării, formarea unei opinii de masă împotriva celor predispuși la producerea unor situații și stări tensionale și determinarea lor să renunțe la eventuale intenții dușmănoase. Acordăm în continuare o importanță deosebită informării operative a conducerilor unităților socialiste, a organelor de partid și a altor factori de decizie cu aspecte de natură a constitui premise pentru crearea de stări de spirit negative, în vederea luării măsurilor eficiente de înlăturare a cauzelor și condițiilor care le-au generat. Totodată, pentru asigurarea unei stări de legalitate deplină în obiectivele economice și în special în cele cu foc continuu, realizăm o strînsă cooperare cu organele de miliție, cărora le sesizăm unele nerespectări ale legii, în scopul trimiterii în justiție a celor ce manifestă neglijență în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu ori încalcă prevederile Decretului nr. 400/1981.

Ne preocupăm insistent pentru dezvoltarea discernămîntului politic și juridic, a spiritului militant, revoluționar al tuturor lucrătorilor de securitate, pentru a fi în măsură ca, în procesul analizei faptelor, să emită judecăți de valoare asupra datelor situației operative de moment, în deplin consens cu linia politică a partidului, ce călăuzește activitatea noastră specifică. În acest sens, la baza întregii pregătiri situăm aprofundarea operei de o inestimabilă valoare teoretică și practică a secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, a documentelor de partid, însușirea și aplicarea cu fermitate în activitatea noastră a programelor de măsuri, a ordinelor conducerii Departamentului Securității Statului, concomitent cu o temeinică cunoaștere a prevederilor legilor, a celorlalte acte normative, pentru a sesiza la timp orice tendințe de eludare a normelor de muncă prin care s-ar aduce atingere intereselor generale ale poporului.

○ ○ ○

Pregătirea contrainformativă și antiinfracțională a populației. Forme, mijloace, eficiență

Continuăm dialogul pe această temă cu tovarășul colonel Gheorghe DIȚA, șeful Securității județului Argeș :

Călăuziți permanent de ordinele, orientările și indicațiile date de secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cu privire la locul și rolul organelor de securitate în etapa actuală, în ansamblul măsurilor întreprinse pentru îndeplinirea acestor sarcini am acordat o atenție deosebită educării cetățenilor în spiritul respectării cu strictețe a legilor țării, al vigilenței și combativității revoluționare față de orice acțiuni și manifestări ostile orînduirii noastre socialiste, intereselor poporului român.

Experiența dobîndită de la crearea aparatului de securitate pînă în prezent demonstrează cu prisosință că **forța și tăria noastră de activiști ai partidului în domeniul securității statului, modul în care ne îndeplinim sarcinile și misiunile încredințate de a sluji cu credință și devotament partidul, patria și poporul sînt indisolubil legate de sprijinul și participarea nemijlocită a maselor populare, de conlucrarea permanentă și în toate împrejurările cu organismele democrației muncitorești-revoluționare.**

Obținerea unei noi calități în întreaga activitate de prevenire, descoperire și lichidare a oricăror infracțiuni și a altor fapte antisociale de natură să aducă atingere securității statului — sarcină fundamentală ce se desprinde din Programul partidului, hotărîrile Congresului al XIII-lea al P.C.R., din ordinele comandantului nostru suprem — implică în mod hotărîtor : **dezvoltarea conlucrării organelor de securitate cu celelalte organe de stat, cu organismele democrației muncitorești-revoluționare,** cu organizațiile de masă și obștești, cu masele largi populare ; aplicarea în practica muncii de prevenire a Decretului nr. 468/1975 privind unele măsuri de popularizare a legislației ; executarea întocmai a sarcinilor ordonate pe această linie prin Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1987, prin ordinele și instrucțiunile de muncă.

Pentru înfăptuirea conceptului de prevenire în condițiile situației operative de securitate existentă în județul Argeș, al cărei specific este marcat de importante valori materiale, științifice, sociale și culturale

create în anii socialismului, îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, de amplificare a relaţiilor cu străinătatea, dar şi de existenţa multor elemente cu antecedente politice sau penale reacţionare, am urmărit ca, printr-o intensă activitate de pregătire contrainformativă şi antiinfracţională a populaţiei, să îndeplinim cerinţa majoră pusă în faţa aparatului de securitate de către secretarul general al partidului, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, potrivit căreia „pe primul plan trebuie pusă prevenirea oricăror acţiuni duşmănoase".

Pentru sporirea eficienţei muncii preventive, obiectiv aflat permanent în atenţia conducerii securităţii judeţene, **s-a pus un accent deosebit pe elementele de calitate ale acesteia, respectiv :** organizare şi planificare judicioase, diversificare, tematică şi conţinut concret, izvorîte din problematica de securitate existentă în locurile, mediile sau obiectivele vizate de spionajul străin ori de elemente ostile. Prin acţiunile întreprinse am urmărit să contribuim, alături de alţi factori educaţionali, la dezvoltarea conştiinţei revoluţionare a cetăţenilor, a vigilenţei şi combativităţii acestora, insistînd ca măsurile întreprinse să răspundă nevoii de protejare a oamenilor muncii de acţiunile duşmănoase şi influenţele nocive din exterior, îndeosebi a unor categorii de persoane vizate de serviciile de spionaj sau organizaţii reacţionare străine, pentru ca acestea să fie în măsură să sesizeze intenţiile ostile ale duşmanului, să le respingă cu hotărîre şi demnitate patriotică, să informeze şi să sprijine organele de securitate pentru a da riposta cuvenită celor care atentează la cuceririle revoluţionare ale poporului român, încercînd să ponegrească orînduirea noastră socialistă, ori să prejudicieze în orice mod prestigiul şi interesele patriei noastre.

De aceea, cu sprijinul comitetului şi al organizaţiilor de partid, **s-au asigurat studierea, aprofundarea şi dezbaterea temeinică de către toţi lucrătorii a tezelor cuprinse în opera secretarului general al partidului, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, cu privire la dezvoltarea şi diversificarea conlucrării organelor de securitate cu organismele democraţiei muncitoreşti-revoluţionare. Totodată, s-a militat pentru îmbunătăţirea activităţii de popularizare a legislaţiei, întărirea legăturilor cu oamenii muncii, cu toţi cetăţenii.** În scopul menţionat, în acţiunile de pregătire contrainformativă şi antiinfracţională au fost angrenate cadre de conducere şi ofiţeri bine pregătiţi, cu experienţă. Cu sprijinul unităţilor centrale de profil, s-au realizat documentare, care au fost adaptate la specificul diferitelor categorii de personal muncitor, cărora le sînt prezentate şi îmbogăţite cu exemple concrete, eliminînd astfel conţinutul lor teoretic şi formal. Au fost elaborate şi prezentate materiale cu conţinut juridic-educativ, extrase din acte normative, precum şi filme adecvate, realizate de Serviciul editorial şi cinematografic al Ministerului de Interne.

Pentru atingerea scopului educativ-preventiv urmărit, **s-au folosit forme diversificate de realizare**, cum sînt : pregătirea contrainformativă şi antiinfracţională individuală sau de grup ; realizarea unor măsuri de neutralizare de către lucrătorii de securitate ; informarea, după caz, a organelor locale de partid, a conducerilor unităţilor socialiste, a organismelor democraţiei muncitoreşti-revoluţionare, precum şi a altor organe de stat cu aspecte rezultate din evoluţia situaţiei operative sau tendinţele de încălcare mai frecventă a unor acte normative, care le-au pus în dis-

cuţia factorilor responsabili sau a colectivelor de muncă, ori au luat — în funcţie de situaţie — măsuri educative, utilizînd în acest scop gazetele de perete sau staţiile de radioficare ; prezenţa ofiţerilor în locuri, medii, obiective şi extinderea legăturilor acestora cu colectivele de oameni ai muncii ; răspunsuri la întrebări ale cetăţenilor şi explicaţii în contactele directe cu aceştia ; colaborarea cu organele de presă ; prezentări de cazuri, mai ales în economie ; expuneri cu reamintirea principalelor prevederi ce reglementează apărarea secretului de stat etc.

Astfel, conducerea securităţii a realizat periodic pregătirea contrainformativă şi antiinfracţională a conducătorilor unităţilor socialiste şi, în mod repetat, a celor care sînt prezenţi la activităţi de importanţă excepţională, fac deplasări în străinătate ori participă la discuţii sau tratative cu străini, **în scopul protejării şi apărării lor, pentru a preveni** eventuala atragere la activităţi contrare intereselor statului român.

Tot individual, s-au realizat activităţi de pregătire contrainformativă şi antiinfracţională cu alte categorii de persoane, cum sînt : cele aflate în atenţia serviciilor de spionaj, asupra cărora se încearcă acţiuni de corupere, de racolare ori de influenţare negativă ; vizitatori de ambasade sau reprezentanţe străine acreditate în ţara noastră ; cadre de valoare ce lucrează în unităţi de cercetare şi inginerie tehnologică ori au rude în străinătate ; specialişti din domeniul întreprinderilor de comerţ exterior ori care fac deplasări în străinătate în interes de serviciu sau particular ; deţinători de secrete care participă la acţiuni protocolare, discuţii cu străinii ori îi însoţesc pe timpul şederii acestora în obiective ; conducători ai centrelor de calcul electronic unde se prelucrează date ce constituie secret de stat ; personal muncitor care lucrează în puncte vulnerabile din obiectivele industriale ori au atribuţii în comanda subunităţilor de gărzi patriotice, precum şi cu alte categorii de personal muncitor.

Activităţile de pregătire contrainformativă de grup au cuprins numeroase categorii de cetăţeni şi au vizat în mod prioritar : asigurarea îndeplinirii ireproşabile a tuturor misiunilor de importanţă excepţională ; prevenirea, contracararea şi neutralizarea acţiunilor de propagandă ostilă şi de diversiune ideologică întreprinse de organizaţiile, cercurile şi grupările reacţionare din exterior, precum şi de elemente autohtone ; prevenirea actelor de sabotaj, diversiune ori subminare a economiei naţionale şi a altor fapte, fenomene sau evenimente de natură să aducă atingere securităţii statului în domeniul economic ; prevenirea de pagube în activitatea de comerţ exterior şi promovarea intereselor economice ale R.S. România ; apărarea riguroasă a secretului de stat ; neutralizarea acţiunilor serviciilor de spionaj şi ale organizaţiilor extremist-teroriste din străinătate.

Spre exemplu, în baza concluziilor rezultate din analiza cauzelor care au generat reclamaţii cu privire la calitatea unor mărfuri exportate, ce evidenţiau diferite neajunsuri în activitatea organelor de control, a fost informat Comitetul judeţean Argeş al P.C.R., care a analizat activitatea Inspectoratului judeţean pentru Controlul Calităţii Produselor şi s-au reprelucrat principalele obligaţii legale ce revin acestui organ. Măsurile menţionate s-au materializat neîntîrziat în implicarea plenară a organelor de control pe fluxul de producţie, ceea ce a condus la reducerea considerabilă a reclamaţiilor formulate de firmele partenere. În această direcţie s-a înscris şi instruirea împuterniciţilor vamali şi a co-

nusiilor de recepție-expediție a mărfurilor destinate exportului, atrăgîndu-le atenția să manifeste vigilență sporită în ceea ce privește încărcarea produselor respective în mijloacele de transport, prevenirea livrărilor necorespunzătoare calitativ sau incomplete, deprecierea mărfii pe timpul transportului ori îmbarcarea unor persoane cu intenții de plecare frauduloasă din țară. Și această activitate s-a dovedit eficientă, prevenindu-se, într-un caz, expedierea către partenerii străini a unor mărfuri incomplete, iar în alte două livrarea unor produse în plus față de documentele de expediție.

Ca rezultat al pregătirii contrainformative și antiinfracționale, unii specialiști din cadrul Intreprinderii de Comerț Exterior AUTO DACIA Pitești, care s-au deplasat pentru tratative în străinătate, au reușit ca, în afara îndeplinirii mandatului încredințat, să combată unele acțiuni de natură să lezeze prestigiul țării noastre, să contracareze diferite activități de compromitere a autoturismelor românești pe unele piețe, să contribuie la promovarea intereselor economice ale statului român prin obținerea încheierii unor contracte la prețuri superioare indicatorilor de eficiență aprobați, să se extindă volumul de export cu unele firme și să influențeze **realizarea unor acțiuni publicitare favorabile mărfurilor românești.**

Un volum important de activități de pregătire contrainformativă și antiinfracțională s-a desfășurat în obiectivele economice. Exemplificativă în acest sens este și raportarea către Comitetul județean de partid Argeș a unor concluzii privind starea de legalitate la Combinatul Petrochimic Pitești, care evidenția existența unui nivel ridicat al stării infracționale pe linia prevederilor Decretului nr. 400/1981, dar, mai ales, al sustragerilor de produse, prin mijloace improvizate, din instalații, parcuri de rezervoare sau de pe traseele tehnologice, situații ce creau pericolul producerii de evenimente cu consecințe deosebit de grave. Aceste concluzii au făcut obiectul unei dezbateri cu factorii de conducere din obiectiv și pe colective de muncă, măsuri ce și-au dovedit eficiența prin întărirea climatului de ordine și disciplină tehnologică.

Pe linia apărării cu fermitate a economiei naționale — în conlucrare cu miliția, trupele de pompieri, organele de procuratură și de justiție — lucrătorii de securitate desfășoară multiple activități de popularizare a legii, respectiv : punerea în discuția colectivelor de muncă a celor care încalcă prevederile Decretului nr. **400/1981, comit infracțiuni** sau abateri ce pot dăuna desfășurării normale a activității de producție ori se soldează cu pagube pentru economia națională ; reprelucrarea actelor normative mai frecvent încălcate ; organizarea de procese cu publicitate lărgită pentru infracțiuni de acest gen, **precum și a unor acțiuni complexe** pentru formarea și dezvoltarea opiniei publice față de cei care încalcă legea.

Exemplele prezentate evidențiază că activitățile de pregătire contrainformativă și antiinfracțională sînt eficiente și au o contribuție crescîndă la stăpînirea în mai bune condiții a situației operative. Aceste activități au contribuit ca, în toate obiectivele cu grad sporit de vulnerabilitate, numărul de infracțiuni și abateri pe linia Decretului nr. 400/1981 să se reducă cu peste 20%, iar într-un număr însemnat de unități nu s-au înregistrat asemenea fapte. Au contribuit, de asemenea, la spo-

rirea răspunderii în activitatea de producție, mai ales a celei destinate exportului.

S-a reușit, totodată, să se cunoască și să se combată preocupările necorespunzătoare ale unor persoane aflate sub influențe nocive exercitate din exterior, luîndu-se măsuri diversificate de prevenire. Spre exemplu, în urma unei activități de pregătire contrainformativă a colectivului de artiști plastici din municipiul Pitești, organele noastre au fost sesizate de un participant că „FANE", artist plastic cu perspective, a fost căutat de unii străini, informație ce a permis luarea de măsuri adecvate pentru apărarea acestuia. De asemenea, după o activitate de pregătire contrainformativă și antiinfracțională organizată într-o comună din județ, organele noastre au primit informații utile despre unii tineri fără ocupație, aflați sub influența nocivă a propagandei [illegible] de [illegible] din străinătate, care erau preocupați să se constituie într-un anturaj cu scopul de a părăsi țara pe căi nelegale. Ca urmare a măsurilor combinative întreprinse, cei în cauză au fost determinați să renunțe la intențiile avute și sprijiniți să se încadreze în muncă, ori în [illegible] colectivelor de muncitori pentru influențare.

De asemenea, datorită pregătirii contrainformative adecvate, mai mulți cetățeni, care s-au deplasat ca turiști în străinătate, au respins în mod demn încercările făcute de unii transfugi români și cercuri reacționare de a-i determina să refuze înapoierea în țară ori să fie angrenați la **activități de ponegrire a patriei.**

Prin conținutul tematicii abordate, activitățile de pregătire contra**informativă și antiinfracțională desfășurate au contribuit la întărirea încrederii cetățenilor în organele de securitate, la creșterea receptivității oamenilor muncii față de atitudini contrare intereselor statului român,** concepțiile retrograde ale unor autohtoni, [illegible] stările de neglijență și alte fenomene păgubitoare pentru economia națională, pe care le sesizează operativ, contribuind nemijlocit la prevenirea și [illegible] acestora.

In baza concluziilor desprinse din analizele periodice făcute de conducerea securității cu privire la eficiența acestei activități, **există preocupare pentru îmbunătățirea și diversificarea formelor și metodelor de extindere a legăturilor cu masele largi populare, cu organismele democrației muncitorești,** pentru a ne aduce o contribuție sporită la ridicarea conștiinței politice și juridice a maselor, înțelegînd că munca de prevenire este pe fond o activitate educativă. **Desigur,** avem **în vedere că unele activități specifice nu au fost suficient de bine pregătite, nefiind adaptate la nivelul și specificul mediilor cărora li s-au adresat** — așa cum **a fost cazul unor muncitori** trimiși pentru lucrări în străinătate în anii trecuți, care au dovedit preocupări de căpătuială, ori s-au lăsat provocați de elemente infractoare, fiind necesară rechemarea lor în țară. **De asemenea, nu trebuie uitată agresivitatea sporită cu care se acționează împotriva unor cetățeni români care se deplasează în străinătate** — mai ales specialiști ce călătoresc în interes personal sau de serviciu în R.F.G. **Toate acestea, împreună cu alte concluzii desprinse din analiza situației operative, de evoluția ei în problemele, locurile, mediile și obiectivele din sfera de competență, obligă la îmbogățirea conținutului materialelor prezentate, la conlucrarea mai strînsă cu organele democrației muncitorești-revoluționare, organizații de masă și obștești, cu alte organe de stat, cu colectivele de oameni ai muncii,** pentru a da o ripostă fermă tuturor celor care

atentează la cuceririle revoluționare ale poporului român, pentru apărarea cetățenilor de influențele și acțiunile ostile desfășurate de serviciile de spionaj, organizațiile reacționare și elemente ostile din străinătate.

În întreaga activitate ne sînt călăuză orientările secretarului general al partidului, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, care, în **Raportul prezentat la cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român**, a atras atenția **„să nu uităm nici un moment că mai continuă să se manifeste diferite concepții străine, mentalități ale vechii societăți burghezo-moșierești, că nu toți cetățenii au rupt definitiv cu mentalitățile și practicile din trecut, că, din păcate, acestea mai influențează chiar și unii tineri. În același timp, nu trebuie uitat că din afară continuă încă să pătrundă tot felul de influențe străine concepției noastre revoluționare despre lume și viață... Iată de ce este necesar să se intensifice activitatea de educare, de combatere hotărîtă a vechilor concepții, a influențelor care pătrund din afară".**

Securitatea județului Timiș

În spiritul sarcinilor rezultate din hotărîrile de partid, din cuvîntările tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al partidului, comandantul nostru suprem, latura preventivă a muncii de securitate constituie și pentru lucrătorii aparatului securității noastre județene principala formă de realizare a politicii partidului în domeniul apărării securității statului.

În condițiile unei situații operative ce a evoluat dinamic și deosebit de complex, cadrelor noastre le revin noi și importante sarcini în direcția perfecționării și diversificării căilor, metodelor și mijloacelor specifice folosite în vederea asigurării unei eficiențe sporite activității de

EFICIENȚA MĂSURILOR DE PREVENIRE ÎN COMBATEREA ȘI CONTRACARAREA ACȚIUNILOR DE NATURĂ OSTILĂ

cunoaștere, prevenire și neutralizare a oricărei încercări de a aduce atingere orînduirii noastre socialiste, în conformitate cu concepția de muncă cuprinsă în Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului.

Județul Timiș, prin particularitățile situației operative, are în competență medii, probleme, locuri și obiective de interes deosebit. Astfel

În Timișoara se află la studii peste 1400 studenți străini, 39 doctoranzi ; activează 4 lectorate : două americane, unul francez și unul vest-german.

Situarea județului la limita vestică a țării face ca acesta să fie tranzitat anual de un număr mare de străini, care intră sau ies prin cele

trei puncte de control trecere a frontierei Stamora—Moravița, Jimbolia și Timișoara—Aeroport. Ca urmare a aceleiași amplasări geografice, anual sînt semnalate ori depistate un număr însemnat de elemente aventuriere din diferite zone ale țării, care încearcă să treacă ilegal frontiera cu scopul de a ajunge în diferite țări occidentale.

Existența unor obiective specifice, ca spre exemplu . Aeroportul internațional Timișoara, cu legături aeriene directe cu străinătatea, o aerobază utilitară, consulatul general al unui stat vecin, cîteva lăcașuri ale cultului mozaic și altele fac ca județul nostru să stea în permanență și în atenția elementelor și organizațiilor extremist-teroriste.

Cele 5 institute de învățămînt superior, 6 institute de cercetări și 16 filiale, peste 70 de obiective economice cu sarcini de export și legături cu străinătatea reclamă sporirea responsabilității cadrelor noastre pe linia apărării secretului de stat în virtutea prevederilor Decretului nr. 408/1985, cît și a prevenirii livrării la export de produse necorespunzătoare calitativ sau cu întîrziere.

Subordonat scopului menționat, respectiv prevenirea oricăror fapte de natură ostilă, potrivit competențelor, s-a acționat prioritar pentru :

— completarea potențialului informativ și instruirea sistematică a acestuia cu sarcini pe profil în vederea creșterii volumului de informații pe baza cărora să se acționeze preventiv ;

— culegerea de informații care să permită cunoașterea și contracararea încercărilor unor persoane din țară sau străinătate de a săvîrși fapte de natură să afecteze securitatea statului nostru ;

— depistarea și lucrarea prin mijloace calificate, cu maximă operativitate, a elementelor care — prin conduită și atitudine ostile — sînt pretabile la acțiuni de natură protestatar-anarhică ;

— identificarea persoanelor care pregătesc sau încearcă să pună la cale acte suspecte de diversiune, sabotaj ori de subminare a economiei naționale ;

— cunoașterea comportării elementelor aflate în atenția noastră, în scopul depistării celor care acționează ostil, precum și a celor potențial periculoase ;

— culegerea de date și informații referitoare la străini, în vederea identificării celor cu preocupări dușmănoase, indiferent dacă aceștia acționează în interiorul sau în afara țării.

Ca urmare a măsurilor de securitate întreprinse, printr-o gamă diversificată de metode și procedee și dezvoltînd colaborarea cu organismele democrației muncitorești-revoluționare, am reușit să prevenim stări de pericol în obiectivele economice cu grad sporit de vulnerabilitate, în mod deosebit în cele cu profil de chimie, situații de natură a periclita siguranța traficului feroviar, deficiențe în activitățile de export și altele.

Au fost de asemenea prevenite încercări de evaziune pe cale aeriană, rutieră ori prin trecerea peste fîșie prin călăuzire, acțiuni cu caracter așa-zis protestatar, activități și manifestări naționalist-germane și naționalist-iredentiste maghiare, acțiuni dușmănoase sub acoperire religioasă, precum și alte încercări ostile din partea unor persoane cu sau fără antecedente politice sau penale.

Din multitudinea și complexitatea măsurilor preventive întreprinse, exemplificăm următoarele

⊙ Destrămarea unui anturaj format din 8 tineri, elevi la diverse școli din municipiul Timișoara, inițiat de „Tudor", de 17 ani, de la Școala profesională UCECOM, sub influența unei turiste vest-germane, cu domiciliul în Berlinul occidental, adeptă a curentului decadent „Punk".

Cunoscîndu-l pe „Tudor" în perioada cît a stat pe litoralul românesc, turista vest-germană a cultivat relații cu sus-numitul, în scopul atragerii lui la activități potrivnice statului nostru

Cu acest prilej, cea în cauză, sub pretextul unei lipse de drepturi pentru tinerii din țara noastră l-a îndemnat pe „Tudor" să treacă la întreprinderea unor acțiuni de organizare a simpatizanților acestui curent după modelul practicat în Occident, promițîndu-i totodată că îl va mai vizita.

Venită ulterior pe raza municipiului Timișoara, a evitat sistematic locurile de cazare oficiale, stabilindu-și reședința la sus-numitul, și a încercat să acorde sprijin unor tineri pentru a se constitui în anturaje și grupări „Punk". În acest sens, prin intermediul lui „Tudor" a polarizat în jurul ei încă 7 tineri cunoscuți cu o atitudine necorespunzătoare față de procesul de învățămînt, cărora le-a dat materiale publicitare, casete cu muzică și alte obiecte specifice curentului decadent menționat, iar în discuțiile purtate cu aceștia s-a manifestat ostil la adresa sistemului social-politic din țara noastră, instigîndu-i la nesocotirea legilor, tulburarea ordinii și liniștii publice, consum excesiv de alcool, emigrare ori trecerea frauduloasă a frontierei.

Acționindu-se pentru prevenirea săvîrșirii unor acte sau fapte ostile, s-a procedat la destrămarea anturajului prin măsuri specifice de securitate. Au fost informate organele locale de partid și Comitetul municipal U.T.C. care, prin factorii educaționali, au acționat pentru încadrarea acestora într-un comportament conform cu normele de conduită prevăzute de legislația noastră și prevenirea unor manifestări similare. Cetățenei vest-germane i s-a întrerupt șederea în țară, fiind inclusă pe lista persoanelor indezirabile.

⊙ S-a procedat, de asemenea, la destrămarea unui anturaj format din 10 tineri între 15 și 22 ani, majoritatea cu domiciliile în comuna Dumbrăvița, județul Timiș, despre care au fost obținute informații că intenționau să organizeze trecerea ilegală a frontierei, în grup, pentru a ajunge într-o țară occidentală.

Luîndu-se cu operativitate măsuri de verificare și documentare a cazului, s-a stabilit că cei în cauză se întîlneau cu ocazia unor activități organizate de tinerii din localitate, ori la domiciliile lor, prilej cu care inițiatorii principali, 3 elemente animate de spirit aventurier, cu o educație precară și scăpați de sub controlul părinților, cît și pe fondul unor influențe nocive exercitate de unii străini aflați în vizită la rude, au polarizat în jurul lor și au determinat și pe ceilalți să accepte să treacă ilegal frontiera.

Și în acest caz s-a acționat de îndată pentru zădărnicirea intențiilor preconizate, inițiatorii fiind avertizați, iar ceilalți dați în grija facto-

rilor educaționali și părinților. Prin organele de miliție și factorii cu munci de răspundere de pe raza comunei, 3 dintre acești tineri au fost încadrați într-o muncă utilă.

⊙ Acționind în același context, de prevenire a evaziunilor, au fost neutralizate, prin măsuri combinative, preocupările de scoatere ilegală din țară a unor persoane.

Inițiatoarea principală, „*Popa*", al cărei soț a plecat fraudulos din țară, a intrat în legătură cu doi cetățeni iugoslavi, pe care i-a cazat ilegal la domiciliul său, facilitîndu-le și comercializarea ilicită a unor obiecte de proveniență străină. În virtutea relațiilor create, cei doi cetățeni iugoslavi au acceptat propunerea sus-numitei de a tranzita pe teritoriul iugoslav un grup de 4 elemente.

Totodată, urma ca prin același procedeu și cu ajutorul acelorași persoane să treacă și ea fraudulos împreună cu cei doi copii minori și o elevă din Timișoara care are tatăl fugar, acțiune prevenită de organele noastre.

Atît „*Popa*", călăuzele, cît și cetățenii iugoslavi au fost reținuți, trimiși în instanță și condamnați. Un număr de alte 5 persoane identificate că au întreținut legături cu cei doi străini au fost atenționate.

⊙ Prin măsuri specifice au fost neutralizate și intențiile de ajungere pe căi frauduloase în Occident a 4 persoane din Deta, toate de naționalitate germană, cunoscute cu cereri de plecare definitivă din țară, pe care, în schimbul sumei de 35.000 lei de persoană, „*Coca*" urma să le călăuzească la frontieră, iar cetățeanul vest-german de origine română „*Lambru*" să le aștepte pe teritoriul iugoslav pentru a le tranzita spre Occident.

Au fost sesizate organele de procuratură, iar din extinderea cercetărilor au rezultat preocupările altor 6 elemente de a ajunge pe căi ilegale în Occident, fiind întreprinse măsuri corespunzătoare de prevenire.

⊙ Două persoane din Lugoj și Jdioara, unul inginer și celălalt mecanic auto, au fost depistate cu preocupări de evaziune pe calea aerului.

Pe fondul unor pasiuni comune (ambii frecventau clubul de deltaplanorism din Lugoj), cît și al unor nemulțumiri de ordin personal, generate în primul caz de neaprobarea efectuării unei excursii turistice în Occident, iar cel de al doilea, ca urmare a influenței celor doi fii stabiliți ilegal în Occident, au luat hotărîrea de a-și construi un aparat de zbor.

În timpul realizării planului preconizat și-au procurat un motor incomplet cu 6 cilindri, avînd numai blocul, cilindrii și vibrochenul, celelalte piese urmînd să le achiziționeze ulterior. De la magazinul auto-moto au cumpărat trei roți de autoturism, iar ocazional și-au procurat magnetou, bujii și alte piese pentru motor. Și-au procurat totodată două țevi de aluminiu și lemnul necesar construirii aripilor și fuselajului.

Punînd motorul în stare de funcționare și confecționînd unele repere, au hotărît să treacă la construcția aparatului de zbor, acțiune prevenită de organele noastre. Toate piesele au fost descoperite la domici-

liile lor cu ocazia percheziției efectuate, cei doi recunoscînd destinația acestora, iar în urma unei expertize tehnice s-a stabilit că era posibilă realizarea aparatului de zbor.

La sesizarea noastră, cei doi au fost cercetați de organele de miliție și procuratură pentru acte preparatorii la trecerea frauduloasă a frontierei.

⊙ Mai exemplificăm cazul cetățeanului australian de origine română „*Tudorache*", plecat fraudulos în anul 1980, asupra căruia a fost aplicată măsura avertizării.

În vara acestui an, respectivul a venit în R.S. România călătorind cu un autoturism închiriat în R.S.F. Iugoslavia și s-a deplasat pe raza comunei Banloc. Pe timpul șederii în țară, a contactat mai multe persoane față de care a făcut aprecieri denigratoare la adresa orînduirii noastre socialiste, încercînd în același timp să scoată în evidență o pretinsă superioritate a modului de viață occidental și a posibilităților de afirmare pe plan material. Pentru a întări afirmațiile sale, a pozat ca avînd mari posibilități oferind cadouri și băuturi unor persoane, un inel de aur și bani cu ocazia sărbătoririi unui eveniment în familie de către un cunoscut, iar altuia i-a promis 100.000 lei cu ocazia nunții fiului. Banii respectivi au provenit din vînzarea a două videocasetofoane și a altor obiecte de proveniență străină.

⊙ La propunerea unității noastre au fost incluși pe lista persoanelor indezirabile pentru R. S. România, pe o perioadă de 5 ani, soții „*Szabo Iosif*" și „*Erja*", originari din Timișoara.

Încă din perioada cînd se afla în țară, „*Szabo Iosif*" nutrea sentimente ostile față de R.S. România și era nemulțumit că nu se poate manifesta ca un „adevărat ungur". În mod deliberat a încheiat o căsătorie fictivă pentru a putea pleca în R.P. Ungară, divorțînd și renunțînd la cetățenia română.

Informațiile obținute și verificate prin mijloace specifice relevau că respectivul era preocupat să contacteze cetățeni români de naționalitate maghiară care vizitează Ungaria, pe care încerca să-i angreneze la discuții cu caracter dușmănos la adresa realizărilor social-economice și politice din România și obișnuia să scoată în evidență superioritatea modului de viață din țara vecină. Totodată, era preocupat de a culege de la aceștia date cu privire la situația cetățenilor de naționalitate maghiară din țara noastră, funcțiile ocupate, atașamentul față de politica partidului și statului nostru. Cu ocazia vizitelor pe care le-a efectuat pe raza județului a contactat mai multe persoane cunoscute cu manifestări naționalist-iredentiste și intenții de a părăsi țara în mod ilegal. Pe fratele său, aflat în vizită în Ungaria, l-a sprijinit să ajungă ilegal în Austria.

Și-a propus să introducă în țara noastră mai multe lucrări cu caracter naționalist-iredentist pe care să le difuzeze cunoștințelor.

⊙ Prevenirea introducerii în țară a unei arme de vînătoare marca „Baikal" de către un cetățean iugoslav, care o avea ascunsă, demontată, sub bancheta din spate a autoturismului cu care călătorea.

★

Măsurile preventive întreprinse și-au dovedit eficiența, în sensul că de la începutul anului și pînă în prezent nu ne-am confruntat cu evenimente deosebite pe raza județului, așa cum am avut în anii anteriori.

Analizînd însă în mod critic și autocritic activitatea noastră pe această linie, trebuie să recunoaștem că mai persistă unele neajunsuri care au făcut obiectul unor analize la nivelul conducerii securității pentru a fi remediate în totalitate.

Astfel, a rezultat faptul că mai sînt locuri și medii insuficient asigurate informativ, consecința acestora fiind necunoașterea din timp a unor fapte și fenomene negative. Pe fondul acestor neajunsuri ne-am confruntat cu organizarea de evadări, în grup, refuzuri de înapoiere în țară, livrarea unor mărfuri necorespunzătoare sau cu întîrziere la export ș.a.

În unele cazuri, chiar dacă aspectele respective au fost cunoscute în timp util, măsurile preventive întreprinse au fost timide sau ineficiente.

În lumina prevederilor Programului de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1988, ale noilor instrucțiuni în acest domeniu, vom acționa de așa manieră încît măsurile noastre preventive să fie întreprinse la momentul cel mai potrivit și să aibă maximum de eficiență.

Colonel Traian SIMA

URCIORUL NU MERGE DE MULTE ORI LA APĂ !

Sămînța [illegible] sare departe de fruct, iar în condiții favorabile poate chiar să încolțească. Această zicală se adeverește și în cazul lui **M. Eugen**, inginer electronist la I.P.E.P. Bacău.

Insul în cauză, trecut, ca și alții, prin faimoasele ședințe cu „mantre” ale „Meditației transcendentale” (cunoscută organizație de diversiune și spionaj cu sediul în Elveția), [illegible] al lui **Bivolaru Gregorian** * din București (alt inițiat în tainele amintitei „Meditații...”, autoavansat apoi la titlul de „guru” autohton pentru a continua dezavuatele practici obscure, de data aceasta sub acoperirea de „gimnastică psihosomatică”), [illegible] a învățat [illegible] din [illegible] organele de securitate, deși, prin declarații [illegible], se angaja să renunțe definitiv la astfel de preocupări nocive, antisociale.

Stabilit la sfîrșitul anului 1986, prin repartiție guvernamentală, în [illegible] oraș de pe Siret [illegible], crezînd că pe meleagurile natale va fi protejat de zeița Fortuna, și-a propus să continue, sub aparență de legalitate, [illegible], „opera” mentorului său. Numai că, „tactica” [illegible] „sarcina” de a organiza, sub formula disimulată a unui așa-zis curs de gimnastică integrală, un cerc de inițiere în ritualuri yoghine și alte practici cu iz metafizic, iar pentru el și cu beneficii pecu-[illegible]-erotice, s-a soldat cu un eșec previzibil, cu toate că, timp de cîteva luni de zile, reușise să prindă în laț multe elemente vulnerabile, în majoritate tineri, cu pregătire superioară — studenți, ingineri, chiar și un judecător.

Perseverența sau mai bine zis fanatica acțiune ilegală s-a lovit însă de vigilența unor cetățeni — unii [illegible], iar alții afectați [illegible], precum și de operativitatea organelor de securitate care, cu sprijinul organelor de partid locale și al colectivelor de oameni ai muncii, au descoperit-o, documentat-o și neutralizat-o într-un timp relativ scurt.

Lucrat prin „D.U.I.”, cazul în speță a fost finalizat în luna septembrie a.c. de către Serviciul II din cadrul Securității județene Bacău, în cooperare cu alte unități din aparatul central.

---

* Caz prezentat în „Securitatea” nr. 3/1985.

La început au fost informațiile

Sursa „G", la 15 aprilie a.c., semnala că după o perioadă de acomodare la locul de muncă, pe M. Eugen a început să nu-l mai intereseze așa de mult activitatea profesională; manifesta, în schimb, preocupări exagerate pentru organizarea unui curs de „medicină recuperatorie" domeniu în care nu avea nici autorizație, nici competență.

Șase zile mai tîrziu, „Jianu", subofițer la o unitate a Inspectoratului județean al Ministerului de Interne — Bacău, raporta:

„...numita „J.A.", subingineră la I.P.E.P. din localitate, nora mea, este atrasă într-un grup de persoane condus de inginerul M. Eugen, de la aceeași întreprindere, care a organizat cursuri de gimnastică integrală în sala de sport a unui liceu din orașul Bacău, după care unii cursanți se regrupau la locuința acestuia, unde s-ar închina la [illegible] lumină. Din grup ar face parte circa 30 de persoane.

După ce a intrat în anturajul respectiv, nora mea nu permitea să i se mai pună întrebări, a devenit izolată, nu mai participa la programele artistice de la casa de cultură, unde cînta la vioară, bea apă cu sare și mănîncă numai crudități, părăsește uneori locul de muncă, a slăbit, iar în ultima vreme amenință că va divorța, deși are un copil mic; este din ce în ce mai absentă, mai înstrăinată ș.a. ..."

„Se pare — menționa o persoană de sprijin — că M. Eugen intenționează să organizeze la sala de gimnastică a întreprinderii un cerc de yoga și că ar avea legături pe această linie cu diferite persoane la București, unde a urmat cursurile Institutului Politehnic."

La dosar — piese edificatoare

Semnalările amintite, dar, mai ales, „S.O.S."-ul venit din partea lui „Jianu" au stat la baza deciziei ca, în vederea prevenirii unei activități ostile, numitul M. Eugen să fie luat în urmărire informativă.

Printr-un complex de măsuri specifice (verificări în evidențe, investigații la domiciliu și la locul de muncă, dirijarea unor surse cu posibilități, inclusiv infiltrarea unui informator în grupul menționat, utilizarea — pe momente operative — a mijloacelor speciale, efectuarea de percheziții secrete ș.a.) s-a intrat în posesia unor date și informații din care rezulta, fără echivoc, faptul că M. Eugen se angajase într-o activitate antisocială, nocivă. Astfel:

— între anii 1982—1984, M. Eugen, în timp ce era student la Institutul Politehnic din București, a condus, clandestin, un grup cu preocupări și practici de nuanță hindusă, constînd dintr-o variantă yoga cu aplicații erotice — „Tantra-Yoga", difuzînd, totodată, materiale de propagandă mistico-religioasă și pornografice;

— după aproximativ șapte luni de la repartizarea lui la actualul loc de muncă, sprijinit fiind de directorul întreprinderii și de mama sa, inspector cu probleme de știință și tehnică la Inspectoratul de învățămînt din Bacău, a obținut aprobarea conducerii Liceului „Lucrețiu Pătrășcanu"

pentru a folosi sala de sport în vederea desfășurării cursului de „gimnastică integrală";

— ca să confere aparență de legalitate cursului respectiv, într-un articol intitulat „O inițiativă valoroasă", afișat la gazeta de perete a întreprinderii, anunța „[illegible]" (a 1) [illegible] extinderea pe scară largă a terapiilor naturale constituie o orientare a Ministerului Sănătății, în conformitate cu obiectivele O.M.S.; 2) acțiunea era organizată sub egida organizațiilor U.T.C. și de sindicat din întreprindere. Prin aceasta, în mod voalat, M. Eugen a încercat să scape de prevederile Hotărîrii nr. 1253/27.08.1982 a C.N.E.F.S. București, prin care erau interzise cercurile cu profil yogin;

— în perioada decembrie 1986 — septembrie 1987, exploatînd abil credulitatea și curiozitatea unor persoane cu fisuri în educație și cultură, a reușit să racoleze la activitățile pe care le conducea 40 de elemente, în majoritate intelectuali, cărora, prin exerciții fizice și literatură dată spre studiu — se înțelege că, în primul rînd, cu caracter ocult — le promitea fortificarea fizică și sexuală, precum și vindecarea unor maladii;

— sub pretextul efectuării unor cheltuieli necesitate de întreținerea sălii de gimnastică și de unele „tratamente", a perceput, lunar, cîte 50 de lei de persoană — cu toate că sala fusese pusă la dispoziție gratuit;

— periculosul diletant își arogase calitatea de medic curant, intervenind în probleme de [illegible], obstetrică și ginecologie, amenințînd, [illegible] „beneficiari";

— practicile hinduse de la domiciliu degenerau în ședințe spiritualiste și [illegible], soldate cu grave dereglări psihosociale în comportamentul participanților, [illegible] cu atitudini antisociale, de rupere de valorile politice, sociale și morale promovate de partidul și statul nostru, absenteism de la locul de muncă și nerealizarea sarcinilor de producție;

— existau intenții și preocupări evidente de „ungere" în tainele „meseriei" a noi discipoli care să-i continue și extindă pernicioasa „operă", el urmînd să se deplaseze, în același scop, în alte localități din țară.

Stop practicilor antisociale, nocive

Pentru un asemenea moment, organele de securitate erau pregătite. Unul din obiectivele [illegible] informativ-operative desfășurate în baza unor planuri de măsuri, clare, bine orientate, și a analizelor periodice la conducerea securității îl constituise și documentarea complexă a activității ilegale, antisociale a lui M. Eugen. Între altele:

— prin contactarea unor persoane din anturajul lui M. Eugen, care au realizat adevăratul caracter al cercului condus de respectivul, au fost obținute declarații care învederau periculozitatea socială a acestor activități, realizîndu-se, totodată, și o activitate de influențare pozitivă a celor în cauză;

— fuseseră identificate și verificate toate persoanele care participau la cursul organizat de M. Eugen, stabilindu-se gradul de implicare și răspîndire al acestora;

— prin percheziţiile secrete de la domiciliul obiectivului şi de la sala unde se desfăşurau activităţile amintite şi fotodocumentare au fost fixate materialele utilizate în procesul desfăşurării activităţilor ilegale semnalate ;

— în ziua de 10 septembrie 1987, în baza aprobărilor eşaloanelor competente, s-a organizat, sub acoperirea organelor de miliţie, prinderea în flagrant a persoanelor care, sub conducerea lui **M. Eugen**, desfăşurau activităţi yogine. Cu acest prilej, în scop de documentare au fost făcute fotografii, confiscîndu-se, totodată, diverse materiale compromiţătoare : literatura „yoga", schiţe, lecţii teoretice care [illegible] fundamentele mişcării yoga, în totală contradicţie cu exerciţiile de gimnastică medicală, un radiocasetofon, casete şi benzi magnetice utilizate în cadrul acestor programe, tabele cu semnăturile privind perceperea de la membrii grupului a unor sume de bani ş.a.

Ca urmare, cu aprobările de rigoare, la aceeaşi dată s-a trecut la finalizarea cazului, luîndu-se următoarele măsuri :

■ Definitivarea cercetărilor pe linia organelor de miliţie şi trimiterea în judecată, sub stare de arest, a lui **M. Eugen**, învinuit de săvîrşirea infracţiunii de înşelăciune şi exercitare fără drept a unei profesii prevăzută de art. 215 şi 281 C.p. ;

■ Amendarea contravenţională, potrivit Decretului nr. 153/1970, pe linia organelor de miliţie, a unui număr de 8 elemente, prinse în flagrant în ziua de 10 septembrie 1987 ;

■ Aplicarea de avertismente miliţieneşti unui număr de 27 persoane care au luat parte la activităţile în cauză ;

■ Informarea organelor de partid locale în cazul a 5 persoane, membri P.C.R., care au participat la unele şedinţe „yoga", în vederea dispunerii de măsuri ;

■ Informarea Comitetului de partid judeţean cu privire la lipsa de vigilenţă şi uşurinţa de care au dat dovadă conducerea I.P.E.P. Bacău, respectiv directorul acesteia, de a aproba înfiinţarea cursului de „gimnastică integrală", precum şi a Inspectoratului de învăţămînt judeţean în legătură cu fapte de aceeaşi natură ale directoarei Liceului „Lucreţiu Pătrăşcanu" de a pune sala de gimnastică la dispoziţia lui **M. Eugen** ;

■ După pronunţarea sentinţei, cercetarea de către organele de securitate, sub acoperirea celor de miliţie, a lui **M. Eugen** asupra legăturii întreţinute cu **Bivolaru Gregorian** şi alte persoane pe linia activităţilor incriminate şi sesizarea datelor de interes operativ organelor interesate.

Sentinţă

În ziua de 6 octombrie a.c., numitul **M. Eugen** a fost judecat şi condamnat cu executarea pedepsei în penitenciar.

Un loc bun pentru alt fel de meditaţii...

CÎTEVA CONCLUZII

1. Indiferent de nuanţele şi formele pe care le îmbracă, la un moment dat, fenomenul sectelor moderne, iar în cadrul lor aşa-zisul curent hynduist, trebuie cunoscut în toate manifestările lui şi contracarat corespunzător ;

2. Avertizînd unele elemente înrăite, fanatice, nu înseamnă automat că acestea au şi tras învăţămintele necesare şi că nu mai recidivează. De aici, necesitatea supravegherii lor continuu şi controlarea eficienţei măsurilor specifice întreprinse ;

3. Cunoaşterea evoluţiei atitudinii şi comportamentului unor astfel de persoane impune o cooperare strînsă cu toţi factorii responsabili. În cazul prezentat, dacă Securitatea judeţeană Bacău ar fi fost informată de Securitatea municipiului Bucureşti că, începînd cu sfîrşitul anului 1986, **M. Eugen** — cunoscut că încă de cînd era student a participat la şedinţele „Meditaţiei transcendentale", iar apoi devenind adept al lui **Bivolaru Gregorian** — a fost repartizat să lucreze la I.P.E.P.—Bacău — activităţile nocive ale acestuia ar fi fost prevenite şi neutralizate cu mai multă operativitate şi în alt fel de condiţii operative ;

4. Recidivele semnalate şi, de asemenea, îngrijorătoarea uşurinţă cu care o serie de persoane, în majoritate cu pregătire universitară, cad victime unor şarlatani de genul lui **M. Eugen**, evidenţiază serioase minusuri pe linia educaţiei ateiste şi cultural-ştiinţifice a populaţiei, inclusiv din punctul de vedere al [illegible] ;

5. O reţea de informatori bine pregătiţi şi o bună bază de sprijin în rîndul oamenilor muncii s-au adeverit a fi de un sprijin real în identificarea şi semnalarea aspectelor de competenţa organelor noastre ;

6. Operativitatea în verificarea şi exploatarea informaţiilor, analiza periodică a stadiului situaţiei operative din D.U.I., raportarea eşaloanelor superioare a situaţiei concrete şi a măsurilor întreprinse, cu obţinerea aprobărilor necesare — aşa cum s-au desfăşurat lucrurile în acest caz — garantează realizarea obiectivelor propuse : prevenire, documentare, neutralizare ;

7. Cooperarea Securităţii judeţene Bacău cu direcţiile I şi a VI-a, precum şi cu miliţia şi procuratura judeţene au asigurat o bună bază de cunoaştere, documentare şi acţionare operativă, în conformitate cu prevederile ordinelor şi instrucţiunilor de muncă.

Lt. colonel Dumitru DĂNĂU

✦ ✦ ✦

SENTINŢĂ PE MĂSURA FAPTELOR...

La 2 aprilie 1975, prin sentinţa nr. 32, Tribunalul militar teritorial Bucureşti, deliberînd în secret asupra acţiunii penale privind pe inculpaţii „Adrian", „Şaibă" şi „Biro", cu unanimitate de voturi, în numele legii a hotărît:

— „Adrian", inginer chimist, cetăţean român, a fost condamnat la moarte cu confiscarea totală a averii pentru infracţiunea de subminare a economiei naţionale, la 10 ani închisoare pentru infracţiunea de divulgare a secretului care periclitează securitatea statului, 6 ani închisoare pentru infracţiunea de divulgare a secretului economic şi la 5 ani închisoare pentru infracţiunea de nerespectare a regimului privind mijloacele de plată străine.

Condamnatul va executa pedeapsa cea mai grea;

— „Şaibă" şi „Biro", comercianţi străini, procurişti la o firmă occidentală, au fost condamnaţi, primul la 10 ani închisoare pentru instigare la infracţiunea de subminare a economiei naţionale, iar al doilea la 10 ani închisoare pentru instigare la divulgarea secretului care periclitează securitatea statului.

Prin sentinţa respectivă a fost finalizată şi acţiunea informativă „Adrian", în care şi-au adus contribuţia calificată ofiţerii colectivului „Chimie" din cadrul Securităţii municipiului Bucureşti şi despre care relatăm în continuare...

Totul a început de la următoarea semnalare: în luna octombrie 1972, sursa „Furcaş", dirijată pe lîngă „Adrian", inginer, în vîrstă de 60 ani, şeful laboratorului „Tehnica aplicării lacurilor şi vopselelor" din cadrul Întreprinderii „Policolor", aflat în baza de lucru a dosarului de obiectiv (a fost condamnat la 12 ani muncă silnică pentru complicitate la subminarea economiei naţionale, a informat că acesta comercializa la locul de muncă bijuterii din aur şi alte obiecte de provenienţă străină.

În baza semnalării menţionate şi a altor materiale din care rezulta că „Adrian" cunoştea date secrete din afara sferei lui de activitate şi întreţinea, de asemenea, relaţii neoficiale cu cetăţeni austrieci de la o firmă din această ţară, cărora era posibil să le furnizeze informaţii, s-a dispus luarea în lucru prin „D.U.I." a respectivului şi a legăturilor lui.

Aprofundîndu-se verificările asupra celui în cauză, au rezultat următoarele:

— „Adrian", în anul 1930, s-a înscris la Politehnica din Cehoslovacia, iar un an mai tîrziu la Institutul Politehnic din Viena. După 4 ani, întrerupînd studiile, s-a angajat la Întreprinderea de lacuri „Standard" din Timişoara, reluîndu-le în anul 1937 la Institutul Politehnic din Budapesta, cursuri fără frecvenţă. În anul 1940 a obţinut titlul de inginer chimist.

Neplătind impozitul, în calitate de coproprietar la mai multe întreprinderi cu capital străin, a stat în atenţia poliţiei de siguranţă (1940—1944).

În anul 1945 era luat în evidenţa Serviciului Secret de Informaţii pentru legături suspecte în rîndul funcţionarilor legaţiilor argentiniană şi britanică la Bucureşti. De asemenea, la manifestaţia oamenilor muncii de la 1 Mai 1947, respectivul a fost prins în flagrant în timp ce filma coloanele oamenilor muncii în oraşul Braşov, la cererea şi cu aparatul secretarului Legaţiei Argentinei la Bucureşti.

Dar activitatea lui suspectă nu se oprea aici:

— în anul 1948, intră în Francmasonerie cu adeziune şi jurămînt, fiind numit membru de gradul 3 în loja „Umanitatea"; în anul 1949, după pierderea poziţiei de acţionar la mai multe întreprinderi cu capital străin, deţinînd funcţia de şef serviciu la Centrocoop, a facilitat importul de coloranţi de la o firmă elveţiană contra unui comision de 1% din valoarea contractelor;

— în anul 1960 a fost arestat şi condamnat pentru complicitate, în grupul „Donath", la săvîrşirea infracţiunii de subminare a economiei naţionale;

— în cadrul Întreprinderii „Policolor", „Adrian" desfăşura şi activitate de cercetare, fiind autorul mai multor invenţii şi inovaţii, la care lua drept coautori — pentru a-şi înlesni brevetarea — persoane cu funcţii de conducere din întreprindere;

— cunoştea o serie de date secrete din domeniul de specialitate, la care, practic, nu avea acces, şi putea da detalii precise cu privire la diferenţa dintre unele reţete importate pentru fabricarea de produse chimice (lacuri şi vopsele) şi cele realizate în România ş.a.

În acest context, în vederea eliminării posibilităţilor lui „Adrian" de a mai intra nemijlocit în posesia unor date şi informaţii cu caracter secret, inclusiv de a participa şi la tratative cu străini, s-au dispus scoaterea lui din funcţia de conducere şi urmărirea îndeaproape, prin măsuri specifice, a comportării respectivului — la serviciu şi în afara acestuia.

Cu acest prilej, au rezultat:

— pentru a-şi asigura accesul la datele şi informaţiile privitoare la mersul tratativelor cu diverşi parteneri străini, „Adrian" a pus la dispoziţia noului şef fişetul personal, avînd, astfel, posibilitatea lecturării agendei de lucru a acesteia;

— într-una din zile, l-a contactat la Bucureşti pe reprezentantul unei firme vest-germane, căruia i-a dat o scrisoare cu rugămintea de a o

depune într-o cutie poștală din Viena. Acesta însă, din prevedere, înainte de a ajunge la frontieră, a desfăcut plicul și, constatînd că în el se aflau informații privind derularea unor contracte ale Ministerului Industriei Chimice, l-a „distrus";

— întreținea relații suspecte atît cu „*Șaibă*" și „*Biro*" de la firma austriacă „VIANOVA", ce furniza statului nostru materii prime pentru lacuri și vopsele, cît și cu comercianți de la firma vest-germană „BASF", cu același profil, de la care ar fi urmat să primească un comision de 2% din valoarea contractelor pe care intenționau să le încheie cu România;

— la o percheziție secretă efectuată în camera de la hotelul unde era cazat „*Șaibă*", au fost găsite însemnări ce purtau ca titlu „*Diverse informații „Z.Z."*", cu referire la: necesarul de import al României; posibilități de export; parteneri străini de afaceri; cantități contractate; prețuri; capacități de producție; preocupări pe plan științific și realizarea a noi tipuri de rășini; măsuri organizatorice în ramura chimiei ș.a., unul dintre rapoartele înaintate firmei intitulîndu-se chiar „Despre situația României în noua organizare descentralizată".

De asemenea, în jurnalul lui „*Șaibă*" figura și însemnarea „... l-am întîlnit pe „*Z.Z.*" la orele 17,30, care mi-a răspuns la întrebările puse și i-am înmînat apoi medicamentele și bunurile cerute".

În legătură cu cele relatate, sura „*A.S.*", care se bucura de încrederea lui „*Șaibă*", a confirmat că unele date ce au fost divulgate de „*Adrian*" reprezentantului firmei „VIANOVA" au fost folosite de străini pentru contracararea intereselor Întreprinderii „Policolor" de a obține unele produse cu caracteristici superioare față de cele existente la acea dată, ori de a tergiversa realizarea în țara noastră a unor lacuri echivalente cu cele aduse din import.

Acest din urmă fapt este confirmat și de o scrisoare a lui „*Șaibă*", expediată Centrului de cercetări din Gratz—Austria, găsită în agenda de lucru, în care, în problemele solicitate de partea română indica „adoptarea unei tactici de tergiversare".

Materialele obținute în procesul urmăririi informative au atestat că „*Adrian*" a intermediat și alte afaceri cu firme străine, în schimbul cărora a primit, desigur, comisioane. O parte din aceste sume le-a dat sub formă de cadouri în obiecte și medicamente unor persoane cu funcții de conducere din întreprindere.

La rîndul lor, informatorii „Berulus" și „Ene" au comunicat că „*Adrian*" dispunea la firma „VIANOVA" de valută provenită din afacerile încheiate, iar faptul că avea un cont la firmă a fost întărit și prin aceea că respectivul a dat unor persoane, care se deplasau în străinătate, mesaje scrise și semnate cu pseudonimul „*Zaharias*", pentru a obține valută de la „rudele sale", primind în țară, în schimb, contravaloarea în lei.

Edificatoare în acest sens a fost și situația în care „*Adrian*" l-a folosit pe informatorul „*Ene*" pentru a-și transfera din Austria în R.F. Germania suma de 10.000 D.M. Acesta i-a dat un plic pentru a-l pune la poștă pentru R.F. Germania. În conținutul scrisorii îl informa pe destinatar că va primi 10.000 D.M. și îi cerea confirmarea intrării în posesia valutei prin expedierea unei vederi cu imaginea unei biserici și un text banal.

La rîndul său, „*Șaibă*", în rapoartele trimise conducerii firmei sale, menționa că datele obținute pentru asigurarea succesului în afacerile cu partea română provin de la sursa „*Z.Z.*"

În vederea stabilirii persoanei care în documentele străinului era numită „Z.Z.", s-au întreprins un complex de măsuri informativ-operative ale căror rezultate, coroborate, au condus la concluzia că persoana în cauză nu putea fi alta decît „*Zaharias*", alias „*Adrian*".

De altfel, și mențiunea din rapoartele străinului, potrivit căreia „a fost condus la aeroport de „Z.Z." cu mașina personală, cu care prilej i-a furnizat și informații", a întărit această convingere, cu atît mai mult cu cît filajul a identificat mașina, constatînd că cel care o folosea în ziua respectivă nu era altul decît „*Adrian*".

În acest stadiu, Securitatea municipiului București, care avea cazul în lucru, a trecut operativ la documentarea activității ostile desfășurate de „*Adrian*" și reprezentantul firmei „VIANOVA", în vederea curmării acesteia și recuperării prejudiciilor cauzate economiei naționale.

Pentru a neutraliza activitatea lui „*Adrian*" și „*Șaibă*", în situația cînd nu se întrevedeau alte posibilități de probare a faptelor infracționale comise de cei doi, s-a recurs la o combinație informativă.

În acest scop, cu aprobarea conducerii Ministerului de Interne, documentele fotocopiate cu prilejul percheziților secrete în camerele de hotel au fost trimise, „din partea unui străin", Centralei Industriale de Medicamente, forul tutelar al Întreprinderii „Policolor". În plicul expediat se afla și un text anonim în care conducerea centralei era atenționată asupra practicilor ilegale ale reprezentanților firmei „VIANOVA" în relațiile comerciale cu partea română, respectiv — culegerea de date și informații secrete cu caracter economic. Din conținutul anonimei se desprindea și ideea că o firmă concurentă nu poate pătrunde pe piața românească din cauza menționatei firme, care ar fi sprijinită de un cetățean român să-și vîndă avantajos produsele în țara noastră.

Rezultatul a fost cel scontat.

Astfel, la 14 ianuarie 1974, organele de securitate au fost sesizate oficial de Centrala Industrială de Medicamente că pe adresa acesteia a sosit un plic, expediat din R.F. Germania—Munchen, al cărui conținut ar putea prezenta interes pentru securitatea statului. În plic — se menționa în sesizarea trimisă de conducerea centralei — s-au găsit rapoarte și informări semnate de o persoană numită „*Șaibă*", înaintate conducerii firmei „VIANOVA". Între acestea figurau:

— informare despre situația României;

— memorandum „Aurochemie" și note de discuții dintre „*Șaibă*" și sursa „*Z.Z.*";

— diferite comunicări între „*Șaibă*" și unii colaboratori de la firma sa în legătură cu concernul „Hoechst", precum și diferite adnotări scrise de mînă tot de „*Șaibă*".

Cu privire la caracterul datelor din materialele primite, conducerea centrală facea cunoscut Ministerului de Interne că acestea nu sînt destinate publicității, iar cunoașterea lor de către reprezentanții unor firme străine este de natură să producă pagube mari avutului obștesc.

Din momentul cînd documentele semnalate erau transformate în mijloace de probă, a fost luat un complex de măsuri vizînd realizarea reținerii celor două persoane — *„Adrian"* și *„Șaibă"*.

Prin alte mijloace, organele noastre erau informate că străinul urma să vină în țară într-un termen apropiat în vederea continuării tratativelor comerciale.

Complexul de măsuri pus în aplicare se referea la urmărirea operativă a străinului, începînd de la intrarea lui în țară, în vederea identificării legăturilor ce apar, verificării lor în evidențele de securitate, stabilirii naturii relațiilor cu acestea și, în final, reținerii străinului. Nu a fost neglijată nici posibilitatea arestării celor doi — ori într-un moment de flagrant, ori separat. În fiecare din aceste situații au fost organizate echipe, cu sarcini concrete pe momente operative, pregătite să pună în aplicare ordinul de reținere a respectivilor.

În baza probelor administrate în cauză, în luna iulie 1974, organele procuraturii au pus în mișcare acțiunea penală, trecîndu-se la arestarea celor doi suspecți (*„Adrian"* și *„Șaibă"*), în mod separat, primul la domiciliul său, iar al doilea la aeroport, în momentul cînd se pregătea să plece cu avionul din țară.

După primele declarații, la cererea, formulată de inculpatul *„Șaibă"*, acestuia i s-a înlesnit legătura telefonică cu firma ce o reprezenta, de la care a cerut să i se aducă de urgență în România toate rapoartele informative cu privire la activitatea sa în țara noastră, conturile și sumele depozitate la firmă pe numele *„Z.Z."*.

Tot din declarațiile celor doi a rezultat că respectivii au intrat în legături infracționale din anul 1965, cînd s-a realizat înțelegerea ca *„Adrian"* să-i furnizeze lui *„Șaibă"* informații utile firmei „VIONOVA", în scopul obținerii de avantaje în detrimentul părții române, lucru rezultat, de altfel, și din raportul comerciantului străin întocmit la 2 iulie 1965 și recunoscut în anchetă de către acesta.

Iată, succint, unele date din acest document important :

Raport de vizită

„D-nul „Adrian" a luat legătura cu noi din proprie inițiativă. Cu toate că este în bune relații cu cei de la firma Bayer, din motive nu prea clare pentru noi, este acum de partea noastră. De la el provine informația".

„D-nul „Adrian" a fost înainte proprietarul unei fabrici de lacuri și abia cu 11 luni în urmă a fost eliberat din închisoare, după 11 ani de detenție (politic). În prezent pare să aibă o poziție destul de bună".

„Șaibă"

Într-un alt raport, adus de la firmă, întocmit tot în 1965, *„Biro"* menționa :

„D-nul „Adrian" a solicitat o întrevedere între patru ochi care a avut loc de două ori într-un loc neutru. . ".

„În România a fost condamnat politic ; i s-a propus să înființeze la București, de către o firmă străină, o consultanță tehnică pentru consumatorii de lacuri din România și i s-a oferit pentru aceasta un cîștig lunar de 1.000 D.M. și neoficial un procent de 1%".

„D-nul „Adrian" și-a exprimat părerea că s-ar putea încheia o astfel de convenție cu firma noastră. Neoficial i s-a spus că am putea lua în considerare plata unui procent de 1% pentru sprijinirea efectivă a vînzărilor noastre".

„Biro"

În timpul desfășurării anchetei, cei doi inculpați au recunoscut că informațiile furnizate de cetățeanul român se refereau la probleme de import-export, la reorganizarea întreprinderilor angajate în relații comerciale cu firma „VIANOVA", firme concurente, prețurile practicate, date despre importurile în perspectivă în raport cu dezvoltarea industriei românești și aprecieri comparative făcute de partea română cu privire la calitatea produselor importate de la firma „VIANOVA" și de la alți producători externi.

În vederea stabilirii modului în care s-au folosit rapoartele informative aduse de la firma „VIANOVA" pentru obținerea de avantaje maxime pe piața românească, s-a trecut la exploatarea acestora în anchetă, prin prezentarea lor celor doi inculpați.

Aceștia au recunoscut că de la început au convenit ca *„Adrian"* să poarte numele conspirativ *„Z. Zaharias"* (Z.Z.) ; pentru comunicări au instituit un mod codificat de scriere a corespondenței, iar pentru realizarea întîlnirilor neoficiale au stabilit, de asemenea, un sistem convențional. Spre exemplificare, redăm textele unor scrisori :

Dragă „Șaibă",

1) . . . *„Unchiul Jäger a fost cîteva zile aici, dar a plecat din nou, deoarece doctorul i-a recomandat multă liniște. . .".*

„Zaharias"

2) . . . *„Frantz a rămas neschimbat"* — ceea ce înseamnă că firma concurentă nu a majorat prețul.

Ca răspuns, „Şaibă" scria :

Dragă „Zaharias",

...„Aproape incredibil că unchiul Frantz a rămas neschimbat. Am aflat din surse sigure de încredere că el de la 1 februarie merge în țările vecine pe 3000 ...".

„Şaibă"

Pentru confirmarea predării unor bunuri din contul său de la firmă persoanelor din România aflate în delegație în străinătate, „*Adrian*" precizează lui „*Şaibă*" într-o scrisoare.

...„Mie vă rog să-mi trimiteți o ilustrată semnată Kitty, în care să comunicați că ați fost în concediu la Toulouse ca să știu că totul este în ordine..".

„Z. Z".

În final, cercetările au stabilit că valoarea recompensei acordate de firma „VIANOVA" lui „*Adrian*", pentru informațiile furnizate pînă la data arestării, s-a ridicat la circa 400.000 șilingi.

Expertiza tehnico-economică efectuată în cauză a stabilit că firma „VIANOVA", folosind informațiile furnizate prin „*Adrian*", a încheiat mai multe contracte dezavantajoase pentru partea română, cauzînd economiei noastre naționale un prejudiciu de 2.330.000 șilingi.

Prin finalizarea acestui caz s-a pus capăt unor practici care afectau și securitatea economică a Republicii Socialiste România.

Concluzii și învățăminte

✦ Rețeaua informativă folosită în supravegherea cetățenilor români ce vin în contact cu comercianți și reprezentanți de firme străine trebuie instruită și dirijată, temeinic și permanent, cu sarcini concrete — pînă la detaliu chiar —, așa cum prevăd ordinele și programele de măsuri, pentru a fi capabilă să sesizeze și să semnaleze operativ aspecte cu semnificație de securitate ;

✦ Pentru a putea exploata cu discernămînt și eficiență momentele cu valoare operativă, pe tot timpul urmăririi informative, ofițerul care are în lucru cazul, cu sprijinul șefului său nemijlocit, trebuie să aibă în permanență o viziune de ansamblu asupra problemei ;

✦ Coroborarea tuturor rezultatelor obținute prin cele mai diverse mijloace ale muncii de securitate și strînsa conlucrare între unități stau

la baza întreprinderii de măsuri preventive, care să determine elementele în cauză să înțeleagă atît sensul legii, cît și pericolul moral, social și material al acțiunilor lor ;

✦ Un rol deosebit l-a jucat modul de organizare și desfășurare a percheziţiilor la hoteluri, unde se caza „Şaibă", prilej cu care s-a intrat în posesia unor documente (ulterior transformate în mijloace de probă) ce au stat la baza documentării infracțiunilor date în competența organelor de securitate.

✦ O contribuție importantă la finalizarea cazului au avut-o și organele de cercetare ale securității cu care s-a cooperat operativ și eficient pe tot timpul cercetării.

Lt. colonel Constantin DINESCU

□ □ □

UNELE ASPECTE ALE STRATEGIEI DEZNAȚIONALIZĂRII ROMÂNILOR ÎN PERIOADA DUALISMULUI AUSTRO-UNGAR 1867 – 1918

Animați de credința nestrămutată în adevărul istoriei și rolul ei în formarea și dezvoltarea înaltelor valori materiale și spirituale ale popoarelor, formulat încă de antici în maxima „historiae magister vitae", considerăm oportună sublinierea cîtorva aspecte, semnificative și mai puțin cunoscute, privind strategia deznaționalizării românilor din Transilvania, Banat și Crișana în perioada de tristă amintire a dominației monarhiei „bicefale". Aceasta, cu atît mai mult, cu cît în actualul context al relațiilor internaționale, caracterizat prin numeroase contradicții și stări tensionale, voci mai noi iredentist-revizioniste și naționalist-șovine încearcă să revitalizeze teze mai vechi, dezavuate și condamnate de mult de practica social-istorică și care, prin periculozitatea lor, pot afecta securitatea statului nostru.

Este bine cunoscut faptul că o dată cu instaurarea regimului austro-ungar, la 15/27 iunie 1867, cercurile nobilimii și burgheziei conducătoare de la Budapesta, sub oblăduirea Casei de Habsburg, au instituționalizat cea mai furibundă operă de deznaționalizare din cîte a cunoscut vreodată istoria modernă, principalul ei efort fiind îndreptat împotriva românilor.

Spre a da o bază legală politicii de deznaționalizare a românilor, Parlamentul budapestan a votat, încă din 1868, Legea XLIV, cunoscută și sub numele de „legea pentru egala îndreptățire a naționalităților", despre care istoriografia maghiară din perioada interbelică afirma că ar fi „modelul neegalat al acelor vremi" în materie de drepturi și libertăți naționale. Scopul real al acestei legi l-a constituit însă înglobarea tuturor cetățenilor din Ungaria în națiunea maghiară „unitară și indivizibilă" și fundamentarea necesității maghiarizării tuturor celorlalte naționalități conlocuitoare.

Un instrument utilizat de clasele stăpînitoare maghiare pentru deznaționalizarea celorlalte popoare și întărirea elementului demografic

maghiar l-a constituit școala, care funcționa în baza Legii XVIII din 1879 a lui Trefort, a legii votate în 1891 la propunerea contelui Csaky și a Legii XXVII din 1907 a contelui Albert Apponyi. Prin aceasta din urmă au fost desființate practic învățămîntul primar și secundar în limba română și grădinițele de copii, ajungîndu-se în acest fel să nu mai funcționeze nici o școală de stat în care limba de predare să fie româna.

Transformarea școlii de toate gradele într-un puternic instrument de deznaționalizare a popoarelor nemaghiare este dovedită de faptul că în anul școlar 1906—1907 existau 2 975 școli românești, iar în 1918, deci după 11 ani de la aplicarea legii lui Apponyi, au mai rămas doar 1.296 școli primare, aceasta în condițiile în care limba de predare obligatorie devenise cea maghiară.

Cea mai mare lipsă de școli s-a observat în următoarele județe: Hunedoara, unde nu aveau școli 157 de comune; Bihor cu 126 comune; Solnoc-Dăbîca cu 96 comune; Caraș-Severin cu 26 comune; Arad cu 26 comune, iar în județul Sălaj erau lipsite de școli 24 de comune. Se poate constata, prin urmare, că tocmai județele în care populația românească era majoritară au fost lipsite de școli.

Nu numai în domeniul școlii, ci și în acțiunile de a înființa societăți culturale statul maghiar respingea orice inițiativă din partea românilor. Astfel, românii din Maramureș au hotărît să înființeze un „despărțămînt al Astrei la Sighet". Iată conținutul notei de refuz pe care a semnat-o, la 11 ianuarie 1913, Ibranyi György, căpitanul poliției din
Sighet: „*Intrunirea proiectată tinde să înființeze în județul Maramu-*
reș o asociație, al cărei scop mărturisit este propaganda culturii române.
Avînd în vedere că în cuprinsul Ungariei răspîndirea culturii maghiare
este de dorit căci răspîndirea culturii altor popoare ar slăbi ideea de
stat maghiar... astfel o asociație cu limba română și cu scopuri decla-
rate românești, după toate probabilitățile, ar duce la disensiuni cu cele-
lalte naționalități, dar mai cu seamă cu maghiarimea, care reprezintă
ideea națională maghiară. Ținerea întrunirii anunțată a trebuit să o in-
terzic cu atît mai mult, cu cît este o datorie elementară a oricărui func-
ționar public ca în cercul său de competență să facă uz de toate mijloa-
*cele ce-i stau la dispoziție, **în scopul de a apăra ideea de stat maghiară***
la timp, contra oricărui atac ce s-ar întrezări".

Pentru a se vedea care era opinia autorilor maghiari despre
această politică vădit discriminatorie față de români în domeniul cul-
tural, cităm pe Eber Ernö, care în cartea sa „Fojak harcza" (Lupta ra-
selor) scria următoarele „...*nu este permis a scoate poporul de jos*
românesc din inferioritatea lui, nici a-l ridica din sărăcia lui, sau a-i
***risipi întunericul** care îl înconjoară, căci din dușmanul mai slab el ar*
deveni unul mai puternic".

„***Nobilimea din** Transilvania* — scria la rîndul său istoricul ma-
ghiar Togonyi — ***nu încetează să tremure de frica ce o inspiră servii***
*săi valahi... **Ea are** temerea că dacă românii **se vor instrui și vor avea***

prin consecință ceți mai luminați, nu vor mai accepta să-și suporte sclavajul. De aceea, ea nu a îngăduit școli pentru săraci, sistemul economic învechit a devenit astfel un focar net anticultural; pentru a salva interesele celor citeva sute de familii de mari proprietari s-a condamnat un popor întreg la o perpetuă ignoranță, la o concretă orbenie spirituală, la o cruntă mizerie materială și morală".

Pentru a șterge numele românești de localități, riuri, munți, păduri etc., — urme ale unui trecut românesc, perpetuat din tată în fiu și din veac în veac — a fost promulgată, la 17 februarie 1898, „*Legea pentru maghiarizarea comunelor și a altor locuri*". După maghiarizarea toponimelor, s-a trecut și la cea a antroponimelor. În acest scop s-a înființat, în 1881, organizația „*Societatea pentru maghiarizarea numelor*", cu scopul declarat de a „crea o societate maghiară unită, în locul societății amestecate de azi".

Un alt instrument, la fel de puternic, de promovare a ideilor naționalist-șovine în perioada dualismului austro-ungar, l-au reprezentat și societățile așa-zise „culturale" maghiare din Transilvania. Dintre acestea, un loc de frunte în acțiunea de „culturalizare" a populațiilor nemaghiare l-a avut *Asociația pentru cultura maghiară din Transilvania* (E.M.K.E.), înființată în anul 1885, cu sediul la Cluj. Tot în această perioadă a luat ființă și societatea „*Helikon*". Aceste societăți, dispunind de averi uriașe, au acționat în direcția cultivării sentimentelor naționalist-șovine la unguri, pentru întărirea situației economice și culturale a elementului maghiar din Transilvania.

Brutalitatea cu care era practicată politica de deznaționalizare în masă a naționalităților își găsește expresia și într-o serie de articole de incitare apărute în presa maghiară a timpului. În numărul 245 din 1891, „Budapesti Hirlap" (Gazeta Pestană) scria: „*Maghiarul care a fondat acest stat trebuie să fie considerat altfel decit naționalitățile. Este normal ca ungurul să se dezvolte în detrimentul celorlalte naționalități pe care le cucerește și le asimilează. Nu este deloc în interesul statului ca starea socială a naționalităților să progreseze*".

La rindul său, ziarul „Kolozsvári" din 3 august 1891 arăta: „*Numai forța brutală poate face impresie asupra maselor inculte. Va trebui să facem în așa fel ca aceste mase să simtă că noi ungurii sintem o forță care nu știe de glumă și că, dacă lovim, nu ni se mai poate răspunde. În Transilvania trebuie să smulgem iarba care produce memorii și proclamații*"

Într-un articol apărut în ziarul „Uysag" din Cluj, în numărul din 29 ianuarie 1918, canonicul Meiself Iosif din Brașov propunea a se lua următoarele măsuri față de românii din Transilvania: „*Desființarea tuturor școlilor românești de orice fel; cel ce vrea să studieze, să învețe ungurește; cel ce nu va prezenta un certificat al unei școli maghiare nu va avea drepturi de cetățean în țară; să se închidă toate școlile teologice românești; teologii greco-catolici români să studieze în școlile teologice romano-catolice; numai pe baza certificatelor acestora să poată fi sfințiți preoți; învățămîntul teologic greco-ortodox să fie desființat com-*

plet; toți românii să accepte unirea cu Roma; în administrație și oficii de stat românii să nu fie admiși decit în baza unor certificate școlare ungurești și numai în regiuni curat ungurești; în regiunile românești să se angajeze numai învățători și profesori care nu cunosc decit limba maghiară (nu și cea românească)... aceia cărora aceste dispoziții nu le vor fi pe plac au dreptul ca timp de 3 ani să emigreze în Valahia (România). Le dăm voie să plece și astfel în 50 de ani vom face ordine în țară".

Aceste comentarii naționalist-șovine apărute în presa maghiară erau dublate de declarații oficiale ale unor personalități politice de la Budapesta. Iată ce declara primul ministru, contele Tisza, într-un discurs ținut la 11 iulie 1910 în Parlamentul ungar: „*Statul ungar nu e un conglomerat de popoare de diferite rase, ci un stat dobîndit și făurit de o singură națiune... Le dau (naționalităților) tot ce se poate împăca cu caracterul național și unitatea națională a statului maghiar, dar peste această graniță nu trec cu nici o literă. Aceasta este stinca de care-și va sparge capul oricine va încerca să o sfărime*".

Era firesc ca toată această strategie a politicii de deznaționalizare urmărită și practicată cu consecvență de cercurile guvernante maghiare să determine acțiuni naționalist-șovine și terorist-huliganice împotriva populațiilor nemaghiare.

În ziua de 15 mai 1884 studențimea maghiară din Cluj, instigată de citeva elemente șovine, a pornit la atac împotriva societății de lectură românească „Iulia" și contra unor avocați români. Vina lor a fost că profesorul Silași a avut curajul de a ține în limba română cursul de limbă și literatură română, pe care îl preda la Universitatea din Cluj. Ziarul „Kolozsvari Közlöny", din 16 mai 1884, scria referitor la acest episod: „*Tineretul academic maghiar a spart ferestrele localului societății „Iulia" și ferestrele avocaților români Coroianu și Isacu. El s-a oprit apoi înaintea locuinței domnului prof. dr. Silași și a demonstrat în chip extraordinar de violent. Ziua următoare studențimea maghiară a ars în piață gazetele românești*". La rindul său ziarul „Ellenzek", tot din Cluj, scria în numărul 115 din 1884: „*Nu găsim în purtarea tinerimii nici o greșeală, nu vedem în ea nici cea mai mică dezordine. Bine a făcut tinerimea că a spart ferestrele românilor și i-a împiedicat de a mai ține maial și banchet*".

Un nou val de acțiuni huliganice, îndreptate mai ales împotriva populației românești din Transilvania, s-a săvîrșit, sub oblăduirea și cu concursul direct al autorităților maghiare, în perioada imediat următoare marelui moment de vitalitate a conștiinței noastre naționale, Memorandum-ul. S-a dezlănțuit o prigoană sălbatică împotriva memorandiștilor. Cel mai urgisit a fost dr. Ioan Rațiu, președintele Partidului Național Român din Transilvania, care avea să sufere mult de pe urma îndrăznelii de a se fi adresat curții din Viena „*pentru toate umilințele și samavolniciile la care era supusă națiunea română din Transilvania, de către guvernanții maghiari*". Astfel, în ziua de 13 iunie 1892, în fața locuinței familiei Rațiu a apărut o mulțime de vreo 300 de huligani înarmați cu ciomege și pietre, care au distrus întreaga casă și mobilierul din interior. Familia Rațiu a reușit să scape cu mare greutate. În loc ca ad-

ministrația ungurească să-i fi venit în ajutor, ea a încurajat vandalismele. De asemenea, dr. Ioan Rațiu primea scrisori cu conținut amenințător chiar din partea autorităților.

Din cauza Memorandum-ului, românii transilvăneni au avut de suferit și alte persecuții sălbatice. La Oradea, vandalismul naționaliștilor-șovini maghiari a întrecut orice limită. Chiar după raportul poliției ungurești, care, natural, a redus proporțiile faptelor, au fost devastate 26 case românești, două școli, două internate și două biserici. Devastările au fost săvîrșite de o mulțime de cîteva sute de unguri șovini, în frunte cu o persoană oficială, revizorul școlar Sipoș Orban. Arhiva episcopiei române a fost arsă, împreună cu arhivele românești. Consilierul comunal din Oradea, discutînd aceste odioase sălbăticii, a votat următoarea rezoluție : *„Se aduc mulțumiri poliției, iar conducerea orașului nu regretă nimic din cele întîmplate"*.

În toamna anului 1918, în timp ce masele populare românești desfășurau puternice acțiuni pentru lichidarea dominației austro-ungare și pentru Unire, elementele naționalist-șovine maghiare, cadrele aparatului administrativ și polițienesc și ale armatei în retragere s-au constituit în grupuri terorist-diversioniste, căutînd să înăbușe mișcarea de eliberare națională a românilor din Transilvania, lupta revoluționară a maselor țărănești pentru înfăptuirea reformei agrare.

La 8 noiembrie 1918, o bandă de 65 militari unguri, înarmată cu mitraliere, constituită la Budapesta de către magnatul maghiar din Transilvania Ion Urmánczi, cu concursul ministerului de război ungar, a asasinat în mod barbar, la Beliș, 46 de țărani și a curmat viețile altor zeci de patrioți români din Munții Apuseni. În aceeași zi, jandarmii unguri din Făget au ucis fără motiv numeroși țărani români din satele Groși și Goizești.

La Arad „căștile de oțel" ale contrarevoluției ungare au asasinat, în noiembrie 1918, peste 300 români care manifestaseră pentru unirea Transilvaniei cu România, iar aeroplanele trimise de subprefectul ungur Issekutz al Lugojului au mitraliat la Făget 14 români. Tot în județul Arad și tot în noiembrie, s-a înregistrat și un alt înfiorător masacru, cînd soldații maghiari au asasinat familia Hotăran din comuna Șiria. În gara Poeni, soldații unguri au pus mîna pe sublocotenentul român Tămaș, l-au chinuit în mod bestial, i-au scos ochii, i-au tăiat urechile și la 20 de metri de linia ferată l-au pus să-și sape mormîntul. Același tratament a fost aplicat și celor 6 români din gărzile naționale din Bologa.

Cete înarmate, în frunte cu magnații unguri, s-au năpustit asupra satelor de români din Transilvania și Banat, ucigînd în timpul acestor raiduri alte sute de oameni nevinovați. Unele elemente declasate din rîndul armatei ungare în retragere s-au dedat și ele la crime și atrocități împotriva populației românești, semănînd teroare pe unde treceau.

După statistici ungurești, pînă în noiembrie 1918 s-au perindat prin temnițele Clujului aproape 26.000 de români de toate categoriile sociale : învățători, preoți, femei, persoane acuzate că au primit cu flori

armata română, țărani denunțați că au condus prin munți pe soldații români, băieți sub 20 de ani și alți români transilvăneni stabiliți cu 15—20 de ani înainte de război în vechiul regat, cum au fost profesorul Ștefan Bobancu și medicul Banciu.

Ziarul „Telegraful Român" de la Sibiu, în numărul 121 din 21 noiembrie 1918, sub titlul „Isprăvi de bazbuzuci", scria următoarele : *„Prim-pretorul cu 25 oameni, înarmați pînă-n dinți, a plecat spre Fila de Jos, dar în drum, întîlnind români care se întorceau, după un an de zbucium, la vetrele lor, au dat salve după salve în ei și au ucis 9 oameni nevinovați, apoi, ca cei ce și-au terminat bine lucrurile, s-au înapoiat acasă. La Sînmartin, în ziua de 5 noiembrie, în urma provocării mizerabile a unor cete de gentri (magnați) unguri, care au tras asupra populației române, au rămas mai mulți morți la fața locului. Revolta între români este generală. O legiune „Pataky" a unui gentri din Cluj s-a coborît în satul Mihalț și a împușcat pe români. Sînt 10 morți și 28 răniți... în gara Lăsăului, se vorbește că au fost împușcați 36 de oameni de către grupul de soldați trimiși de la Timișoara"*.

Printre cele mai abominabile crime se numără și asasinatele de la Beiuș. În noaptea de 3 spre 4 aprilie 1919, căpitanul ungur Verböczy a ridicat la miezul nopții din casele lor pe fruntașul român Ioan Ciordaș, membru al comitetului executiv al Partidului Național Român și desemnat de Consiliul dirigent ca Prefect al Județului Bihor, precum și pe avocatul dr. Nicolae Bolcaș, pe care i-au aruncat într-un automobil și i-au dus la gară. De aici au fost transportați în comuna Lunca, unde cei doi martiri au fost maltratați, apoi duși la marginea gropii, special pregătită, unde supliciul a reînceput. Li s-a tăiat nasul, li s-au sfărîmat brațele cu paturile puștilor, li s-au înfipt baionetele în gură și în ceafă, li s-au scos ochii și pe urmă au fost aruncați în groapă de vii, unul peste celălalt și acoperiți cu pămînt.

Personalități proeminente ale vieții politice, științifice și culturale, oameni cu vederi democratice din întreaga Europă au înfierat această politică de reprimare a naționalităților și și-au exprimat calda lor simpatie cu mișcarea de eliberare națională a românilor, slovacilor, sîrbilor, croaților și rutenilor din monarhia austro-ungară.

Astfel, în sinteza asupra istoriei Ungariei din „Marea Enciclopedie franceză", se arată : *„Din totdeauna ungurii au respectat prea puțin naționalitățile și s-au purtat prea puțin tolerant față de rasele celelalte, cu care au conviețuit, pentru ca acestea să nu caute a se răzbuna"*. La rîndul ei, „Enciclopedia italiană" caracterizează politica de deznaționalizare practicată de unguri astfel : *„Din 1867 pînă în 1918... Transilvania a fost supusă unei hotărîte politici de maghiarizare"*.

Acela care a găsit cuvintele cele mai aspre pentru a stigmatiza acțiunea de maghiarizare a celorlalte națiuni din Ungaria a fost celebrul romancier rus Lev Tolstoi. În scrisoarea adresată revistei ungurești „A Hîr" din Budapesta arăta : *„... Ceea ce este mai trist este faptul că în străinătate contele Apponyi are reputația unui pacifist, pe cînd în Ungaria, el nu recunoaște nemaghiarilor nici măcar calitatea de oameni. Orice persoană cu mintea sănătoasă trebuie să smulgă de pe fața aces-*

tui om masca mincinoasă, pentru a arăta întregii lumi că nu este un binefăcător, ci o pasăre de pradă".

În Anglia, fostul subsecretar de stat la Ministerul Afacerilor Străine din cabinetul Glandstone, lordul Edmund Fitzmaurice, scria în 1890 că : *„Atitudinea de provocare a minorității maghiare în contra românilor poate da naștere, dintr-un moment în altul, la tulburări singeroase, cu urmări incalculabile"* și că *„ungurii urmăresc o politică violentă și oarbă în contra naționalităților supuse coroanei ungare și în contra românilor în special"*.

Și unele personalități de seamă ale poporului ungar și-au dat seama de conținutul nefast al politicii de maghiarizare a românilor, ridicîndu-se împotriva violenței uzitate de guvernanții de la Budapesta și militînd pentru recunoașterea unor drepturi naționale celorlalte popoare. Printre aceștia s-a numărat și bătrînul baron Wesselény, care la 24 august 1868 declara : *„Obiectul despre care voiesc să vă vorbesc este de cea mai mare importanță, anume, liniștirea și împăcarea diferitelor popoare locuitoare din partea noastră... a ne uni cu naționalitățile e singura cale care ne mai rămîne deschisă"*.

La rîndul său, deputatul ungur Lajos Mocsáry scria în marele cotidian „Egyeterte", din 25 decembrie 1907 : *„O frică excesivă ne împinge să comitem acțiuni cu adevărat extravagante. Mă refer la tendința generală de maghiarizare. Știu foarte bine că ici, colo se neagă acest adevăr, dar atunci de ce se aplaudă frenetic în cele patru colțuri ale țării ori de cîte ori marele șovin Bánffy repetă că patria noastră nu va fi fericită pînă cînd ultimul individ aparținînd rasei românești sau slovace nu va fi transformat în maghiar veritabil. Să nu dorim lucruri imposibile. Nu avem de-a face cu resturi de popoare, cum ar fi flamanzii sau bascii, ci avem în fața noastră blocuri naționale conștiente și pătrunse de progres"*.

O altă caracterizare, la fel de realistă, făcută politicii de deznaționalizare practicată de guvernanții de la Budapesta, aparține baronului Id Szilassy. În lucrarea sa „Der Untergang der Donau-Monarhie", apărută după primul război mondial la Berlin, se menționează : *„Nenorocirea ungară a început din ziua în care a fost introdus dualismul austro-ungar. Acesta a fost o anomalie și el a însemnat dominația ungară și germană asupra celorlalte popoare ale monarhiei, starea de lucruri pe care civilizația timpurilor noastre nu o putea tolera. La adăpostul armatei comune, Ungaria, sau mai bine zis magnații unguri, stăpînii ei au pus în practică maghiarizarea naționalităților, crezînd că ceea ce este imposibil în lumea întreagă s-ar putea înfăptui la Budapesta"*.

Anacronismul acestei strategii politice de deznaționalizare practicată de cercurile conducătoare maghiare a fost surprins, în termeni expresivi și demascatori, de reputatul arheolog italian Angelo de Gubernatis, care la 22 iunie 1894 scria : *„Ungurii n-au meditat îndeajuns istoria. Ei n-au ținut seama de posibilitățile unei renașteri. Au intrat în Europa ca un popor războinic de cuceritori și au parvenit, în cursul a secole de mizerie și de barbarie, prin aservirea țăranilor români care lucrau pămînturile lor. Ungurii reclamă pentru ei toate libertățile și cererile lor sînt demne de toată simpatia noastră, de tot respectul nostru, dar în același timp ei cer privilegii nemaipomenite. Ei vor să fie stăpînii absoluți ai românilor*

și vor ca românii să rămînă servii lor. Aceasta nu mai este posibil, nici admisibil".

Aspectele prezentate demonstrează, în lumina adevărului istoric și prin puterea faptelor, că spiritul naționalist-șovin practicat și ridicat la rang de politică oficială de guvernanții maghiari, atît în perioada dualismului ,cît și, în general, de-a lungul istoriei medievale și moderne, a adus mari daune dezvoltării și propășirii neamului românesc, a ideii de conlucrare și întrajutorare între români și maghiari.

În calitatea noastră de cadre ale aparatului de securitate trebuie să manifestăm un înalt spirit de vigilență, discernămînt politic și profesional, să dovedim fermitate și intransigență revoluționară față de orice încercare de reactualizare a unor concepții și practici care, prin natura și conținutul lor, pot aduce prejudicii suveranității și integrității statului român.

Lt. maj. Cristian TRONCOTĂ

LUCRĂRI EDITORIALE ÎN CURS DE APARIȚIE

După cum se cunoaște, prin ordin al conducerii Departamentului Securității Statului, în cursul acestui an, la Serviciul central de analiză și sinteză din structura Centrului de informatică și documentare a luat ființă un colectiv editorial, care are sarcina ca — paralel cu buletinul intern „Securitatea" — să asigure editarea unor materiale destinate pregătirii aparatului de securitate.

În acest sens, în curind, urmează să apară și să fie difuzate două lucrări realizate pe bază de traducere, respectiv :

1 **„ÎN CAPCANA SERVICIILOR SECRETE".** Este o lucrare al cărui subiect îl constituie, pe de o parte, organizarea unui atentat împotriva fostului ministru de externe israelian MOSHE DAYAN, pe de altă parte, activitatea migăloasă și dificilă de evaluare a primelor informații, de completare și verificare a acestora și, în final, de prevenire a actului terorist.

Cartea este antrenantă, personajul principal acționînd cu răbdare, minuțiozitate, nivel profesional remarcabil și — în mai multe situații — cu cruzime ieșită din comun.

Deși aflați pe „locul II", cei ce-l urmăresc pe terorist (în principal serviciul secret israelian) reușesc să cîștige sufocanta cursă contra cronometru ,folosind metode și procedee specifice, inclusiv infiltrarea unui cadru în serviciul de informații care-l angajase pe asasin, speculînd greșelile teroristului și chiar — aparent paradoxal — lipsa greșelilor și înclinația maniacă a acestuia de a face totul perfect.

Prevenind aparatul nostru că lucrarea tinde să creeze serviciului secret israelian o aureolă de infailibilitate, o recomandăm pentru elementele privind : realizarea unor combinații (uneori ingenios de simple), prezentarea unor modalități de apărare a înaltelor personalități, inclusiv a punctelor potențial vulnerabile.

Este dificil de apreciat dacă lucrarea este pură ficțiune ori are la bază și date reale, dar ea prezintă acțiuni posibile și raționamente profesionale utile aparatului.

2 **„ÎN UMBRA CANCELARULUI".** Lucrarea se deosebește de cea anterioară în multe privințe. În primul rînd, tratează o temă de spionaj-contraspionaj și, mai precis, un caz real, devenit notoriu : GÜNTHER GUILLAUME, ofițer de informații est-german infiltrat pînă în intimitatea fostului cancelar vest-german WILLY BRAND.

Sînt prezentate detaliat toate fazele : recrutarea lui GUILLAUME, formarea sa în muncă și în școală, apoi trecerea în R.F. Germania, intrarea în Partidul Social-Democrat și ascensiunea lentă, dar sigură, pînă în anticamera cancelarului federal.

Relatarea faptelor — voit lipsită de spectaculozitate— aduce importante date despre modul actual de acțiune al unor servicii secrete europene, în special privind : instruirea și comportarea cadrelor (agenților) care lucrează în teritoriul inamic ; procedee de culegere și transmitere a informațiilor, de susținere și consolidare a acoperirii ; modalități de legătură cu centrala și cu alte cadre sau agenți ai serviciului de informații propriu care acționează în aceeași țară.

De asemenea, sînt relevate unele greșeli sau slăbiciuni privind circuitul informațiilor și modalitățile de avizare a unor persoane pentru anumite funcții, ceea ce facilitează accesul unui agent străin la diverse secrete și pătrunderea sa în locuri sensibile din punctul de vedere al securității.

Sînt evidențiate și unele aspecte ale activității contraspionajului vest-german, precum și elemente ale mecanismului intern al unuia din cele mai importante partide politice din R. F. Germania, date utile ofițerilor de securitate care desfășoară activitate pe acest spațiu, și nu numai lor.

Lt. colonel Nicolae CĂLUGĂRIȚA

Cu prilejul celei de a 40-a aniversări a proclamării Republicii, al Anului Nou — 1988 și al celui de-al 80-lea număr al apariției sale,

„Securitatea"

urează tuturor cititorilor și colaboratorilor săi un călduros

La mulți ani!

BIBLIOGRAFIE:

1. **Tema: Sarcinile actuale şi modul specific de acţiune ale organelor de securitate pentru asigurarea climatului de legalitate, promovarea ordinii de drept şi a intransigenţei faţă de orice acte antisociale potrivnice intereselor Republicii Socialiste România.**

— Constituţia Republicii Socialiste România, art. 17—41, republicată în Buletinul Oficial nr. 65 din 29 octombrie 1986 ;

— Decretul nr. 121/1978 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului de Interne, publicat în Buletinul Oficial nr. 29 din 8 aprilie 1978, modificat prin Decretul nr. 185, publicat în Buletinul Oficial nr. 46 din 13 iunie 1980 ;

— Instrucţiunile nr. D—00180/1987 şi Instrucţiunile nr. D—00190/1987.

2. **Tema: Apărarea teritoriului naţional, cauză şi operă a întregului popor. Zone de operaţii şi aliniamente de apărare care vor fi pregătite în situaţia unei agresiuni armate împotriva ţării noastre.**

— Programul P.C.R. de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism, Bucureşti, 1975 ;

— NICOLAE CEAUŞESCU — Raport la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., Ed. politică, Bucureşti, 1984 ;

— NICOLAE CEAUŞESCU — Apărarea naţională a R.S.R., Culegere de texte, Bucureşti, 1983 ;

— Legea nr. 14/1972 privind organizarea apărării naţionale a R. S. România, Bucureşti, 1973 ;

— Curs de geografie militară, Academia Militară, Bucureşti, 1981 ;

— Apărarea teritorială — studiu de doctrină militară, Ed. militară, Bucureşti, 1984 ;

— Istoria militară a poporului român, Bucureşti, 1984 ;

— Publicaţia „Securitatea" nr. 1/1986, pag. 17 ; nr. 2/1986, pag. 16 ; nr. 1/1987, pag. 13.

3. **Tema: Acţiunile cadrelor de securitate pentru ieşirea dintr-o ambuscadă organizată de elemente de cercetare-diversiune ori aparţinînd forţelor speciale.**

— Directiva Comandantului Suprem al Forţelor Armate privind pregătirea de luptă şi politică a armatei în perioada 1986—1990 ;

— Sinteza informativă privind trupele speciale şi de cercetare-diversiune, de desant aerian, aeromobil şi de infanterie marină din unele armate străine — Ministerul Apărării Naţionale, 1984 ;

— Buletinul trupelor de securitate nr. 3/1985, pag. 37—46 ;

— AN 3, Regulamentul de luptă al subunităţilor de infanterie şi vînători de munte, Ministerul Apărării Naţionale, 1987, pag. 54 ; 63—72, 237—239 ;

— Publicaţia „Securitatea" nr. 2/1986, pag. 45 ; 1/1987, pag. 44.

— Lucrarea „An illustrated guide to modern elite forces", New York, 1984.